

JUSTINIANI IMPERATORIS:
LIBRI QVINQUE.

Ex Bibliotheca & interpretatione BONAVENTURÆ VULCANII,
cum NOTIS ejusdem.

Accesserunt ejusdem AGATHIÆ Epigrammata, cum Versione Latina.

V E N E T I I S,
EX TYPOGRAPHIA BARTHOLOMÆI JAVARINA.

M. DCC. XXIX.

ANNOS SUPRA VIGINTI
DISTRASHEBANTUR:

JULIUS
MAZARINUS
DEPLORATAM PACEM

EXCITAVIT UNUS;
ET BEATAM TRANQUILLITATEM.
QUA' QUAE PATENT LATISSIMA DUO REGNA.
FELICITER IMPARTITUS EST.

PANEGYRICO
ASSERIT
EMINENTISSIMO PRINCIPI
IMMORTALITATEM
IMMORTALITATIS PARENS
TYPOGRAPHIA REGIA.

Scribebat ad Prælum,
EMINENTIÆ SUÆ ADDICTISSIMUS
SEBASTIANUS MABRE.

Ex filia Nepos SEBASTIANI CRAMOISY,
Typographiæ Regiæ Curatoris.

CUM varix sint artes ac scientix, societati generis humani conducibiles ac necessariae, Illustres amplissimique Viri, maximam profecto laudem merentur ii, qui ad eas perdiscendas & ad publicam utilitatem accommodandas omne suum studium atque operam conferunt. Proxima est eorum laus quorum labor omnis atque industria versatur in linguis auctoribusque quibus illae ipsae artes sunt tractatae nobisque traditae excolendis atque illustrandis, quique vel veteres scriptores Græcos e situ & squallore eruant & in lucem proferunt, vel jam antea editos, sed male ab indoctis interpretibus habitos, refingunt, & pristino suoque notori integritatique restituunt. Quod quidem studium tamen si ob exiguam

Agribles.

ij

impiebus, acuti Operam hactenus ut pro tam
 pauca veterum auctorum Theologica, Philosophica, Historica Poeticaque
 scripta partim antea non edita Latine verti, partim edita quidem, sed
 ita ut *ἀνιδίωτος ἱερὰ* merito censeri possent, nova interpretatione
 donavi, non exigno, uti spero, rei litterariæ bono: tamen si ex iis quædam,
 nescio quo malo fato, magno certe meo cum dolore, neque minore
 cum incommodo publico, summoque multorum doctissimorum viro-
 rum desiderio, totos jam quindecim annos apud Typographum, cui ea ex-
 cudenta dederam, hærent. Nunc vero Agathiam historicum optimum,
 qui Justiniani Imperatoris res gestas post Procopium Cæsariensem est
 persequutus, Græce antehac numquam typis editum, in lucem emitto;
 Agathiam, inquam, virum suæ ætatis doctissimum, quique unus illam
ἱστορίαν διέγραψεν, hoc est Poeticen cum Oratoria ita conjunxit, ut dubium sit
 in utra magis excelluerit; in utraque certe non dubiam de omnibus sui
 ævi scriptoribus victoriam reportavit. E cujus editione plurimum & His-
 toriæ & Græcæ linguæ incrementi ornamentique est accessurum. Quum
 enim varia gravissimaque bella adversus populosissimas potentissimasque
 nationes, Francos scilicet, Gotthos, Vandalos, Hunnos, & Persas gesta
 describat; tum vero de eorum moribus atque institutis, ac præcipue de
 Persicorum regum genealogia ac politia, multa commemorat scitu dignis-
 sima, quæ apud alios scriptores nusquam reperiantur. Stilus ipse plane
 est floridus atque amœnus, multis sententiarum luminibus illustratus.
 Verbis vero utitur selectissimis, & frequenter a communi usu ac signifi-
 catione remotis; adeo ut Svidas diligens Glossographus potissimam Lexici
 sui partem ex hujus scriptis concinnarit. Hunc itaque Agathiam scri-
 ptorem luculentissimum, quem olim Persona ita lutularat ac deformarat,
 ut quicumque eum attingeret merito exclamaret, Aquam manibus; *ἀμφοτέρων*
 nitidioreque habitu a me donatum vobis, Illustres Amplissimique Viri,
 merito inscribendum dicandumque existimavi: Primum, quod ex hac
 vestra Academia in lucem prodeat; in qua quum jam tredecim circiter
 annos vestro beneficio honestissimo hoc otio litterario fruam, vehementer
 me officio meo defuturum putavi, nisi darem operam, ut exstaret pub-
 licum aliquod singularis meæ erga vos observantiæ gratiæ animi
 monumentum: deinde, quod non indignum vobis hoc munusculum littera-
 rium judicarem, cum ob auctorem ipsum, qui apud doctos omnes summo
 semper fuit in pretio, tum vero magni illius Imperatoris, cujus historiam
 scribit, nomine; in qua quidem historia multa conscribuntur sapienter ab
 illo prudenterque excogitata, felicissimæque perfecta; e quibus nonnulla,

ILL. DD. VV.

Additamentum BONAVENTURA VULCANIUS.

A Persas, & veterum Persica gesta ducum,
Tempus edax, & vis sacrorum aboleret opaca
Persas, & veterum Persica gesta ducum.
Ni leibo Agathiam eriperet Vulcanius, olim
Agathiam leibi conderet alta cinis.
Et jam, Vulcani, propter te, maxima rerum
Lis foret Agathiam inter, & Historiam.
Sed devinxerunt ambos duo. Plurima debes
Historia Agathie, plura tibi Agathias.

JOSEPHUS SCALIGER JUL. CÆS. F.

AD DOCTISSIMUM VIRUM
BONAVENTURAM VULCANIUM
GRÆCARUM LITTERARUM IN ACADEMIA

Lugdunensi apud Batavos Professore.

QUOD me Vulcani carmen doctissime possis,
Frustra es: ceu vivam ex pumice aquam elicias.
Non mihi tam proclive bonos est scribere versus,
Quam tibi scriptores restituisse bonos.

FR. DUYCKIUS COS. Leyd.

Maſte ſed o virtute tua dilecte Camænia

Qui clarus voluit docta per ora virum
VULCANJ, quem non ullos ſubiſſe labores.

Tæduit, æternum ut viveret AGATHIAS.

AGATHIAS inquam, Graiis ut cognitus olim

Nunc Graiis pariter cognitus & Latii.

Sic quondam de te eſt meritis doctiſſime Rhetor

Romanaque decus QUINTILIANE roge.

POGGIUS; hunc quamquam ſuperas hoc nomine, cultu

Quod per te gemino ſplendas AGATHIAS.

I nunc MOME crepa, & male carpere deſine, qui te eſt

Paſſibus innumeris doctior & melior.

Vos autem PROCERES, quibus hæc monumenta dicantur,

Ut veſtro maneant ſua ſub Imperio,

Hunc redamate virum, tuque o BATAVIA gaude

Lucem ex te AGATHIAS quod redidivus habes.

P A U L L U S G F P N . M E R U L A .

QUID hic recens Scriptoris orti contuor?

Proles cluor Agasbi. Ominis nomen boni

Adnoſco. Nam qui audit bonus, plerum bonus'eſt,

Quique a bona natus, bonus ille plurimum.

Lares mibi Snyrne paterni, quæ ſuum

Civem eſſe Homerum, principem vatum omnium.

Princeps probavit olim & ante ceteras

Quæ invierant certamen, urbis Græciæ

Fere eſt, ut adſim ab inferæ ripa ſtygis.

Quæ Morta te preſſis ſaviſſis circites

Mille ampliusque oblivioſis? ploxeno

Quæ Fors ſilente, docte ſætus, te obruit?

Incommodo maloque maximo omnium,

Insuntque triumphis victoria,
Es fixa de vultis Trophæa pbalangibus,
Atque superbiæ Triumphî nobiles.
Hinc natus olim lacrumarum fons mihi.
At serio, sero licet, Vulcapius,
Misereus infortunil nuper mei,
Multa incalatus, audis miserum, prece,
Specus, quibus clauder, altor perdidit
Me duxit endo primus oras luminis,
Es fecit, ut me totus orbis perlegat:
Sive hoc voluntas, sive noluntas fuit,
Quorum esserata mente dira mi dies,
Plene eoritudinumque sepe luxerunt.
Nec me modo artis liberavit vinculis;
Sed & polivit arte, quod suis potis,
Docta, &, quod instar muneris magni mihi,
Fecit bilinguem. que unilinguis vix eram.

Felix sui adfertore juris ter quater,
Felix viri polite tanti dextera:
Linguis fruare & luce, parva qua tibi,
Ducente & auspicante summo vindice.
Vicem refer, tulque nomen vindica
Ducis Auspicique ab Luce temporaria,
Linguaque perde virulentas, qui mali
Male tibi tuoque vindicti volunt.
Ast Gorbis, Hunnus, Francus immensum fremant
Quantum, cruenti cæde nupera manus;
Redhostiendum, qua parere hostilia.
Gorbis Pattumque & dissipator Pignerum,
Hunnus senum & sevis nefrendum carnifex,
Es Francus baustum faucibus sanguin vomens,
Fremant frequente strage si pavirer,
Fremant sibi tam crebra fligi volutra,
Crebras suorum audirer mortes fremant.

CONJUNCTAM Marti Venerem quondam indice *Pbæbo*
Vulcanus tælo us sensit adulterio,
Extemplo exarsit; laqueosque & dedala noctens
Retia, in amplexu detinuit medio,
Admisitque Deos. Dudum latere repositi
Augusti Annales, Persicæque historia,
Pluræque, Musæo quæ dudum emblematis struxis
Indelibus fas populi AGATHIUS,
Nec spes ulla fuit, posse unquam lumen apisci
Extracta ex atris Invidia senebris,
Quam tu illa in dias produxisti luminis auras
VULCANI, plures pectore habens genios.
Felicem o Sortem! Vix se duo pumina possunt
Unum, cum Pbæbo Lemnius exprimere.
Vidisti abstrusum: Pbæbus videt omnia primus.
Per se alii: nempe id Mulciberis proprium est.
At tu dum senebris alta & caligine mersum
Extemplo virga prostrabis in medium,
Dumque idem interpres Latio facis ore loquentem,
Unus sis gemino nomine Mercurius.

PETRUS BERTIUS.

*Vates, Elysiis jugis,
 MUSÆO potior, carmina dirigit.
 Cujus si cithara sancea
 Aptari nequeat MULCIBER; inchoyū
 Quamvis illa DIESPITREM
 DIANAM, & teneras aurea, VIRGINES
 Et PHOEBUM celebres patrem.
 O dirum, o hominum CALLIOPE quies
 In Collem hinc HELICONIUM,
 MUSARUMQUE choros transfer amabiles.
 Ut mistus DEA, GRATIIS
 Ad dextrum sedeat clarus APOLLINEM.
 Mox lauru POLUHYMNIA
 Vescentem resonet præpese barbitō.*

I D E M.

A GATHIAM ut vidit calo BELISARIUS alio,
*Qua sara JUNONIS lacte respersa via est;
 Jam tertium prodire, & docta pumice rasum,
 Atque adeo amissa jam reducem patriæ;
 Quas, inquit, referam grates tibi magne virorum
 VULCANI, cujus munera, & ingenia
 Nunc vivit bonus AGATHIAS: EGO denique factus
 Clarior; creptos non querar hinc oculos?*

Occumbunt monumenta virum, præclara reperta
 Ausonidum; Agathiam tradiditque ad pallida sempla
 Leti barbaries, quem FELIX illa deorum
 Progenies, acie genus insuperabile mentis,
 Flos virtusque virum, profundo gurgite missum
 Protrahis obliui, diaspque in luminis oras
 Jam properat, Ciceronis dulcia mella sanantis.
 E senetris tantis tam clarum exculpere lumen,
 Divina rationis opus, quod TU potuisti
 Primus, nec me animi fallit, nunc viris in oris
 Calorum fama, propter divina reperta.
 Æternaque tuo capiti dare fronde coronam
 Turba Camænarum gestis, sic possit Apollo.
 Quin nos ingenti miramur acumina tanta
 VULCANI, potius qui vulnera mente sagaci
 Tollere doctus Fapix; dic quis dicere digno
 Hoc potis eloquio? mortali corpore cretus
 Nemo, ut opinor, erit, pollenti pectore carmen
 Condere qui possit, rerum jubes ut majestas.
 Nec modo si redeas, qui saxa sequacia ductans
 Cantibus auritos exstruxit carmine muros.
 Jamnunc Aonia crinem circumdate seris
 Salve, Te venerat, vestigia semper adorans,

Idque æternum, ita jubes virtus & eruditio
 tua eximia, sic testor & voveo licet im-
 pito hoc carmine

JANUS A VOUEREN.

[illegible]

PER CLARAM quendam & beata posse-
ssio censeatur potius, victorise bellorum &
trophæarum, cum condicæ atque inflaturæ; Edi. Paris.
omnes denique magnæ admirandæque res
geniæ. Atque hæc quidem, alique ejus-
cemodi ut maxime gloriam aliquam volup-
tatemque suis possessoribus adferant; ne-
gite tamen eos & viris excedentes comitantur.
sed & obliuio intervenciens offuscât atque
subvertit veros rerum gestarum eventus; &
cum liippi, qui eos norant, vivere desierunt,
emoriuntur etiam arque evanescit una cum ip-
sif hominibus eorum resque omnes, ut si
ut nulla memoria fluxum quiddam pariter
firmum fit, neque temporis diuturnitate
ferat. Neque vero putarim quosdam aut
pericula pro patria adiutos, aut alios labo-
res susceperutos fuisse, cum scirent, quantum-
vis maximas res gessissent, perituram una
cum ipfis artem emoriaturam omnem earum
gloriam, sola ipsorum vita circumspiciam;
nisi quædam, ut ait aparet, divina providen-
tia naturæ humane fluxibilitatem fulcien-
tis, Historiæ beatæ æqueque ut ex assillegit ipem, Historia di-
non dampn
claret elargita. Neque enim, ut ait, in
fistri aut apili cædæ Olympionice in agram
nudi defendebant, neque rursus tremui bel-
lorum ipsorum tantum & præsens lucri
cupidiatæ accensi in aperta manifestatæ pe-
niculæ se conieciabant: sed utrique solidæ at-
que adeo immortalis gloriæ consequendæ stu-
dio inflammati; quam quidem aliter adipisci
non possent, nisi Historiæ eos ab interitu
vindictæ, atque immortalitate efficien-
te, non ut Zamolxis iustitia, & Geicæ delira-
menta; sed vere, & æque modum divino
arque immortalis quoque solo mortali hæc
perpetuari possunt. Hæcquaque igitur fa-
cili fuerit oratione persequi atque enumera-
re omnia quibus Historiæ humanam vitam
explet bona. Ut vero summam dicam, æ-
quidem Civili Philosophia eam non infimo-
ri censuerim: nisi etiam plus forte utilita-
tis conferat. Hæc enim veluti severa quædam
ministra bene dicta domina jubet ac præci-
pi, quæ sequi, debet, eligere, oportet; & susci-
piendis suis vim quodammodo adhibere
commisericis: Hæc vero aliquid tantum
per

Edm. Parry
pag. 1-

Page 2.

2. Historia divi-

Historie cum
Civili philo-
sophia com-
paratio.
pag. 3.

Edict. Part.
pag. 4.
Poeticae lusu.

pag. 5.

Historia cum
Poetica affini-
tate.

quodam adducit, sparsimque a nonnullis lusa, in u-
num, quod quis fieri posset, recolligere, singulae
in ordinem digesta conscriberem: quod quidem etiam perfecti, ut & alia multa
exercitamenta, non utilitatis ergo, sed
oblectandi delinquentis animi causa a me
facta. Est enim omnino sacra quaedam & di-
vina res Poesis. Afflatur enim in ea divino
quodam furor animi, ut sapiens ille Plato
dixit, valdeque venuste paritimum quoque
Mullarum pleni atque hoc furore correpti
sunt. Mihi quidem igitur statum erat haec
admirari, neque umquam in animum indu-
cere ut juvenilia haec jucundae studio de-
fererem, sed Delphicum potius praescriptum
sequi NASCE TEIPSUM. Cum vero aetate
haec in quam incidi, ingentis bella per mul-
tas orbis terrarum partes praeter expeditione-
nem fuit exercitata, & multarum barbararum
nationum transmigrationes factae; debiorum
etiam atque incredibilium factorum insupera-
bilis eventus temerario fortis impulsu accide-
rint; nationum quoque & urbium evertio-
nes, gentes subactae, coloniaeque deduc-
tae, & tantum non humanae res omnes loco suo
motae. Cum, inquam, haec aliaque ejusmo-
di acciderint, suble animus meum for-
mido, parum honestum fore si res ultique
adeo magnae atque admirandae, & posteris
adeo utiles conducibilisque futurae, nullis
scriptis produm silentio praetermitterentur.
Quocirca non abs re mihi factorum sum vi-
sus, si eas aliqua ex parte litteris commen-
dare tentarem, ne omnis vira mihi in fabu-
larum studio & superfluo laboris consu-
meretur; sed aliquid etiam utilitatis publi-
co adferret. Multo vero familiarium urgen-
tas atque exhortantes studium meum excita-
runt & confirmarunt; inter quos hortatores
facile princeps erat Eutychnus junior,
primarius regum scriba, vis aliqui & bonus
& prudens, & non mediocriter eruditus,
idemque generis Floridum praerulorum orna-
mentum. Hae itaque viri cum res meas ma-
ximam faceret, & de gloria utilitateque me
vehementer esset sollicitus, omniumque de-
fuit me urgere, & afferens, non ita arduum
perfectuque difficile opus censeri debere;
neque quia intentatum insolensque est, in-
star navigationis incertoque maris, peri-
mendandum: immo vero ita statuendum esse,
Historiam a Poetica non multum di-
stare, sed haec duo gemina affinitate esse
& foleque propemodum rhythmo inter se
se differere. Bono itaque animo, tamquam
& patria in patriam migrarent, incedere
omnibusque viribus operi insistere jubebat.

te asonos te iis πεπο η αναγραφαι ταυτα η αν-
τακτασθαι. Καί ουδ ην ποδ μοι επιπλησαι, ου-
ρα τε πολλα ανωισματα, τα μη αναχαιν χρειν ου
μαλα πεποιμενα, αλλως δ ισως ανωισμα η δι-
κπεια. η ην δια η ποιησις, ιρα η τηχημα ε δια-
σιων. ευθυμιας γουρ εν αυτη αι ψυχαι, ειποι αι ο
σοφες ο αριστερος, ηηλιασ οδινιστοι επαροδισαι, ου-
αι δς Αλκιδως μενοληκτοι γινονται, η ητηδ κα-
τοχη τη βαχχια. Εμοι μιν ηε τας ε διαμειν
ιδουαι η η μοι τοι ικατοι ειναι, τα παιδια ταυτα η
ι επιτηρη σπουδασματα μενιναι, αλλα επιδω τη δι-
κρι η κεινυ ανωισματα, η τα οικεια γνησιμια. ι-
πειν δι εν τη κατ ημι χρονη ευημερ μεγαλυς μεν πο-
λημης πολαχη της οικειμης ανωισμαται ευφη-
μωιαι, ιδουαι τε πολλων βαρβαρικων μεταστροφης γι-
νιδαι, η ανωισμα αδελφαι η η απισαν παραλογος
υποβασεις, η τυχης απιστης αντιστοιχας, γιναι η πε-
ταλυσεις η πολωι, ανωισμαται η μεταβολας οικει-
μωιαι, η εισ απισα τα ανωισμαται καταθεβαι. Επι-
δω ου ταυτα ε τα παιδια ευημερ, διδιναι μοι πως επι-
δω, μη τι αρα ηχ οστις ειν, ιρα ου μεγαλη η θαυ-
μασις αηη η πως ην ταυτα χραισμα ισουμια η ο-
ισιμωρα, καταλειπει αμωτα η σισιμωρια το μωρος. Τοι
γαρ τοι ιδωι μοι ηε ανωισμαται ειναι, η η συγ-
γραφει αμωσιμωις ανωισμαται, ως αν μοι μεγα-
πας ο βιος εν μυθολογια τη η ποτη πεποιητ ανα-
λωθεν, αλλα τα σισιμω η αναχαιν. πολλοι δι
μη η η επιπλεωις επιγινωσις ε ιζηλωδωμωι εξη-
μεδισαν τω ουμω η επιγινωσις. ετοις, ευτυχια-
ρος ο ριος αρχηγος γιλω η παρισιατος, ανωισμα
ταλων εν τις τη βασιλιωι υπογραφασται, ε τα αλλα
αγαθος η αρχωντας, παιδεις τα ηε διαχρησται η
χωι, η η τη θωαιωι γινωσι ανωισμαται αναχαινισμα γι-
νημωις. ατος δι ουμ ο ανω ιπει ποις πλειον τα αμ
ετοιμω, η ως αν μοι αμωσις τιγεται, αμωσις τα ηπει
η ης αλλης ωφελιμης σφεδρα οι υπογινωσις, η ανη
ετοιμω, η χραις υπογινωσις ιληιδας. δειν η η η
σισιμωις υπο χαλιον ηειδαι μοι ανωισμα το ιζηριμω
ωι, η η μημω ις περα ιλδωι, αμωι παυλιω
οι εαδαταμωι, διδιναι οιδωαι η μωλον η πορη η πα-
ταχαι ιςωιωι ποικιλας, αλλα αμωι ταυτα ειναι
αδελφαι ηη ομωμωι, ηη μωις ισως τη μωις
ιςωι αλλωιωι ανωισμαται. ως δι ουμ οιδωεν
οικαις ουτως της μεταστροφης διαρρινωται η ιναις κει-

λοι τὰ καὶ, ἵς ποῦ ποῦ ἀπὸ κορυφῆς αὐτοῦ ἀνδράσι μὲν ὡς τὰ πολ-
 λα καὶ πάλιν αὐτοῖς ὡς τὰ πρὸς γνησιμότητα ὡς ἡχοῦ τυχὸν
 διηγήσεται. ὅπου δὲ διαφανὲς ἀνακαλεῖται πολλὰς τῶν εὐνο-
 ῶν καὶ ὑποδοκιμῶν ἐλπίσιν, ὡς εἶπον ἀπὸ καὶ ἀλλοῦ
 ὄψεσθαι, ἀπὸ ἐξιδίαι. καὶ τοὶ ἱστορικοὶ μὲν ἀποφασί-
 ζουσιν ὅτι ταῦτα θεοὶ φασί, καὶ ἀποφασίζουσιν οὐκ ἀναγκαῖον ὅτι
 τοὺς πολλοὺς ἐξαιρέσει ἰσορροπία δὲ ἐκπαινεῖ μὲν ὅτι καὶ ἰστο-
 ρικῶς καὶ πρὸς πᾶσι ἀνίσταται. καὶ μὲν τῶν γνησιότητος οἱ μὲν ὡς
 γνησιότητα ἔχουσιν ἐξιδίαι, ἀλλ' ὅπου δὲ τῶν ἀρτίων ἀπαρα-
 σίτοις ἵκανοὶ ἢ ὑποδοκιμαζοῦν, ἢ βλάπτει αὐτὴ διμυρῶν
 μεταποικίλλει τὰ γνησιότητα. οἱ δὲ ἰσορροπία μὲν ποικίλ-
 λουσιν, ὡς τὸ πρὸς γνησιότητα ἐκπαινεῖται καὶ αὐτοῖς ὑ-
 ποδοκίμει, παραίρεται δὲ ὅμως τῇ πείρᾳ κομψομυθίας
 διὰ τὴν πειρᾶν. καὶ μὲν ὅτι περὶ τῶν βασιλέων οὐκ
 ὅτι ἢ ἀλλὰ ἐκπαινεῖται, καὶ μὲν τῇ ἀποφασί τῇ ἐξαι-
 ρεσίμῃ ἀπαρασίτοις ἵκανοὶς (ὡς δὲ οὐκ ἔστιν ἡμῶν) ἱστο-
 ρικοὶ δὲ ἀπασι γινώσκουσιν, ὅτι δὲ αὐτοῖς ὡς τὴν ἀλλοδυνα-
 σίαν, ἢ ἵκανοι ἵκανοι τὴν καὶ ἀναγκαῖον καὶ ὑπὲρ
 τὴν ἀναγκαῖον. καὶ δὲ ἵκανοι περὶ τῶν ὁποῖοι τῶν καὶ
 ἐν γνησιότητι οὐκ, ἢ καὶ τῶν ὑποκαταλείπει καὶ τὴν κοι-
 νὰ λυμυμῶν, ἢ τῶν οὐκ ἵκανοι ἵκανοι, κα-
 τοχὼν αὐτοῦ αὐτοῦ, ὡς μὲν μὲν τῶν μεταδ-
 ούται. ταῦτα πὲρ ὅντων καὶ παρὸν ἐξιδίαι. ὡς
 τὸ αἰὶ πρῶτον ἐξιδιαιροῦν, ὡς ἵκανοι οὐκ
 περὶ ἐξιδίαι, καὶ τῶν ἐκπαινεῖται ὡς ὡς αὐτοῖς δὲ πρὸς
 τὴν ἀπὸ αὐτῶν ἐκπαινεῖται καὶ μὲν καὶ τὸ πρὸς ἀ-
 ρίστεν, λογιζομένης ὡς ὡς ἵκανοι ἵκανοι τὸ τῶν κο-
 λακίας ἀρίστων, τῶν περὶ αὐτῶν ὅπως βασιλεύ-
 σαι. οὐκ μὲν οὐκ ἐκπαινεῖται ὡς πρὸς φίλον
 αὐτοῖς καὶ ἐξιδιαιροῦν. ἵκανοι δὲ τὸ ἀλλοδυνασίαν περὶ
 πρὸς ἐκπαινεῖται, ὡς δὲ, τὴν γνησιότητα. μαρτυροῦνται δὲ τῶν ὁ-
 σα παρὰ πρὸς ἐκπαινεῖται τῶν βασιλέων τῶν πρὸς ἐκπαι-
 νεῖται τὸ καὶ ἐκπαινεῖται ἐκπαινεῖται, καὶ μὲν ὑπὸ ἀν-
 δρῶν ἐκπαινεῖται τυχόν, μὲν μὲν καὶ τῶν ὡς ἀπο-
 χρισίμῃ, καὶ ὡς δὲ, τὴν παρὸν τῶν λογισμῶν. Το-
 γὰρ καὶ οἱ καὶ μὲν ἀποφασίζουσιν ὅτι ἐκπαινεῖται ἀποφασί-
 ζουσιν, καὶ μὲν ὅτι οὐκ ἵκανοι τῶν οὐκ ἵκανοι ἀποφασί-
 ζουσιν ἀρχῶν, ἵκανοι πρὸς ἐκπαινεῖται, ἀλλ' ὡς καὶ καὶ
 ἐκπαινεῖται ἀποφασίζουσιν, καὶ ὅπου δὲ
 ἐκπαινεῖται ἐκπαινεῖται, ταῦτα δὲ οὐκ ἵκανοι ποικίλ-
 λουσιν. καὶ μὲν ὡς πρὸς ἐκπαινεῖται τῶν ἵκανοι πρὸς γ-
 νησιότητα, ἐκπαινεῖται πρὸς πᾶσι καὶ πρὸς
 ἐκπαινεῖται ὡς δὲ ἀναγκαῖον ἀναγκαῖον, παρὸν τῶν
 ἵκανοι, ἀπὸ δὲ τῶν λογισμῶν ἐκπαινεῖται. καὶ δὲ μὲν ὡς

C
 perit barum rerum auctores soli encomio si-
 ve laudationi convenire ajunt, bona quibus
 quique praeditus est verbus exaggerare nitens
 exollere. Historici vero, tametsi ne ipsa
 quidem a laudatione eorum, qui praeculi ali-
 quid gesserunt, proflus abhorret: huc tamen
 scopum argumentumque sibi praefixum habe-
 re nolle existimo. Sed sicubi factorum ef-
 fectus laudem aut dedecus conciliat, vim
 facere Historiae non licet, neque res ipsas
 pellulare fucare oportet. Hi vero Histo-
 riam quidem scribere se profitentur, titu-
 lorum promissio hoc pra se fert; exspecta-
 tia tamen ipsa Historiae appellationem su-
 cantes deprehendunt. Eos enim, qui ad-
 huc in vivis sunt, sive reges, sive alio-
 qui viros illustres, non solum comemo-
 ratione rerum gestarum laudant, tametsi
 interdum lapsi sint: sed omnibus conspi-
 cium faciunt, nihil aliud ipsos operam de-
 disse, quam ut laude admirationeque voc-
 D
 lunt prosequantur, ultra quam par est; eos
 vero qui jam e vivis excesserunt, quales
 fuerant, aut pessimos vocant, & eorum
 publicarum visitatoris; aut, (quod uti-
 que minus grave est) ita eos commemorant,
 ut ne memoria quidem illa dignetur. At-
 que ita sese rem praesentem optime curasse
 existimant, semperque potentioribus assen-
 tiantur, privatis suis commodis consuliis;
 non satis intelligentes quod ne ipsi quidem,
 quos laudibus excolerunt, huc talia admodum
 placeant; reputantibus scilicet, manifestam
 illorum adulationem parum firmum esse
 gloriae extimationemque ipsorum stabili-
 mentum. Scribant itaque hi pro sua libi-
 dine & more; mihi hunc est veritatem
 quoad ejus fieri possit sequi. Persequar
 quaecumque memorabilia tam a Romanis
 quam Barbaris plurimis hac tempestate
 sunt gesta, non eorum tantum qui adhuc
 fortasse vivunt, immo vero magis etiam
 eorum qui jam decesserunt; nihilque ex his
 quae memorata digna videbuntur omitam.
 Quocirca tamen non prius ad scribendum
 Historiam me contulit, quam ex quo tem-
 pore Justinus junior ad Imperium accessit,
 mortuo Justiniano: ad superiora tamen ec-
 iam tempora recurram; & quaecumque a

Argumentum
 Historiae Age-
 stae.

Aftrorum regionem a Bonifacio & Gericio multis poſt defectionem temporibus, Juſtiniano ſubjugatam, ruſſumque Romani imperii partem fidam. Poſt vero deſectos Valdalos, quæ quantaque mala & intulerit & acceperit gens Mauritanica, multis Libyæ locis cum Romanis præſidiis, utque Subſolanæ, & Romanæ, & Romulæ, & Subſtantes atrepta tyrannide maximum cum lamentum ſeditionumque auctores Libya fuerit; neque prius ceſſaſſe mala, quam duobus hiſce capitibus & medio ſublatis. Sed & hæc fere omnia in Procopii Hiſtoriæ reperias; quomodo videlicet inſeſſa deſectio Byſantii adverſus regem excitata, inque maximum malum evedta, Rempublicam afflixiſſet: Hunnorum etiam excuſiones quæ ea tempeſtate tranſmiſſo Danubio Romanæ Imperii præſidia, quæ maximè admiſis atque ſecurum illiſſis & Theſſalis, & præſidumque Europæ partem depopulatis, partem etiam Aſiæ tranſmiſſo Hellespontu Syrorum etiam urbs in Syria ſita, & Berſetha, & Antiochia ad Oronem fluviu quæ pacto miſerrime a Chofroe fuerint vaſtata; Idemſque quoque obſidionem, & quo pacto inde depulſus deſceſſit. Eſt etiam in iſis videre Æthiopum & Homeritarum prælia; quæque inimicitiarum cauſæ inter ſiſas amicæ nationes fuerint. Multæ etiam ſunt de atrocitate illa peſtilentia & quibus initio præſellata iſta præſidia, & quæ irreperit, quæque inaudita atque inopinata in ea evenierint. Præterea quicumque deinceps Romanorum exercitus circa Latorum oppida, & Petra pognaculum, & adverſus Chorianem & Mermorem, Perſarumque copias geſſerit, inde etiam peti poſſunt. Cum vero in Occidentem tranſiit, quo pacto Theodoricus Gothorum rex exciſus & viris, & Amalaſuna ejus filia a Theodoro fuerit interfecta; omnia etiam, quorum cauſa Gothicum bellum exarſit, eſt perſeſſus: ne hoc quidem præſidio tranſmiſſo, quoque præſidia Theodorum Gothicæ nationi præſidia. Belli prætor peti multa prælia captivus Byzanſium ſit ductus; ſed nec quomodo & Sicilia & Roma & Italia, barbaris adveſis ejus, præſidiis ruſum moribus poſſeſſique fuerit decorata inde etiam cognosci poſſit, quo pacto Narſes Eudochus in Italiam ſit miſſus, prætor imperatorque a rege conſtitutus. Illuſtria etiam bella quæ ille adverſus Totam præclare conſecit; utque ruſum poſt illum Tejaſ Phædrigini filius Gothorum præfectura accepta, & quomodo poſt eum, & quomodo ad annum ſiſſeſſum & vigintiſum regi Julianoſi ſue geſſa. Ac Procopius quidem in iſis, uti arbitror, finem Hiſtoriæ ſue fecit. Ego vero hiſce proxima & conſequentia, ut initio mihi propoſitum fuit, præſequens, res iſas aggredior.

[illegible]

AGATHIÆ SCHOLASTICI
DE IMPERIO ET REBUS GESTIS
JUSTINIANI IMPERATORIS
LIBER I.

[illegible]

A T ^Eges Gorthorum post Toxicum dux, infla-
ratis copis cum bellum totis viribus Nar-
seti Romanis intulisset, inigni clade accep-
tit, in acie præliis perire. Gorthi qui eva-
rant, Romanis abduis intermissione per-
sequentibus, præfidi aliquis insulstibus, & sic-
citate locorum, in quo se receperant, paci-
as condiciones cum Narsete inuenit : ut scilicet
suas illi terras intrinsepe habebant, regie
Romanorum deinceps pareant. Hæc cum ita
iis in locis scissent, videbantur omnia bel-
la in Italia fœdè nata: cum potius præzidia
aliorum bellorum essent. Genio enim ævum
hoc nostrum nunquam a bellicis liberum futu-
rum, immo potius perperam auctum. Ita
scio invalitura, quamvis hæc ipsa natura homi-
num existerit : si enim alius reus repetamus,
una cum ipsa vitæ propemodum diuersum in-
vertit fuit bella; æque ita plena est Poësis, plena
omnis Historia bellorum & præliorum, neque
quicquam in his compariis uberius conscrip-
tum. Causæ vero horum consueverim, non ut
multi traxerunt, stellarum cursus & sætem, at
que absurdas quidam necessitates. Si enim fa-
ci necessitas omnia permearet, eriperetur ho-
minibus arbitraria voluntatis electio, & qui-
dem præcepta omnia & artes ac disciplinæ vani
inutileque essent cœntende; evanescit etiam
suerint infingitur æque corum, quod optime vitæ
sua infirmitas, spes, quod adhibere necesse est,
quoniam mea ita sentientes, cadunt & con-
fictum auctorem censere oportet. Summam
enim illam Bonitatem, omnique mali profigit-
tricem cadibus bellicis gaudere, nec ipse di-
xerim, nec adi firmant acquieverim. Homi-
num vero animi in pluri habendi cupiditate &

Editi. Paris.
pag. 11.
Teje more.

^a Ref. 18

Bellorum in per
petuam amica
f.

Digitized by Google

solibus vicinis rebusque prosperis perperis
 gerendis fuit assuetis, is si quis forte ce-
 lsum ad breve tempus non plane ex animi li-
 centia accidit, & letitiam incipit, & spes obducit: Ego vero ita cuncto, & viros
 prudentes in rebus prosperis nequaquam cum
 fortuna extolli debere, sed ut faciliis est &
 proclivis rerum praesentium immutatio, ita
 semper preparatos in omnem eventum ani-
 mos gerere. His enim qui ita affecti sunt, lux-
 uissima quidem res videbitur prosperitas, non
 valde tamen acerba nec molesta, si forte ali-
 quando spe sua excidant. Video itaque vos
 viri, plus quam casus esse postuler, angust
 neque aliunde hoc proficisci quam ex hoc ve-
 no, quod ultra modum vincendi consuetudine
 gloriemini, quasi numquam labi possitis. Quo-
 circa si hac opinione deposita factum ipum
 per se confiditis, non tam atrox & grave
 quam aliqui putatis videbitur. Si enim Ful-
 caris, ut pote barbarus, patrio more te-
 mere adversus tantam hostium multitudinem
 ordine omni neglecto congressus, conse-
 natus fuit temerarius opus hoc: at vos, o
 viri, neque fide in praesentium animi ca-
 dere, neque ab insulso decedere oportet.
 Turpe enim fuerit si Gothorum reliquie
 tota fere gente deleta belli gerendi facies sibi
 adificuit, & plus negotii nobis facessunt
 neque plane tanta clade accepta animum des-
 pondere: nos vero nunc eo solum nomine
 victos nos existimantes, quod non continue
 vicerimus, praeteritarum rerum gloriam a-
 mitamus, animum abijcitis; cum potius
 gaudere nos hoc casu conveniat. Nam hoc
 ipso omnia fortune prosperitas castra, a est,
 & nimiamque obnoxii eramus, invidiam sub-
 terfugimus; & deinceps fidencior animo
 praelia adire nobis licet, facto nobis hinc
 rursus vincendi initio. Erit enim hostes mol-
 titudine ne jactant & gloriatur: at nos certe
 ordinis militaris praesentia longe ipsis, si sapi-
 mus, erimus superiores. Pugnamus etiam ad-
 versus peregrinos, de rerum necessitatum, ut
 par est, penuria laborantes, quam nobis ab-
 unde omnia suppetant. Castella & oppida fe-
 cimus et nobis, quando opus fuerit, debe-
 bant. Illos vero hac desiciente. Quin & Deum
 ipsum adiutorem fautoremque sumas habui-
 ti, quippe qui jussu re nostras tueamur, cum
 illi alienis inhiunt: adeo omni ex parte non be-
 ne sperare nos, nedum timere, est rationi dis-
 sentaneum. Quocirca Lucensibus his nullum
 obfido respiciam locum demus, & ad acre
 bellum quique vestrum summa cura alacri-
 tateque se compare. His dictis Narsete & mili-
 tum animos erexit & ardore obfisione Lucen-
 ses pressit. Aliis vero praesentis militibus gra-

τῶν πατρῶν αὐτῶν περὶ αὐτῶν τῶν ἔργων, ὡς αὐτοὶ ἐν τῇ 10
 ἡ ἀφ' ὧν βραχὺ μὴ καθύστερον οἰσὺν χρόνῳ συνάγῃ, πρὸς 11
 βασιλεὺς τοὺς αὐτοὺς, ὡς αὐτοὶ ἐπὶ πᾶσι συμβουλευμένοι 12
 δι' ἀποφασίαν ἐμὴν τοὺς ἀφ' ὧν αὐτοὺς τῇ 13
 τὴν χῆρ' αὐτῶν αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ὡς ἄρ' ὅσον ἐν μεταβολῇ γὰρ 14
 ἵσταντο τὴν παρόντην, ὡς αὐτῶν ἀπὸ παλαιᾶς ἀνάμνησιν 15
 τοὺς αὐτοὺς πρὸς τὴν χῆρ' αὐτῶν, ὡς αὐτοὺς μὴ ἐν τῇ 16
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ἐν τῇ τυχῇ ἐν σφοδρῇ, ὡς αὐτοὺς 17
 οὐκ αὐτοὺς, ἀλλ' ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ ἀναιμῶντος, ὡς 18
 ἵσταντο ὡς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ 19
 τὴν μνησιν μεγαλύνει τῇ τὴν ἐκ τῆς συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 20
 ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 21
 τὴν μνησιν καὶ τὴν ἐκ τῆς συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ 22
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 23
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 24
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 25
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 26
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 27
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 28
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 29
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 30
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 31
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 32
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 33
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 34
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 35
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 36
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 37
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 38
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 39
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 40
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 41
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 42
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 43
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 44
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 45
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 46
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 47
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 48
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 49
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 50
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 51
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 52
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 53
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 54
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 55
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 56
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 57
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 58
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 59
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 60
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 61
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 62
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 63
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 64
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 65
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 66
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 67
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 68
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 69
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 70
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 71
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 72
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 73
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 74
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 75
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 76
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 77
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 78
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 79
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 80
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 81
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 82
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 83
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 84
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 85
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 86
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 87
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 88
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 89
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 90
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 91
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 92
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 93
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 94
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 95
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 96
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 97
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 98
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 99
 σφοδρῇ ἐν λυπηρῇ, ὡς αὐτοὺς ἐν τῇ συμβολῇ, ὡς αὐτοὺς 100

Ag. 01415

D

Ades Franco-
rum cuncta
in fons carit
atis se fecerit

tunc recta in Romanos lecebantur, non quidem
 fensim et placide ordinateque, sed nun-
 tium animus ipsi alsaque addentibus, tur-
 bulente ac precipitante, tamquam primo
 impetu quiddam hostium esset disciptrui.
 Erat autem quid forma aciei infestat cunei,
 & litem figuram per se ferens, anterie-
 ore quidem sul parte in acutum desinens.
 Prella enim erat & densa, scutis undeque
 inter eos conferta, ut quicquid esset
 compulsa, sua strudata efformare. Alia vero
 utrinque ex centuriis et obliquis in longum
 extensa, & ut plurimum in obliquum poten-
 se, paulatim ab sele distabantur & dirime-
 bantur, in maximam latitudinem desinens;
 adeo ut loci intermedius vacuus relinque-
 retur, & nudata militum terga seriatim
 conficerentur. Avesci enim inter se flange-
 re, ut hostibus avdesci esset, & ex toto conlaben-
 tur, scutis protecti; & terga veto maxima illa in-
 ter se contraponitibus, ut quicquid vellet
 autem per se, fortis namque, varietas quoque
 colorum, sed et opus opte ne excogitaret, cum
 ea ex animi fensim succedere. Postquam
 enim barbari ingenti clamore ulatiique exci-
 tato concitatis praerogatis impetum in Ro-
 manos fecerant, consueti in anseguinis medio
 inter duo cornua loco stantes perrompentes
 in vacuum illius exercitus locum irruebant;
 neque enim adhuc Herali adventant: &
 prima quidem barbari exectus pars, pet-
 tracula ordinum ferie, & cæde non magna
 educta, in poltreque agmine decedens,
 nonnulli quoque etiam ulceris, & sagittis,
 & Romanorum caltra capiti. Tum Na-
 les inflexis fensim portechique alis, inver-
 sa aciei fronte (quod arsi illius peritis
 vocantur *quodque*) vocaverunt; equitibus
 gemitibus mandat, ut utrinque fugitatis in ho-
 stium terga mutuo emittant; quod & ipsi
 facie præstant. Cum enim barbari pedes
 efflente, ipsi ex equis editiores existens fa-
 cillime potant ferre ditantes expansiveque,
 neque eis antelus obscere valentes. Neque e-
 rat difficile arduumque extremis
 cornibus, ut quicquid esset, & quoniam
 hostes fugitatis transmittente; eos vero qui
 ex avdesco conspiciantur vulnerate. Tra-
 ciebantur itaque Francis omni ex parte ter-
 ra, Romanis quidem qui ad dextram cornu
 possiti erant, horem ea in pa-te infestanti-
 bus; quod vellem in finistro cornu erant, eos
 qui in altera. Cumque ita tela ælectantur
 utraque ex parte in contrarium ferrentur, &
 quicquid obvium erat disperderent, barba-
 ri neque telorum idus evadere potant, ne-
 que quicquid esset, latere possent.
 Cum enim Romanis avdesco fronte oppositi
 flant, fangulique in id tantum, quod pa-
 maniibus infestabant erat, intenti respicerent,
 & avdesco gravis armaturæ milites in principi-

[illegible]

memorasse succedere. Tum vero Romani (recedendum enim est ad institutum) cum suis qui in praelio cecidissent patrio more tumulassent, hostiumque cadavera spoliassent, maximam animorum vim consensissent. Vallo etiam ipsorum subverbo, omnibusque disrepit, ita tandem praelia onusta, prava cadentes, & corollis redimiti, & praefectum decenter compositque decedentes, Romam redierunt. Videre autem erat longo lateque circa Capuam campos omnes ctuore ac tabo perfusos, & fluvium pra cadaverum, quibus opplebatur multitudine exundantem. Mihi vero quidam ex indigenis reuult, Carmen quoddam tabulae laxae a quopiam inscriptum fuisse, ad ripas fluminis posite, quod sic habet.

*Desse Capulino populea cadavera ab omne
Tyrrheni accepti vossa crepide maris.
duslonis Francos quo tempore flauerat ex-
si.
Quosque Builino paruerat misere.
Felicem o futurum; fucris vice nauigae
tropheti.
Barbarico vltigi posse curae diu.*

Hoc itaque Epigramma si reuera laxo incusum fuit, sive aliqui hominum sermonibus celebratum ad me peruenit, non absit, ut arbitror, hoc loco a me est relatum. Fuerit enim non inlegram monumentum eorum quae illo praelio acciderunt. Interca vero Romanis nuntiatum est quem exitum Leutharis omnesque ejus copiae Venetis habuissent. Tum itaque multo amplius & cives & exercitus festivas chiores ludosque panegyricos agitant, tamquam nihil ultra hostile metuens, & in pace tranquillitatem deinceps victuri. Hostibus enim Italiam sua invasione inque-ritatis ita passim periculis delecta, non putabant alios supercresciturus. Atque hoc quidem erat multitudinis iudicium; quippe quae nequaquam accurate rei perpendere solet, sed octo ignavique immerita ex eo quod iocundum gratumque ipsi esset omnia iuvant. Narseni vero recte omnia consideranti stultitia demenciaque videbatur, si adeptam sibi deinceps omnem alios labores subeundi necessitatem putarent; sed molliori vite sese totos dedecet. Parum enim aberat, ut pra soliditate fusa & galles amporis vinaris & barbitis commarent; adeo supervacanea iuvilliaque sibi in postero fore arma rebanur. Narses autem veritissimam colligebat, non defutura nova cum Francis bella; & verebatur, si octio felle & mollicie semel dedidisset, masculum eorum robur enervaretur; & si rursus in aciem procedendum esset, ignavia vili in praeliis animum depondente. Ex fortasse non multo post hoc

λα αχτη ταυτη η γημα οσηχηνηται, οτι
Τοτε δι οι Ρωμαιοι, εις οτα προτορον αυτους ιππο, εκ
μιν στρατιους εκεινη η νικηματα καταχρησσαντες, τις τ πολυ
μιση σκυλαθσαντες, μιγαχι η γημα ιδρωσαν οπλων, κατα
στροφαι μολοι δι αυτων η τι χαρμακμα. η απο τα ηερφα
σωντες, υπο δι η τη λειψ στω αυτων μολοι, πασαις ος τις τι η
εγαυρη ορωσιντες, η η στρατηγον εν εδωμο προσημολοι, εις
τω Ρωμωι υπο πλδον. ου δι ιδου επι το αου το αμφο Κα
πωας απτα παδι α τη λδωρη περ ιρρι μολοι, η υπο ηρχηλ η
η ποταμον τη υπο επι πλδαις ορωσιν. η μοι δι τις των η
πιχωμωων, και ηληγοισι τη ος εις ευρβαν τιτα διδιντω υ
πο τα γυροφθαει, αμφο της οχθρας η ποταμου ιδρυ
μιντω, ουδι πε ιχορ.

Ρωδρα καταλιν ποταμυ βαβαρματα ηερφες,
Διχατο Τυρρηνη νιους κροαλιν.
Ηνικα Φαργαγικα φηλα καπτικων αυτους αιχημ,
Οπποτα διδαιμ πεδινον Βουτλιν.
Ολβον αν τιδε ηλμα, η ισονται αντι Γεπαλις
Λιματι βαβαρικη δρων ιρδωδωμω.
Τυτο μιν ου πο ιπιγ-ραμμα, επι ος αλωδω η γε-
χαρμακτα τη λδωρη. επι η αλλος εδωμω εν ημυ κα-
τω, ιδου οίμου το κωδιν εν εδωμο απσχηφραβα. Ισως
η κωις μαρτυρωι ου εχραει αν ειη των εν τρη τη ζυμ-
πολογη γυμνησιων. Εν τωτη δι τοις Ρωμαιωι ηγγιλω-
το η τα εν Βουτλιν επι Λαδωσιν η και τοις αμφο αυ-
τη απται ζυμνησιων. νωτι δωμω η μωλιν οι ει α
τοι η τα στρατωματο, χεριας ιπλωω η πανηυρος,
ως ουδν επι αυτοις αντι ζωων σπορη υποσφωρι, αλλ εν ε-
σμηγτολογαει βιοτιδωσιντες των ζωιμυβαλωσιντες τω Ιτα-
λιας υπο πολημωι υπο δι απσχηφρι δεσπολιν, ου ποτο
αλλος επιβησινται. η ταυτα μιν το πλδωος δινωτο, ονα
ω τ απειβων τοχημωι περποσιν, αλλ ει ρασιωνημυ
εβηλμωι, η σπορ το ηδωμω της γυμνης απτα κει-
νωσιν. τη δι Ναρση ορωις εκασα διασποσιν, α
κολασια ιδωαι το χρημα της παραπορτωι, η γη
ποτο μεκτι ιζωεν απσχηφρι ιπωρις υποσφωρι ποσιν,
αλλα χρημα μωλιν εν το προερωσιν της διωτης εν
αυ μεταβηλωσινται. ιλιποτο ζω οίμου αυτης υπο αβι-
τιελας της απσιδωσιν τυχοι η τα κρημ αρμαρις οίμου
και βαβαριτω υποδωαι, υπο πειντα το λοιπον η
αυνητω ηρωμω τα οπλα. Ο δι στρατηγος των επωων
διγωσιν, ως απ η αυτης πηλμωισιντα Φαργ-
γικη, η ιδωις, μη ποτα οι Ρωμωι εν ης απβριζα-
πον τραπιντες, τα φρεμματα ζωδωσιν. επι ει
παταξωις επιδωαι κυρος, οι δι οκνη αυτης,
απαφρασεωαι της κινδωσις, η ιως αν ου πεδωμ

90

Epigramma
de clade Tyrrhe-
norum.

Multitudinis
jovium non
accutiorum.

pag. 41.

[illegible]

itaque, neque minore vîdiora digni ellis, 19
 neque inferiorem vestra dignitate & meritis
 fortunam ellis confecui. Eit vero quod hæc
 accepta feratis non ignavia & mollietis,
 sed continis laboribus atque fudoribus
 illorumque exercitiis. Quocirca infen-
 dum vobis eit tunc nunc veteribus in-
 stis, neque solum ob præsentem rerum sta-
 tum, latari, sed de futuro etiam, ut similis
 sit, sollicitos esse oportet. Qui enim ita con-
 sitia sua non instituit, his prosperitas sta-
 bilis ac diuturna esse non potest, sed in con-
 trarium plerumque fortuna vertitur. Cuius
 quidem rei evidens argumentum hæc
 Francorum clades fuit, ob quam vos nunc
 merito gloriamini. Cum enim res illorum
 hadenus bono in statu fuisset, ipsi cum
 læti acque confidentes bellum adversus nos
 susciperent, et ipse labaricatum non præ-
 siderent. Perierant itaque omnes, sua potius
 ipsorum temeritate quam nostris armis. Edit. P.
 Turpe igitur fuerit vos, o viri Romani, ita ut
 barbari affectos esse, neque tantum mentis
 quantum corporis robore esse superiores. Ne-
 que enim quikquam vestrum sibi persuaduit,
 nihil aliud infectum nobis metuendum; uni-
 versis nimirum hostibus delectis: quod ut
 maxime ita esset, tamen ne fidem ad
 nobis vestris eit discredendum, neque ab of-
 ficio recedendum. sed quod quicquam
 negotiorumque naturam ac statum cum con-
 silis vestris concurre quicquam comperiat.
 Francorum enim natio eit populosissima &
 maxima, & apprimè in re bellica exercita-
 ta: & cæsi a nobis exigua quantitas eant
 eorum portio, & quidem tantula ut metum ip-
 sis non sit infusura, sed potius iram con-
 citatur. Versimile itaque non eit eos
 conquirentes, quod contumeliam tacite
 in peccet preffuros, sed majorem exercitum
 in nos ducturos, brevique bellum redintegrat-
 urus. Itaque ne, quicquam aliud in pla-
 nis in infante vestra acie adeundis periculis
 bellicis alacritatem, & quam antea majorem,
 quo majora præteritis futura sunt expe-
 ctanda. Ita enim preperaverant vobis, si
 quidem quam cirkissime advenirent, præpa-
 ratos vos offenderent nullaque mora indigen-
 tes. Si vero binario tardius veritatem (utrum-
 que enim dicendum eit) vestris tamen res in
 tuto erant collocatæ, & quam optime
 vobis consuluisse videbimini. Talia monente
 Narsepe, pudor univerfom exercitum inva-
 si, & prius velantia promittito, atque ali-
 quidem negligentia & accorda abijcta ad
 partem nostram redierunt. portio vero quedam
 Gothorum ad septem bellatorum
 millia, qui multis in locis Francis auxi-
 lium fuerant, quum secum reputarent Ro-
 manos non conquirentes, sed non multo
E ij

Dr. P. H. J.
2. 49.

μίαια, μὴτ' ἄλλοι τι τῶ ὅπῳ διαπορεύοντο ἀδρόπῳ
 μεταμορφῶνται τὰ δουδέντα, ἀριστὰ μὲν ἔτι ἐν Ρώ-
 μῃ, ἀλλὰ ἢ ἐς τῇ Καταβαρῶν τῶ χώρῃ, αὐ-
 ρὸν αὐτὸς διὰ πᾶς τὴν Ὀκεανὸν ἵσταται (ἐν ἑνὶ χωρίῳ
 αὐτῇ πρὸς τὸν Καίσαρα ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν ἑλ-
 ληνικήν) ἀγγέλλει τί οἱ τὰ ζυμωχθέντα. ἢ ὡς
 πᾶς ἔστιν πρὸς βασίλειαν, ὡς αὐτὴν διὰ μάλα ὑπάρ-
 κειν ἵπτα τῇ ἐς τοὺς μάλιστα ἀπαρτῶνται ἐν τῇ δι-
 δασμῶν αἰδῶν ἐν τῇ Ρώμῃ καταλείβοντες, ὅσα
 τῇ σφαιρῇ πλῆθι στείλει ἐς τὴν ἀπειρίαν, ἢ πᾶς,
 ὡς πᾶς ἐν τῇ χώρῃ ζυμῶνται, χρεμάτι τι
 πλῆθος ὅσα ἐπιδόσκει. ὁ σωφὺς χρησάμενος, ἀντι-
 κοδοῦνται αὐτὸς τὴν πόλιν, ἢ ἐς τοὺς μὲν πρὸς
 σωφρονισμὸν ἀγαθὰς χήμας. Νῦν οὖν οἱ ἐκεί-
 νῃ ἀσπί, Πίλατος μὲν ἐν ἡμεῖς αὐτοὺς ἐλθόντες,
 Ρωμαῖοι δὲ πολλοὶ, οἱ δὲ πᾶς φωνὴ ἐς τὴν Ἑλ-
 ληνικήν ἐν τῇ Ἀττικῶντος μεταβάλλει. πᾶς δὲ ἡμε-
 λων ἀποδοκῶνται τὴν ἰστίαν, πῶτα δὲ ὑπὸ ζυμῶν
 χρεμάται, δολοὶ μὲν πᾶς ἢ πᾶτες ἐν ἑνὶ ἴσο-
 ρῳ, ἢ πᾶς δὲ πᾶσι χρεμάται, ὅπῃ ἴσως ἐκείνῃ ἐλ-
 θὼν ἀντιβῆται. ἐν τῇ δὲ τῇ ἀμφοτέρω πόλιν ἀγρῶν
 ὅσοι δὲ ἀνὴρ ἐν ἑνὶ χωρίῳ ὁ Χαίρωνος (Σιδωνίης ὁ ὄνομα
 τῇ ἀγρῇ ἐκείνῃ) βωμὸς ὅσους ἀρχαῖος πεποι-
 τῇ, ἢ πᾶς (ὡς οἱ κε) τὸ Χαίρωνος ἀγαλμα ἵσταται.
 νῦν δὲ, ὡς ἐστὶν ἐν αὐτῇ φαίνεται. ἢ ἐκτετακται
 ἢ ὅσους ἐν τῇ ἐλπίδι τῇ βωμῇ ἀπὸ πᾶς ἔχει.

Κλαυδίου πατέρα σέσωκεν ποτὶ, Καίσαρος ἐν
 τῷ

Χαίρωνος ἵπτα πατέρα ῥυστοῦμαι.

Καίσαρ δὲ ἐλθὼν ἐν τῇ γένεσι, τὰν μεγά-
 λαν

Ὀρῶντι Τράλλιν, τὰν ποτὶ κελύμενην.

Ἀπὸ τὸν Στράβωνος οἱ τῷ βρέτας, ὅρ' ἐπὶ βω-

μῷ

Οἱ δὲ πᾶτες τὰν φέροντο χῶρον.

Καὶ πᾶς τῇ Τράλλιν πόλιν, ἀπὸ πᾶς ἔχειν π-
 τίςται. πολλὰς δὲ καὶ ἑνὶ τῷ καιρῷ ὁ ἄλλος
 πόλιν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἰσχυρὰ ἐν τῇ Ἀσιότιδος, παραπλῆ-
 ρα παθὼν ζυμῶνται. πᾶς ἂν ἡμεῖς γὰρ τὴν τῇ πο-
 ταμῇ, ἐν αὐτῇ τῇ ἀποτῇ λόγῳ ἵσταται, ἐπὶ
 τῇ τῇ Ἀσῶν χώρῃ καὶ πᾶς Περσικῆς πόλιν ἐπὶ
 ἐπὶ ἐν τῇ πᾶς αὐτῇ χρεμάται ἐπὶ αὐτῇ. Ρω-
 μαῖος δὲ ἐν τῇ πᾶς αὐτῇ πᾶς αὐτῇ πᾶς αὐτῇ
 ζυμῶνται, ἢ ὅσα τῇ ἀλλῶν ἵσταται ἐν τῇ
 ἐπὶ, νῦν μὲν ἐπὶ αὐτῇ ἀποτῇ μὲν χρεμάται ἐν τῇ

incerto. Ceterum quod quidam ex antiquis
 mi reliquerat solitudinis ratione habita, ne-
 queque alterius ullius rei, cujus conside-
 ratione atque respectu homines sententiam
 mutant, pervenisse non tantum Romanam,
 sed in Cantabrorum regionem, circa ipsam
 Oceani littora, (erat enim ibi cum tem-
 poris Caesar gentes quasdam debellatu-
 rus) & ei quæ Trallin confingerant, signi-
 ficasset, & quidem eius oratione ita cau-
 tem fuisse Caesarem, ut proximus dele-
 ctos septem consulens, qui splendore ge-
 neris & fortunam inter Romanos emi-
 nebant, cum magno comitatu in colo-
 niam miserit, eoque, cum magnis tri-
 butibus eo pervenissent, magna pecunie
 vi allata, luminaque diligentia adhibita
 urbe denuo instaurasse, atque in hanc
 quæ hodie cernitur formam edificasse.
 Nunc itaque Trallienis cives, non am-
 plius Pelitigi jure vocari possint, sed pos-
 tius Romani, tamenis sermo illorum in
 Græcismum & Atticismum sit mutatus. Quæ
 enim aliter fieri possuisset, quomodo non
 sint finitimi? Hæc vero ita accidisse, tes-
 tatur facti & patriæ urbis historia, & Epi-
 gramma quod ego quam eo venissem legi.
 Nam in agro quodam urbi vicino in quo
 nitus erat hic Chæremion (Sidurius ὁ ὄνομα
 reus ei agro nomen) area stabat vetustissima
 in qua oîm (uti verisimile) Chæremionis
 statua erat posita : nunc enim nihil in ex-
 stant nunc area inculpenter cernitur, quod ita
 habet :

Chæremion patrem atque virum successu ter-
 re. Edit. Parif.

Longinquæ volat ad littora Cantabrie.

Et magni genibus se advoluit Caesaris ; In-
 de

Colapsas Tralles ex iterum edificat.

Ergo his pro meritis statua donatur ; ut
 ore

Sæc media, cara conditor ut patriæ.

Ac Trallianorum quidem res hoc modo se
 habere creditæ sunt. Multæ vero etiam aliæ
 per idem illud tempus in Asia urbes Jonicæ
 scilicet & Æolicæ similibus malis obnoxie-
 fuerunt. Sed hæc talia mihi nunc omitten-
 ti, & narrationem supra incæptam continuan-
 ti, ad Lazorum regionem & Pericæ bella
 eîs eundem, cum & istædem temporibus sin-
 gula gesta sint. Romanis enim & Persis Gra-
 viusimum inter sese jam inde a multo tem-
 pore bellum intercessit, & frequenter mu-
 tuos agros populati sunt & devastarunt; mo-
 do citra ullam belli denuntiationem irruption-
 ibus insidiosisque insulibus factis, modo nu-
 meroso exercitu appetque prælio concurren-
 tes. Paulo autem antea inducias læcerant, non

Chæremion
 Trallien. a.

pag. 55.
 Epigramma in
 Chæremionem.

Romanorum
 frequentia
 cum Persis
 bella.

Lasi a Perſis
belli lacerati.

Lasi ſoli
mioris imp-
adverſus Per-
ſas tuetur.
Editi Pariſi.
pag. 16.
Lasi Romae-
rum a Perſis, &
ſoli omnes con-
jundti.

Mermerois
Perſiarum de-
ſiti expeditio.

colu & alii complures veterum hitorico-
rum teſtatur. Hi ſicque, ſive Laſi, ſive
Colchi, ſive Aegyptii ſedibus ſuis mi-
grantes, variis noſtra ætate bellis fuerunt
laceſſiti, multaque prælia ob horum
regionum ſunt commiſſa. Choroos enim
Perſarum rex quum jam multa valde-
que oportuna illius regionis loca Invaſi-
ſſe quæ occuparet, nequaquam ſibi con-
quieſcendum duxit, ſed & reliqua in
ſuum poteſtatem religenda. Juſtinianus
vero Konanorum imperator Gubatem La-
zorum tum temporis regem & univerſam
genem ſubditam ſibi & benevolam &
communis religionis cultuſque divini nexu
conjunctam deſerere nec æquum nec ju-
ſtum cenſebat; quin potius omnibus vi-
ribus hoſtes quam clitiſſime progreſſe ten-
tabat. Reputabat enim cum animo ſuo
& verſabatur, ne ſi Perſiæ bello vince-
ret, nihil eis impedimento futurum
eſſet: quo minus per Euxinum pontum ci-
tra ullum metum navigantes interiora Ro-
mani Imperii loca pervaderent. Quæſi-
ta maximum valiſſimumque exercitum
ibi locavit præſantiſſimoque duces ei
præſecit. Beſas enim & Martinus, &
Bules ei præerat viri ſpectatiſſimi, &
frequentiſſime prælia exercitatiſſimi. Miſ-
ſus vero eſt etiam Juſtinus Germani-
ſius, admodum quidem ille adhuc juve-
nit, ſed jam tum bellicarum rerum per-
itus. Mermerois autem Perſarum dux
quum antea bis in Archæpolim impetum
feciſſet, repulſus eſt, aliæque nonnulla
peſſe, quæ quidem præterea: quandoſum
Procopius Rhetor abunde hæc eo uſe
que conſcripſit. Tunc itaque ruſus (nam
hiſce ordienti mihi, que ſequuntur ſunt co-
optanda) ad Muchiriſm & Coraxium propa-
gnaculum pervenit, eo conſilio ut difficul-
tate locorum que ſunt circa Teliphim præ-
tergreſſa, ad Phafidem fluvium pertingeret,
Romanique inopinatioſiſſe adventu percul-
ſus, tentaret ſi qua ratione caſtella aliquot
in poteſtatem ſuam redigere poſſet: quod
quidem ipſi aſperæ rediſque via proceden-
te, atque irruenti difficiliſſimum ſicſu fuiſ-
ſet. Martinus enim præſecus cum ſuis
copiis Teliphim inſedens (eſt autem hoc
validum munitiſſimoque propugnaculum)
diligentiſſime aditus tuebatur; & eſt
alioqui locus ipſe accēſſu difficiliſſimus.
Nam & præcipitia & præruptæ petræ
in ſe muruo vergentes anguſtiſſimam
plane ſubjedam ei viam efficiunt, ne-
que alia ulla ex parte cuiquam aditus
patet. Circumſecti enim campi ſunt
vehementer præſecus & limoſi, quibus
denſi ſalutis & memora imminet, adeo
ut vel ulli alicui claque expedito diffi-
lis ſit tranſitus, tantum abeſt armatis a-

καταλαττει τὸ ἐμίλιον, καὶ τοῖν ἐκείνῳ τὴν Κόλχην
καπνῶνται ἡ γῆς. τὸν δὲ Διόδοτος τὴν φωνὴν ἐκείνων
καὶ ἀλοῖας πᾶσι τοῖς πάλαιον ἱστορογράφοις.
οἱ δὲ οὕτως εἶπε Λαζοί, εἰς Κόλχην, εἰς Αἰγύπτου με-
τωπάσαι, πειραχέται ἐν τῇ καδ' ἡμῶν γυνήτων χό-
ρῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις τὴν τοῦτο γῆν χωρᾷ καὶ
καταβιβῆναι. Χορῶντος τῆς Περσῶν βασιλείας ἦν
πολλὰ καὶ πικαιρότατα τῇ ἐκείνῃ χρόνῳ σφαιρομαχῶς
καὶ καπῶν, καὶ ὡς ποτὶ δέει μινδῆσαι, ἀλλὰ ἐπὶ λεπτά
χειρῶσθαι δινοῦσι, ἵππων δὲ τῇ Ῥωμαίων ἀπο-
κράτει καταφασκύναι Γουβᾶτις Λαζοί τε πᾶσι φα-
σίη, καὶ ὅπως τὸ ἴδιον καπῶν, ἐπεὶ καὶ ἄλλος,
καὶ τὰ ἴς ὅσων ὁμογενεῖας, καὶ ἀνὰ τὸ ἴδιον οὐδὲ
ἴσους. μάλλον μιν οὕτως ἐπεκράτει πᾶσι εἶναι ἀ-
πώσθαι ὡς παρὴς πῶς τοῖς ἡμῶν. ἐνδύκτω δὲ
ἐκείνῳ, ὡς εἰ τῇ πᾶσιν πρᾶσται οἱ Περ-
σαι, καὶ ἀπάσης ἐπιδύκτω πῶς χωρᾷς, ὡς ἴσται
τὸ καλὸν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Εὐζέου πέπτον ἀδύς τῶν
τοῖς ἡμῶν, τὰ ἐκδοτὰς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀνιχί-
ν. πικροῖσι πρᾶγμα μινδῆσαι τὴν ἀλαμπαπ-
ἐταῦδα ἡμῶν, καὶ πρᾶγως ἐπίσται πᾶς ἀέρας. Βί-
σας τὴν γὰρ καὶ Μαρτίου καὶ Βιλλῆς ἡμῶν, ἀνδρὶς οὗτος
μάλας γυνήκειος, καὶ πολὺς οὐχὺς ἀνοῖσθαι.
ἱσάτω δὲ πῶς ἡμῶν οἱ Γερμανοί, καὶ οὐκ ἐν
κερδί, τὰ δὲ πολὺμα ἦν πικαιδύμους. Μή-
μῶν δὲ οἱ Περσῶν πρᾶγως ἐπίσται ἀντὶ τῶν Λρ-
χαπέταις τὴν δις ἀποσβαλῶν ἀντικράτει, καὶ ἀλλὰ ἀν-
τα ἐπεκράτει, καὶ οὐ γὰρ καὶ παρὴν. ὁ γὰρ ὡς
προκρίψῃ τῇ Περσῇ καὶ μίχῃ πᾶσι ἀντιγρᾶται. τὸ
τὸ δὲ αὐτῶν (ἐκείνῳ γὰρ καὶ ἀρχήμῳ καὶ τοῖς ἀρ-
μοῖσι) ἀφίκα πῶς Μινδῆσαι τὴν καὶ Κοταίαν τὸ
φρῶντος, ἱσάτω δὲ τῶν ἴς Τηλεφῶν δοκῶντας παρὰ
μινδῆμους, εἰσὼ πῶς Φιδῶνς γυνὴν παρὴν, καὶ
τῇ ἀποσβαλῶν πῶς Ῥωμαῖος ἐκπᾶσας, καὶ πῶς
ἱσάτω, εἰσας καὶ ἡμῶν γὰρ τῇ τῇ πολέματι παρ-
πρᾶσθαι διανοῦν. πᾶσι δὲ ἀντὶ πρᾶτει ἰα πῶς
φρᾶντος πορδῶμῳ καὶ ἐπίοτι, ἀμύχτω δὲ. Μαρ-
τῆν γὰρ οἱ πρᾶγως ἄμα τῇ ἀμῶ ἀντὶ πρᾶτει
τῶν Τηλεφῶν ἱορμῶν, φρᾶντος δὲ τῶν καπῶν
τῇ καὶ ἱχρότατι, διηφάττει ἐπικρίσται πῶς ὅ-
σους. ἐν δὲ καὶ ἄλλος τὸ καπῶν δὲσβασι τῇ
ἀποσβαλῶν. φραγῶνς τὸ καὶ πῶς ἀπικρᾶται
ἴς ἄλλῃας ἐπικρίσται, εἰσάτω ἀντὶ τῶν
πικαιδύμους ἀφ' αὐτῶν ἐκρίσται. ἀλλὰ οὐδὲ καὶ ἡμῶν
οὐκ ἐστὶν ἐστῶτα. τὰ καὶ ἱχρόμα πᾶσι, ἱσάτω γὰρ
εἰσι δοκῶν καὶ τῇ καπῶν, λέχῃται τὴν δακτύλῳ
καὶ ἀντὶ τῶν, ὡς καὶ ἐν κερδί, καὶ τῶν δὲ ὡς,
ἀπο-

[illegible]

**Philip Jr Do
comes Buvi
e Cautalo
fueron e**

φώρας ταπεινότητος, διδιδάσκει ἀλλὰς ἅπας τὸ κρατύν-
 μα, ἰδιώως ἐσχαλμωτός. καὶ διὰ τὴν εἰς Οὐρανίον Πέρ-
 σας ἱερουμένην τὸ φερόμεν, ὃ δι' ἀπόπρον αὐτὸς ἐν τῇ Ἀρ-
 χαεπολίτειας περικρατίζει ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων κα-
 τήσσοιτο, ἀλλὰ πῶς γὰρ Πέρσας ἐπὶ τῇ Ἰσθμῷ, καὶ
 ἰσθμῷ διωκόμενος ἐμβαλύνει, καὶ πάλιν τὰ τῆς ἐξουίας κρα-
 τυνάμενος, πάλιν ἱστῇ Κορινθίους καὶ Μουχρίους ἐπαυ-
 κῶν. αὐτὴ καὶ δι' ἡσυχίαν τῇ πεπρωμένης ἐξ ἡμετέρας χαλι-
 πῶνται, τὸ μὴ πλείονος τὴν κρατὶ καὶ ἀλαμωπύον αὐτὴν
 καταπλάττει ἡδοναζόντως τὰ οἰκεία, αὐτὸς δὲ ἐς Ἰσθμῷ
 τῷ χωρίῳ κεντῶν. ἐπὶ τοῖς ἐς πόλιν Μιχρίδῃς καὶ κα-
 λημῆται μολὴς ἔγμεινος, καὶ ἐκείνων τὸ πάθος, τότε δὲ
 τὴν Ἰσθμῷ ὡς ἀνὰ τὸς ὀ Μερμερόας, ἀνὰ τὸς πῦς μάστιγα
 παρὰ Πέρσας γυμνασίου, καὶ δευτέρῃ μὲν ἐς δὲ βάλω-
 ρος δὲ τὰ πόλιν, καὶ ἄλλοις τῷ ψυχλῷ ἀνδρῶν
 παύσας. ὅς δὲ γυμνασίου δὲ ἡδὲ, καὶ ἐκ πλείονος ἀμφο-
 τὰ πόδες πεπρωμένης, καὶ οὗς μὲν ἐπ' ἴππου ὀρεῖ-
 θῶν, ὅμως ἰμῶν ἐκ ἀσπρῆς τῆς μακρᾶς Ρωμαίων τα-
 πης καὶ ἀπὸ ὀρεῖας ἀπὸς πῦς πόδας, ἀλλὰ φοραδῶν
 ἐς τὴν παρατάξιν ἱστῶνται, καὶ πάλιν πῦς μὲν ἐσπῶντες
 κατὰ πλῆθος, πῦς δὲ οἰκείως παραμένει καὶ ἐκτελεσθῶντες
 καὶ τὰ φρεσὶν ὀρεῖας ἡδοναζόντων, πολλὰς ἀνδραγαθίας
 ὡς ἡμῶν ἀπὸ τῇ κρατύνει, ἡ σῶματος Ρώμης, μάλλον
 μὲν οὐκ φρονέει δόξας. τότε δὲ τὸ σῶμα τῷ Μερμ-
 ῶν, ῥῶν οὐκ ἀμφοτέρω ἀνιολομῶν, καὶ ἐκτὸς ποῦ τὴν Ἰσθμῷ
 ὑποκαταστήσας, ἡμῶν δὲ ἱερῶν δὲ ἐκτελεσθῶν καὶ τὸν
 πῦν ἐκτελεσθῶν ὀρεῖας, καὶ τὰ ἡμῶν ἐπὶ ὀρεῖας πῦς
 ὅσα μὲν καὶ ἐκτελεσθῶν παρατάξιμα γυμνασίου. ὡ-
 δὲ καὶ τὴν ἐκ τῷ παρῶν οὐ Πέρσας ρομίζοντι, πάλιν τὴν
 σαρκῶν ἀφαιρούμενος, γυμνασίου δὲ τὰ ὅσα πῦνται ἀπο-
 ραδῶν ἀπὸ τῇ πῦνται πειρῶν μὲν. Σὺν γὰρ τῇ ἡμῶν
 βαλύνει δὲ λάρνακα τὴν ἐκτελεσθῶν, καὶ ἐπὶ τῇ καταχω-
 νῶνται, ἡμῶν τῶν αὐτῶν. ἐπὶ ὅτῃ δὲ αὐτῶν σῶματος μὲν ὀρε-
 τὸν καταπλάττει ὀρεῖας, καὶ οὐκ αὐτῶν αὐτῶν ἐκτελεσθῶν
 τῇ ὀρεῖας, καὶ τὸν γυμνασίου τὴν ἐκτελεσθῶν, καὶ ἐπὶ τῇ
 λαὸν γυμνασίου τὴν ἐκτελεσθῶν, καὶ ἐπὶ τῇ ὀρεῖας καὶ βαρύν-
 ται, καὶ τῇ κατὰ τὴν ἐκτελεσθῶν. τότε δὲ διὰ τὴν ἡμῶν
 οὐκ ἐκτελεσθῶν, τὸν ἐκτελεσθῶν ἐκτελεσθῶν, ὡς τὴν ἐκτελεσθῶν
 ἐκτελεσθῶν, καὶ μὲν αὐτῶν τῇ ἐκτελεσθῶν. ὁ δὲ
 ἐπὶ τῇ κατὰ τῇ ἐκτελεσθῶν, μακαρίζοντες τῇ ἐκτελεσθῶν
 καὶ τῇ ὀρεῖας ἐκτελεσθῶν ὡς ἡμῶν αὐτῶν τῇ ἐκτελεσθῶν
 καὶ ἐπὶ τῇ ἐκτελεσθῶν ὀρεῖας ἀφαιρούμενος καὶ πολλοὶ καὶ ἐπὶ
 σῶματος τῇ ἐκτελεσθῶν τὴν ἐκτελεσθῶν τῇ ἐκτελεσθῶν
 τῇ πεπρωμένη, ἡμῶν τῇ ἐκτελεσθῶν τῇ ἐκτελεσθῶν
 ἀφαιρούμενος.

gens, ac veluti poute sterneret, universum
 exercitum interpede nemine obfistente traje-
 cit, ac Persas quidem, quos in Onagorio lo-
 catus, castello quod ipse antea in diuina
 Archaeopolitana ut adversus Romanos pro-
 pugnaculi loco effret struxerat, quum ani-
 masset, validioreque praefidio auxisset, omniaque illic quantum poterat communif-
 fect, Coracium denuo & Muchirifem se
 recepit. Repente autem morbo quodam
 correptus, quum peflime haberet, maxi-
 ma validissimaque exeretis parte, qui sua
 tuerentur, ibi relicta, ipse in Iberium con-
 cessit, atqueque in oppidum Mechista in-
 didum delatus, quum vim morbi ferre
 non posset, ibi tum vere tandem diebus
 obstit Mermeroes, vir sane inter Persas
 praestantissimus, maximi confilii, reque
 bellicae peritissimus, animique vehementer
 strenui: qui quidem cum iam gravis annis,
 & a multo tempore utroque pede claudus
 esset, neque equitare posset, laboribus ta-
 men perinde ac robustissimus aliquis juve-
 nis vacabat: neque ullis laboribus deterede-
 bat: sed ledicia gestibus in aciem prodi-
 bat, eaque ratione & hobilibus terrorem
 incutens, & suos animans atque exhor-
 tans, quaeque fido opus erat recte admi-
 nistrans, multas reulit victorias: usque
 adeo virtus Imperatoria non corporis robo-
 ri potius quam prudentiae est adscribenda.
 Tunc utique demortuum Mermerois corpus
 ipsius familiares elatum, extraxerit oppi-
 dum depopulatum solum ita ac nudum pa-
 tricio rita canibus pariter atque avibus
 fœdatis quomoe cadaveribus pascentur devo-
 randum exposuerunt. Hunc enim sepelien-
 di morem observant Persae, atque hac ra-
 tione absumpsit carnibus, nuda ossa sparsim
 per campos projecta putrescent. In caspa
 enim aliqua vel loculo condero, vel etiam
 terra obvolutare neutquam fas est. Cu-
 juscumque vero cadaveri non statim advola-
 rine aves, vel accurrentes canes non elici-
 aniarint, illius hominis impurus fuisse
 mores credunt, animoque iniustum & ba-
 rathrum dignum, maloque demoni dicatum.
 Tum porro, & quidem magis, necessarii
 atque amici jacemte lugent, lamenticque
 prosequuntur, ut penitus emortuum, ne-
 que melloris fazi participem. Qui vero
 quam citissime devoratus fuerit, felicissi-
 mum praedicant, ejusque animum summa
 admiratione prosequuntur, ut longe pre-
 stantissimum & Deo similem, & in beatas
 sedes evoluturum. Promissum vero & ob-
 scurior turpi, scilicet in exercitu gravissimo
 aliquo morbo prematur, spirantes adhuc &
 mente constantes educunt: posteaquam ve-

Mechista op-
 pidum.

Mermerois
 mori.

Mermerois
 laes.

Prudentia in
 imp. viribus
 potior.

Sepeliendi mos
 apud Persas.
 Persae mortuum
 non sepeliunt.

pg. 63

Digitized by Google

καταγέλαστος, ἀλλὰ τῇ πολλῇ αἰσχύμῳ ἢ βαρβάρῳ ἢ δι-
 ῖταϊσι ποιεῖται, αὐτὸς δὲ πικρὸν τὸ μάλλον ἵπεναι τὰς πολ-
 λῆς, ὥς εἰν σφόδρα πικραίνεσθαι. εἰ γὰρ ἀταλαιπώρως ἄ-
 παντα ἠροσιμῶσι, ἢ ἀμφὶ πάντα δὴ τὰ ζῆνα ἢ παραλο-
 γώτερα τῶν ἀνωμαλῶν ἤρχει λόγους, ὥς δὲ ὡς ὑπὸ νόστον,
 ἢ πικρομάρτυρτί τι αὐτῇ ἢ συμμολογούμενῃ, μὴ τῶς δὲ ἰ-
 πωνῶν, μὴ τῶς τινος ἰπωνῶν ἢ ἰφ' ὅτῃ ἄρσενος αἰσχύμῳ. ἢ
 μὴ γὰρ στρατάρχῃ παραπαλῶν ἢ ὁπλῶν διοικεῖται, ἢ
 τὸ ἔχοντος τοῖς πολλοῖς ἔχοντος εἶναι, δικαίως αὖ τις
 θαυμάσει τὸν Χορδαίον, ὡς ὑπὸ τῇ εἰσέτασι πύκνῃ,
 ἢ τῇ τῇ γῆρας ἀδυνείῃ. λόγῳ δὲ πᾶσι ἢ φιλοσοφίας,
 πᾶσι αὐτὸν ἔχοντος, ἐπὶ οὖν εἶναι εἰκός, ἀνδραγαθίαν
 δὲ τῇ ἀκρῶς τὴν Οὐρανίαν ἵκεναι Χορδαίου γένος.
 narrationibus avidis auribus inhiant, facile ab ipso magnificis splendidisque verbis eas ornare
 atque amplificante persuadebatur, neque quis esset laudator, neque quem laudaret, neque
 qua de re, considerantes. Ceterum quod ad exercituum instructionem & armorum rectam
 administrationem, assiduamque bellorum exercitationem attinet, merito quispiam laudaverit
 Chordæum, quippe qui neque labori umquam cessaret, neque senectutis imbecillitati. In
 literis vero & Philosophia talis censendus est, qualem verisimile est esse virum, qui &

DE IMPERIO ET REBUS GESTIS JUSTINIANI IMPERATORIS LIBER III.

Edi. Paris.
pag. 72.

Agathia oc-
cupationis fo-
rensis.

pag. 73.

PERSARUM instituta, variaeque Ipso-
rum Reipublice immutatio, & quae-
cumque de Chosrois ejusque genere mihi di-
cenda viia sunt, ea universa & quidem lon-
giore oratione sum perfecturus, & ad pre-
cedentia non plane perituri. Sed neque su-
pervacanea fortasse videntur passim, neque in-
utilia. quin posui meo quidem iudicio,
utile dandi consilium habentia. Cuius
enim, si in me esset, maxime facio,
Musis, quod ajunt, Gratas permis-
cere: in diversum vero me abripiunt cur-
ae, sequorque ilibenti animo circumagen-
tem me necessitatem. Historiae enim scrip-
tio, maximum cum sit augustissimum-
que opus, omnique occupatione prestanti-
us, accessiorum quoddam, ut Boetia ly-
ra dixerit, vix simul & vitae occupatio ef-
ficitur. Neque enim mihi licet in illis quae
maxime vellem suavissime vitam traducere.
Nam cum oportere veterum sapientum scrip-
tis relegendis immorari, imitandi videlicet
causa, & quaecumque passim utiliter literis
prodita sunt accurate expendere & perfer-
tari, animumpote ab aliis curis solum ac
liberum illis impendere. Ego vero sedens
ad porticum regiam, libellos litibus foren-
sibus & molestis plenos a mane in vespere
usque tractandis & verlandis sum oc-
cupatus: & molestis quidem mihi rehementer
accidit forenses libae interpellationes &
turbae, molestum vero rursus mihi, hisce
molestiis carere, cum videlicet absque la-
boribus & molestiis necessaria mihi nequa-
quam suppetant. Ceterum non sic quidem
conquiescam, quod ad me attinet, neque
desinam quo me amor ducit sequi: etiamsi
aliquis me cavilleatur & reprehendat, ut
maiora meis viribus tentantem, & in or-
ca, quod ajunt, singulnam adficientem.
Tamen si enim scripta mea cupiam spuria
revera & subventanea videbuntur, & quo-
dammodo animi in plurima distrahi scietur:
mihi tamen ipsi interea (quod imperitis
cantoribus afluere solet) fortasse non
displicebant. At vero ne longioribus di-
gressionibus excusationibusque decorum ex-

ΤΑ μὲν εὖ παρὰ Πέρσας νόμιμα, καὶ ὅτι ποιεῖν
τῆς σφῶν πολιτείας μεταβολὴ καὶ ὅσους χρόνους
ἐμὲν περὶ Χοσροῦ καὶ πρὸ αὐτοῦ γένους εἰρηδῶν,
ταῦτα δὲ αὖ ἅπαντα εἰ καὶ μακροτέρῃ διεργασταὶ λό-
γῳ, καὶ ὡς ἴσως ἔχεται ἤθ' ὀρεσίων, ἀλλ' ὡς περὶ τὰ
γὰ ἴσως δεῖκεται ἂν, ὅθ' ἄρχεται, μάλλον μὲν οὖν καὶ
τὸ διλογόν, ὡς ἐμὲ ἡγήσθαι, ἔγω γὰρ ἀφ' ὧν μὲν ἀπο-
ληρότα. Εἰδὼς ὅθ' εἰ ἐπ' ἔμοι ἐστὶν, καὶ περὶ πλεί-
στη ποιήματα, ταῖς μουσαῖς παρὶ τῶν χάριτος καταμνησ-
ται. καὶ τοὶ ἱερώδῃ μὲ καδὶδαντος αἰ ὀρεστιάς, καὶ
ἱπομαί γι ὡς ἔκων εἶναι τῇ πελαγῶν ἀνάγκῃ. ὃ ὅθ'
μοι ἐγγυράφῃ, ὥστε διπλὸν μίγνυται τῇ συμμιγνύσθαι ἔργον ὃ
πάσης ἀρχολῆς ὑπὸ τῶν εἰπέται ἂν ἡ λύρα ἢ Βοιωτία,
B ὅθ' τε καὶ βίη πάρεργον γίγνεται, καὶ αἰνέται μοι ὡς
ἔδρα ἐμβύσσαι τοὺς ποθνήτοις. δὶον ὅθ' πῶς πάλα
σφῶνς ῥοδαιότερον ἀναλίσχεται μιμητικῶς ἰαται, ἀπα-
τα τὴ παῖ κασαχὺ ἡμερῶν ῥοδαιότερον ἔς τὸ ἀεὶ
βίς καὶ ἀναπνεύσασθαι, ἀνεμῶν τὸν ἀμῶν ταῦτα ἔ-
χειν τὸν τοῦ καὶ ἰδῶντος. ἀλλ' ἔγω ἡμῶνς ἐπὶ τῇ
βασιλείῃ τοῦ βιβλίου πολλὰ δίκων ἀνάπληκα καὶ
σφῶντος ἐπ' ἰωδῶν μὲν καὶ ἐς ἡλίου καταδύματα
ἐμὲν καὶ ἀνελίττω. καὶ λίαν μὲν ἀχθόμενος
ἐνοχλῶσιν, αἰνέται δὲ αὐτῶς εἰ μὲν ἐνοχλῶσιν, ὡς
ὡς οἶον τὸ μοι ὄντων ἀναγκῶν δολοχῶντος ἡμε-
πλάσσαι ἀνδρῶν ποῦ καὶ δυσπραγίας. πῶς ἀλλ' ὡς
C αἰνέται τῶν, ὃ δὲ παύσονται εἰς ἀνὴρας μὲν ὄντων,
ἐπὶ τῇς ἡμερῶντος ὡς ὑπὸ τῶν ἡμερῶντος, καὶ
τὸν λυγρῶντος ἐπὶ τῇ φιλοφρονεῖται τῷ ἡμερῶντος. εἰ
γὰρ τῇ καὶ δεῖκεται εἶναι παρὰ ἔδρα γὰρ ὡς ἀλῶντος καὶ
αἰνέται, καὶ οἶα ἡμῶντος ἐς πλείστα μεμνημένους κῶ-
ματα, ἀλλ' ἡμερῶντος γὰρ ἴσως ἀριστοτατα ἐκ καδὰ τῇ
τῇ αἰνέται ὡς ἀμωσίων. ὡς ἀνὴρ δὲ μὲν παρατῆρ
ἐκ δρῶντος ποῦντος καὶ μεταβάλλεται ἐς ἀμωσίωντος ἡ
φίρῶντος δεῖκεται, αὐτῶς δὲ ἔμοι ἐστὶν τῇ Κολχῶντος ἀμω-
σιος ὃ τῇ φροσῇ λόγῳ μεταλλάττει. πῶς ὅθ' ὡς Χοσροῦς

δι' αὐτὸν τῷ βασιλείῳ χρημάτων, ἢ μὴ τῷ ἐκ τῆς πα-
 τροσέας ἱερᾶς κλήσεως (ἀλλὰ τῷ τῷ ἐπιτίτραπτο πεί-
 νῃ) ἄλλα τῷ ὅτι ἐκ τῆς βασιλείῃς διαταρᾶν ἐπιτόμ-
 ηται, ἢ ὅτι πᾶς ἀρτιστοὺς ἐς τὰς μὲναι· τὰ ὁμοει-
 κότητα κομίζεσθαι γάρ. ἐπεὶ οὖν τὸν αὐτὸν ὡς αὐτὸν
 ἀλλὰ καὶ ἴσως τῷ διωκαμένῳ, ὡς καὶ ἐκινῶν ἐνταῦθα
 τῷ ὑποσπῶντι, βίβλας τὸ πῶς δοκεῖ καὶ πιστοῖται
 τὰ παρὰ τῷ ἀρχόντῳ ἀναγγιλλόμενα, ἵνα καὶ ἡ
 αἰσὶν ἀρίστη. Ἰνστιτούς δι' ἡδὴ καὶ σπῶντος χαλινῶ-
 ναι τὴν Βίβλας ὅτι δι' Πίττας ἔλθον τὸ φέρον, ὅτι
 σφαιρῶνται τὸν Μαρτίνου διὰ αὐτὸν πᾶς ὅτι βίβλας
 αὐτῶν κατεργασμένη ἡσυχάζει συλλυμβασμένη αὐτῇ
 πᾶς φωνῆς τῷ χρεῖν, πῶς τὴν αἴσθαι τοὺς βαρβα-
 ροὺς τὸ Λαζίκας ὅσα καταστῶσι, ὃ δι' αὐτὸ μὲν
 ἀνα πῶς ῥασιῶν, ἀργυρολογῶν δι' πεινῶν πᾶς πό-
 λεις πᾶσι τῇ αὐτῇ πενημένῃ. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ὁ βασι-
 λεὺς ἀνταγμιῶν, ἐπειδὴ ἡ ταῦτα ἐπὶ πῶς, ἀντικατε-
 ἴσθη. Ἐτοίμην παραλίαν τῆς Βίβλας πᾶς ἀρχῆς, καὶ ὁ
 ἀφελόμενος αὐτὴν πᾶς οἰκίᾳ ἐς Ἀβασῆς ἐξέπαιψεν, ἐκ-
 ἴσθη μιν οὕτως ὡς αὐτὸν ἐπὶ αὐτῇ ἡσυχάζειν. τῇ δὲ
 Μαρτίνῳ πολλὰ νουθεσίαι, ὅμως αὐτῇ τὰ πρᾶγμα τὰ
 ἡμέτερος παρήγορ, καὶ ὡς ἐπὶ τοὺς στρατιῶν ἀντι-
 σῶν μὴ αὐτῶν, Ἰνστιτούς δι' αὐτῶν, καὶ Βίβλας αὐτῶν ἐκ-
 ἴσθη, καὶ ἡ ἑκὼς οἱ ἄλλοι ὡς ἐκαστοί. αἱ μὴ οὐκ ὁ σπῶντος
 Μαρτίνῳ τῇ τῇ Ρωστικῇ ἐν ὁρῶν πᾶς ἡ βίβλας διέκρινε
 ἀλλὰ δυσμένειαν τὴν αὐτῇ ὑπερτίθη βαρύνει καὶ δι-
 σπῶνται, σπῶν καὶ διελάνθαι, λαβῶσα μὴ τὴν ἀρχὴν
 ὑπὸ φθόνῳ βασιλείας, ἀρῶνται δὲ καὶ τὸ μᾶλλον, τῇ
 συνηθείᾳ ἢ ἀλογίᾳ πᾶς ὑποψίας. ἀπᾶν ὁρῶνται ὑπὸ
 αὐτῇ γυναικὶ τῇ πεπνυμένῃ πᾶς ἡλικίας ἐξέπαιψεν καὶ
 πᾶν τὸν ἀρῶνται, ὑπερτίθη τὸν χαλινῶν καὶ ἐπὶ
 ῥῶνται. ἐπειδὴ δὲ αὐτῶν ὑποσπῶνται τὸ ἔχον, καὶ
 τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἀντιδρῶν σπῶνται, ἐκαστῶν
 πᾶς πολλὰς ὡς ἀντίσπῶν καὶ ἀλλῶν, καὶ ἡ
 αὐτῇ μὴ αὐτῶν αὐτοῖς τῇ ἀνακτῶν, ἐς τὸ πᾶν
 ἐκπῶνται ἐπὶ τὴν ὑποψίαν αὐτῶν διπλοῖ, καὶ ὑπὸ
 ἀντιβίβλας τυχὸν ἀργύμων ἐκ τῇ σπῶνται ὡς
 αὐτῇ καὶ ὑποκλίνονται. Οἱ δὲ πᾶν τὸ πᾶν ἐκπῶν-
 τες, καὶ ὁρῶν τᾶς ἐς βασιλῆα ἡ βίβλας ἐκ ὁρῶν
 σπῶνται, καὶ γυναικῶν ὡς αὐτῶν διελάνθαι, οἷον
 καὶ αὐτῇ σπῶνται, βίβλας ἐκπῶν τὸν ἡ βίβλας πο-
 νημένῃ, ὡς αὐτῇ σπῶνται τὸν ὁρῶν πᾶς, καὶ
 τὸ λοιπὸν ὡς ἐν ἐκπῶνται. πολλὰ δὲ οὐκ ὁ σπῶν κατελο-
 γισαμένῳ, καὶ πᾶς ἐπὶ τῇ τῇ σπῶν τῇ γυναικὶ σπῶν αὐτῇ

non quidem ejus quæ e tribus vestigiis
 cogebatur (alteri enim cuiuspiam illis com-
 missa erat) sed ejus quæ e thesauris regis
 mittebatur, ut i quorum in præliis viros et
 fortitudo emicisset meritis præmia dona-
 rentur. Quocirca minime obfcurus erat hic
 vir, sed inter eos quorum auctoritas plu-
 rimum valeret habitus; adeo ut etiam arca-
 na maxime ei communicarentur, principum-
 quæ mandata tum demum firma fideletate
 viderentur, cum huius placuissent. Iustinus
 vero etiam aures hæcæ erat infensus; quod
 Petre propugnaculo capto, ante Mem-
 metis adventum, quam oportuisset cum om-
 nes ex Iberia aditus fortissime obturrere, ju-
 vante ipsum tamen locorum, efficeretur use
 ea ex parte Lazicos montes Barbaris inacef-
 sibiles redderet: ipse vero id præ recordia
 neglexerat, urbibus quæ ipsi credite erant
 obseundis, & pecuniæ ex illis corrodæ in-
 tentus. Illa itaque in animum revocans Im-
 perator, quum & hæc de eo adiderunt, & il-
 le eis periculosus. Quocirca confestim Reu-
 sam exauditorum, ac præterea bonis fuis exu-
 tum in Asibacis relegavit, illic mansurum
 donec aliud quid de eo statueretur. Martino
 vero, quantumvis graviter infensus, per-
 fecturæ tamen primatum reliquit: Nam inter
 primores five principes militiæ primum lo-
 quum obtinebat, secundum vero Iustinus, post
 quem Bites, atque ita deinceps alii sigilla-
 tum. Atqui Martino & Rustico jam antea
 non bene cum Gubæze conerant, sed si-
 multas quædam inter eos subardefecerat
 gravis atrocissimæque, sed quæ nondum in
 apertum incendium eruperat; nam quidem
 primum ex invidia, ac deinde stabello per-
 petuæ temerariæque suspitionis suscitata at-
 que adaucla. Omnia enim ipsius facta scilicet
 invidia animo explorantes itque suspicio-
 nes torquentes, simulantes forebant, & con-
 firmabant. Gubæzes itaque concepta de illo-
 rum in se odio suspitione, & ad mutuum
 odium exercendum provocatas, acerbis &
 contumeliosis verbis eos frequenter perstrin-
 gebat, tamquam parum viros & manus in
 lingua gerentes, nullamque rerum gerenda-
 rum cutam habentes. atque ita in convi-
 viis convitibusque in facie erga eos indigna-
 tione perfillebat: sed neque cum a simili-
 mili gentibus legato, forte aliqua venisset,
 hos ad eam admittebat, immo, significe-
 bat. Hi vero nequaquam illi ferendum ta-
 ci, & criminaciones ad regem delatas ad
 animum revocantes; atque ita secum sta-
 tuentes, non descurum eum ab ipsis cri-
 minandis, si qua in re iterum officio suo
 desissent, consilium de tollendo e medio
 Gubæze iniuriam, ut & acceptam, injuriam
 G ij

Edit. Paris.
 P. 74

Martini & Ru-
 stici in Gubæze
 inter eos

quum fit, maxima cum custodia est ablegandus. Stacium itaque sermonem regis accipiens Iohannes, Quid si, inquit, coactus resistat, quid tum fiet? quid, inquit, aliud, quam quod tyrannus solet, ut pessime putat. Nil ergo, inquit Iohannes, ei erit metuendum qui cum interfecerit? nihil, inquit Rex, si resistens & obediens ut hoc siis perierit. Tali itaque responso accepto, quum in eandem fere sententiam Rex ad praefectos militum scripsisset, nihil ultra est percutandus; sed abunde petitioni suae satisfactus esse censens, consilium ad Colchos revertitur, litteras regias perferens. quas cum Martinus & Iulianus legiscent, cum viderent adum hunc scite instructum, ad audiendum facinus fere contulerunt. Convocatis itaque Iuliano & Bole, id quod in animo suo agitant celantes, significaverunt ad Gubazem quam citissime esse contendendum, & cum eo consulandum quo pacto Persas Onogorim insidentes collassi viribus adoriuntur: Hi vero hisce rationibus persuasi una profecti sunt, exigua quadam & leptonibus manu comitati. Gubazes ubi adventare ad se praefectos exercitus cognovit, nihil plane finitri suspicatus, circa Cobum annum miser eis obviam protulit, securus plane & nihil metuens, paucis admodum & suis comitatus, atque iis quidem interitibus, neque ad pugnam instructis: quidam enim ita venerat ad amicos & familiaris & custodes provinciae, & nequaquam hostes, immo potius etiam exterarum gentium propulsores? Ita vero equis insidentes omnes, diserebant inter sese de praesentium rerum statu componendo. Tum Rusticus, Age, inquit, o Gubaze, conjunge te nostrae iugum. Persae expeditioni, & communem nobiscum laborem partem sibi, in illos Onogorim insidentes. Turpe enim fuerit si diutius eos in media nostra regione secure residere patiamur, praecipue cum & paucissimi sint, & neque patres qui nobiscum praelio decernant, tum Gubazes, At vos, inquit, boni viri, solos necesse est in hoc elaborare, penes quos solos eorum quae acciderunt omnibus culpa consistit. Nisi enim supina quadam ignavia vecordiaeque in rebus gerendis praepediti fuissetis, neque propugnaculum illud muro cinctum esset, neque adeo ignobilem turpemque fugam arripuissetis, neque quicquam eorum quae haud par erat factum fuisset. Nunc vero, viri optimi, si vos glorie cupidos esse dicitis, & si animos in pectore praefectis militariibus dignos geritis, intermissio ista officii vobis est relasciendi. Neque enim unquam vos sequar, & neque bellum adibo, donec omnia quae a vobis peccata sunt correctae fuerint. His dictis consensum perinde ac si contraditio ipsius evidens satis efficit argumentum defectionis: ad Mo-

ζευγμός ει ει γε αγγισται, η τι αυ γαιτος επι ποτις ει τι δι αλλο γε, ιση ο βασιλις, η πιστοιτα τι ην τυραννως, η αρετα απολοιται; υδεν ισα θος η δι ο Ιωαννης, τη τωτω δυκτακτουται, υφωσθη, ιση, ει γε αντιστατημις η ανκεσται, ως πολιμιος θρεδαρειν. Τωταυτα δι ει βασιλις λογαρηταιμιν, η παρακλησας τωτω ες η πικρολη, ποτ στρατως σημασις, υδεν ισι ο Ιωαννης παρατωρω αντισταδαντο, αλλ ιπειλησθαι ιδη η ιχιθαι τι ζευγμιν λογαρημις ηνυμτος, ιτακας αυδης ες Κολχας το γραμμα ποτ ιση φορημιος. Ο δι Μαρτιος η η Ρυτιος αναλημειμιν, η η μολα εσπρωπις εσπρωφουσαι το φριμα εδροντι, εδως εισι τω σπρωιν ιχθρου. συλακαταμειμιν δι αυ Ιωαννην η η Βουλιου η η μιλανδι λογαρημις η ηνυμ ισραως τω ταχιζην ως Γουβλιου ισαι, ευω αυ η η εσπρωφιδαι σπας τοις ε Ονυαζην Πιρσας κορη επιλωσμεθα. οι δι ποτις πιστοιμημοι, ζευπορω. εστω δι αυτοις βραχια τι η η η ταγματι αν πομιμα? ηνυς δι ο Γουβας ως αυτις μαλαοι στρατηγ η αυτοι ηνυς, η υδεν στωι αυτιζων ισπρωτας, παραζινται αμρι τω Χωβασι τω ποταμω. εστωα δι αυτοις ο δειλαως υστωιτιζην αβυλας η η θαρραλιος, ε λιαω ολιγυς η η σπαδων ιπαγορημις, η η ποτις ανσπλις η η η μαχη παρισθασμις. πως δι η η αν σπας τατο παρα φιδας τι ε ζευιθις η φυλακας η χωρας η τατα πολιμις, μαλλον μιν αυ η η ο θρεαυ ιδωνι αληγετιρας, εστω δι αυτ η η ιπαρω η μολα απαντες, διελιζοντο αλληλως σπας τα παροτα θρεαυ η η τωτω α Ρυτιος, αρι, ιση, ο Γουβλις, οσας ηνις στωρωις η στωιτιζην το ποτω κορη Πιρσων ισαι, τωτω δι η η ο Ονυαζην ιδρωμις, αιχερι η ο καδωστωται αδιως επιπλευς ε μεση τη ηνυμρι χωρα, η ταυτα ολιγυς ονυς η υδωμις εδω μαχει, αλλ υμεις γε μωτος, δι ο Γουβας, ανανη, ο γερωις, ε η η εσπρωφιδαι, ως η, μωτος η η ζευιτιζηνις ανσπωτος, ει η μιν ρεσων πελη αμρι τα πρακτια ειχιθι η ολιγαει, η η η η σπρωεω ηνις τατο επιτειχιστο, οτι σπας αλλα σπλις η ανημωις ισπρωτας ιδρωπατωι, οτι αλλο τι ινιζοντο η η ανσπρωκωτω. νω δι αυ, ο λρεα, ει γε διδης η ρεας ισαι σπ η στρατω η η σπρωμιη γανυμι, η παρωμις υμρι ανανητιοι. ως ιγρω η ποτι φορας, υδι διακινωδωσται, σπ η ανσπρω ιεσπρωτινι ανος υμων τα ημαρμινα. τωτω δι ερωμις αυτια ανσπρω της ανιθωιας λογαρημις ανος ιλλοχη η η Μελιστω η τυραντιος μιμλητηρις, ο Ιωαννης ικτως

pag. 76.

confilia ex veritate proderet; atque hæc quidem indicium indicavit: Nachoragum videret jam in liberum pervenisse; sic autem ab illo missum ut copias quæ hic essent animaret, tamquam prædicto propediem adfuturo: qui vero, inquebat, Muchirimum & Coetium infundit Persie, brevi & ipsi sunt venturi, popularibus suis fuppetas allaturus; quippe qui jam certiores facti sunt de vestra in eos expeditione. His ita dictis, consilium Romanorum prædicti deliberationem de rebus præsentibus infuderunt; ac Buzes quidem censuit cum universo exercitu adveniant hosti obviam eundem; hisce enim, uti venissemus, est, ob paucitatem victis, confectaneum esse eos, qui in propugnaculo erant, quamprimum se se deditorum, utpote subsidio delictorum; quod si vero restitissent, nullo negotio subverti posse. Placuit id consilii etiam Uligano Heroulii exercitus ducti: unde ille frequenter proverbiale quoddam dictum, barbaricum quidem illud & crassum, efficax tamen atque utile, in ore habebat: accendas primum esse apes, & deinde mel commodius legendum. Rusticus vero (consentient enim jam violentiorque erat facinus, scelere suo, ut opinor, & unanimi conspiratione cum Martino anivos ipsi addente) B. zen apertis scommatibus & contumeliosis verborum petebat, veluti: numquam quæ ex re essent perpendentes; confusurissimum autem esse dicebat, exercitum quidem supervacaneo labore nequaquam affligere, sed copias omnibus propugnaculo admotis id ipsum facile in potestatem redigere, & auxilium adveniens prævertere; paucos vero, si ita videretur, in illos mittere, qui eos, quo minus celeriter in se impetum faciant, morientur. Et certe Buzæ consilium longe erat melius & rerum naturæ accommodatum, optimæque belligendi arti consentaneum, strenuatem cum securitate conjunctam habens. Ceterum quum, uti venissemus est, universum multitudine sceleris perpetrati, nateps esset facinus, quod iniquissimum illi & adjuvissimè eoque sequuta esset; deterritus quodque minus ex re communi erat consilium vicit, ut scilicet quamprimum pœnas lucret. Mirantur enim in illos, qui ex Muchiride adventabant viri equites non plures sexcentis. Horum ducesiores Dabrageas & Vigildas, ambo quidem natione barbari, Romanorum tamen confectum duces: reliqui vero omnes, una cum prædictis propugnaculum adorti, statim opus aggressi sunt, machinulis admotis portas tentantur, copias muro circumfusus omni ex parte in hostem jaculabantur. Persie autem & ipsi per pinnas discurrunt, omnibus viribus eo prout res postulat propulsabant, partim sagittis assidue

αἰά το φρονεῖν πορεύμενος. ὅππῃ δὲ ἐς τὸ στρατόπεδον ἐκίκεμνος, λίσσασθαι μαστιγώδους ζυῖ ἀνέβησιν ἱρῶν τὰ π οίκεῖον βυλόμενα. καὶ δὲ τὰ ἀπὸ γυλῶν, ὡς δὲ μὲν Nachoragὰ ἐς Ἱβηρίαν ἦν ἀφικναι· αὐτοὶ δὲ ἀπεσταλὲς εἶναι τὰ ἐνταῦθα στρατιώματα ἐπὶ διαρσυσσύντα, ὡς αὐτὰ κατὰ τὰ στρατῶν παροισμένα. οἱ δὲ ἐς Muchirideν τι καὶ Κοτασίαν παραμύνοι Πήσαι, καὶ ἐς μακρὰν ἤσαν, ἔφη, ἀπορροβήσαντες τοὺς ἐς Οὐγυγίαν ἀπὸ τῶν τοῖς, ἔγνωσαν αὐτοῖς, ὥς ἔπ' ἐκείνους εἶναι διακρίσειν. τῶν δὲ ἐπὶ ἐρμηνείαν, αὐτὰ καὶ οἱ Παρμάνων στρατῶν οἱ βυλόμενοι ἀμφὶ τῇ παρόντι. καὶ Βύζης μὲν ἔφασκε χρῆσθαι πρότερον παντὶ τῷ στρατῷ παρτάξεν τοὺς ἐπὶ ἡγεμονίαις. τῶν δὲ ὡς τὸ εἶδος ἦν τῶν ὀλιγοτάτων ἐκικέμενος, ἐπορεύθη εἶναι πρὸς τὴν ὁρμῆν εἰς τὰ χεῖρα ἀπορροβήσαν, ὅρμης γυγνόμενος. ἐπὶ δὲ γὰρ ἀντιστάσει, ἀλλ' ἵδμεν ποῦ διαρσασθαι. ἡρώσει δὲ τῶν καὶ Οὐλγαντῶν τὸν πρὸς Ἐρμυλίου στρατομάτος ἡγεμόνα. τοῖς γάρτοι ἐκείνους θαρὰ ἐπερδίζοντο παροισμῶν τὴν βαρβαρίαν μὲν καὶ ἀφικναι, ἔσθοντο δὲ ἐκείνους καὶ χρῆσθαι. ὡς οἱ ἀπὸ τῶν ὀλιγοτάτων τὰς μελίττας, καὶ ἵπποτα τὸ μὲν ὁλοτάτους ἀναμύσαι. οἱ δὲ Ρούστεις, θαρσύνοντες τὸν ἡγεμόνα ἐς τυραννισμῶν, ὥσπερ οἱ μὲν τῷ ἀέκοντα στρατιώταις, καὶ τῷ ἀπὸς Μαρτίνος ὁμοροσύναι, ἔσθοντο γὰρ τοῖς Βούλῳ ἀναρσασθαι καὶ ἐπικίρηναι, ὡς οἱ πᾶσι τὰ δόξα λογίζεσθαι. κρείττονος δὲ ὀλιγὸν εἶναι πεισθῆναι μὲν πᾶσι τὸ στρατεύμα καὶ ἐπικίρηναι, αὐτῶν δὲ τῷ φρονεῖν πεισθασίας, βελτίως γὰρ αὐτὸ καταπράττειν, καὶ ἀποπρίσσει τῶν ἔσθον ἐπικύειν. ὀλιγὸν δὲ ἐπὶ τὰ ἄρα ἐπὶ τῶν ἐκείνους, τὸ πᾶσι πρὸς ἡγεμονίαν ἔσθοντας. καὶ μὲν πολλὰ ἄμενστα τὰ τῷ Βύζι βελβόμενα, καὶ πρὸς φόνους ἔσθον τῷ πραγμάτων, στρατηγία τὴν ἀρίστην ἀφικναι, καὶ τὸ διαρσάνειν τῶν τῷ ἀσφαλεῖ παρρησίᾳ. ὅππῃ δὲ ὡς ἵσταντο ἀσπασαί, καὶ πεισθῆναι τῷ ἀγῶνι μνησθῆναι τῷ ζῶνταί, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν μνησθῆναι, καὶ κακίαν τὴν καὶ ἀξίωμα πρὸς νίκην γνῶναι, ὡς αὐτὸ παρρησίᾳ ὀλιγὸν εἶναι. ἐπὶ δὲ αὐτὰ παρρησίᾳ ὀλιγὸν εἶναι καὶ Muchirideν ἔσθοντας, ἀνδρῶν ἐπικύειν, καὶ πᾶσι ἐπὶ ἔσθοντα. ἡγεμονίᾳ δὲ αὐτοῖς διαρσασθαι, καὶ τὸν Οὐγυγίαν, ἀμφὸς μὲν βαρβαρίαν τὸν γένος, Παρμάνων δὲ ταγματῶν ἀπορροβήσαν. οἱ δὲ αὐτὸ ἀσπασίας ἀμα πρὸς στρατῶν τῷ φρονεῖν προσβαλόντες, ὥσθον ἔσθον ἐπὶ τῶν τῶν μακρὰν εἶναι καὶ τῷ πᾶσι ἀπικύειν. καὶ ἀμφικύκλωστας τῷ πᾶσι τὸν ἀπὸ εἰσβολῆς, πάντοτε ἐπικύειν. οἱ Πάρται δὲ, ὥσθον οὐκ ἀνὰ τὰς ἐπὶ ἀλῆς ἡγεμονίας ὡς οἱ καὶ τῶν, ἐπὶ τῷ παρόντι ἡγεμονίᾳ, βίβλιν τὰ ἀφικναι εὐχὰ, καὶ τὰ

Onogoris ob-
sidio.
pag. 79.

[illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Tathes regno
Lazorum lar
aurum.

Perse phasi-
dem flavum
ponte ex sca-
phis juncis
Itajicuit.

D

57

Phasidix uit
opgave 10.

D:

quens, multos Perfarum percussit & in altum
eiecit; nunc vero eandem in longum extendens
horrendum quemdam atque immanem
barritum edebat; mox vero etiam super fe-
lantes excoitus profrauit & proculcatus ex-
citavit; tunc deinde exercitum Perfarum
incedere pavit, eos etiam ad quos propius ac-
cedebat, in fugam commisit, & in altum
reiecit; & quos prehenfis dentibus proci-
debat ac discerpebat. Erant itaque omnia
ejulatu & tumultu plena. Equi enim
rocia belva exasperati, habens non admi-
num audientes erant, fed anterioribus un-
guis in altum elatis seffores evolabant; at-
que ita turbulente per medium agmen fal-
tando ferebantur, anhelantes crebrumque
fpiritus naribus efflantes. Viris autem in
seffos reffatis, omnibusque sese mutuo in-
cedere paventibus, omnesque, & un-
guibusque vicinum fulum anteverant, in-
cedente, quamplurimi a suis interfeciebantur,
in amicorumque & popularium sonum en-
fer impingentes. Com itaque tumultus &
perterritio vehementer jam invaluiffet, Ro-
mani quotquot antea muro egressi erant, &
si qui forte intus manerant, universi in un-
um agmen conglomerati, & fronte acia
quam validissime feris communia, in hos-
tes ita adhuc confusus irrant; qui, ut prae-
teritis laboribus defatigati, quum impetum
incedere, & omnesque, & unguibusque
vicinum fulum anteverant, incedente, &
at ne, in quidem ordine aliquo fervato fecer-
unt, neque ita persequentes propulferant,
fed diffusi diffiperique funt alius alio, pro-
ut cuique succellit. Quin & Nachoragan
ipse inopinato rei eventu obfuscatuſque re-
torſum curſum adequitabat, ſignificans om-
nibus Bagelloſe manans ut quem celerrime fi-
gerent, quod quidem jam ab illis factum erat.
Sic utique illi jactantia ſua in contrarium
eiecit. Romani vero non antea perſequendi
ac trahendi laboribus finem fecerunt, donec
Mithras ſuſcitatus, & ſuſcitatus, & ſuſcitatus
vocavit. Itaque percitus eorum munus
mitigavit; atque ita Perſae aegre tandem
ad caſtra ſua ſalvi evaſerunt, non minus
quam decem bellatorum millibus in eo con-
ſiſtu deſiderari. Romani autem ex con-
ſuetudine reverſi, æſtutines reliquasque
Perſicas machinas circa murum reliſtas in-
cenderunt; unde quum ingens eſſet flam-
ma excitata, miniſtri & bajuli qui ad
ſylvam credendam miſſi erant, quum e-
reſcitum aliquem in acre volutantes & ſuſ-
ſpirantes, conſeſſim miſeri ad oppidum con-
tenderunt, exiſtimantes, quod quidem Na-
choragan antea ſuperbe jactabat, mœnia con-
flagrare. Concitato itaque curſu ferebantur

[illegible]

Nachoragani
arrogantia in
turpem fugam
transiit.

Receptul ca-
mit tube.

Perfarum clas-
ses.

pag. 105.

*Aparchia locos
elegans.*

JUSTINIANI IMPERATORIS

LIBER IV.

Edict. Paris.
pag. 107.

HAc itaque victoria potitæ Romani, & induciis quomodocumque a bello factis, armis confectis conquiscentibus, tum demum quietis habita de facinore in Gubatem commisso. Athanasius ergo excelsio eisdem throno decenter confedit, chlamydem inducens quali fere polittimus princeps uti solet. Adierant vero ipsi vii & scrip-
 potitæ publici
 oportuit.

pag. 108.

judicii publici hendi apprimæ periti, & scripta prompte expeditæ legendi, alique minidri severi & graves, & in rebus judicialibus optime versati, præcones etiam altum clamantes, & lictores: omnes hi ex Constantinopolitana aula electi. Proferebant vero in medium ii, quibus id commissum erat, vincula ferrea, collaria, compedes & tædacula aliaque id genus instrumenta torquentia. Et quidem mihi videtur Justinianus Imperator non abs re neque temere sed prudentissime decori habita ratione mandasse, ut hoc ordine atque apparatu judicium institueretur, non solum ut qui ibi erant barbari cum eis Romanorum instituta magnificentiore apparatu proponerentur, ea & admirarentur, magisque eorum gubernationi adfuerent: verum etiam ut, si quidem Gubazes defectione antea ad Medos tentata eius fuisse deprehenderetur, non amplius eus eadem dolerent Calchi, neque ut gravi malo accepto indignarentur. Si vero interfectores per falsam criminationem facinoris piacularis perpetrasset convinceretur, ipsi publico iudicio damnavis, & nequeunt ac proclamante præcone per exercitum circumdatis vindicæ gladio omnibus spectantibus capite truncatis, atrocior barbaris rei exitus & duplicatam supplicium esse videretur. Sciebat enim si clandestina nece barbaricum in morem Rullicum & Joannem & medio tolli mandasset, exillimatos Colchos, injuriam quam acceptarent non satis pro eo ac debebat vindicantem, neque satis graves de crimine pœnas sumptas fuisse. Iudicio vero pro tribunali instituto, & causa utrinque disceptata, & minidri judicialis ultro citroque commeanibus, urque adtores & rei apse suo ordine interloquuntur procurantibus, versante etiam ab oculis majestæ judiciali & grandiloquentia aures feriente, eoque om-

A **E**ς τὸ δὲ εἶναι τοὺς Ῥωμαίους τῷ πολέμῳ κεχωρημέ-
 τος, ὃ ὡσπρ ἀναχωρῆς τῇ ἐκείνῃ γαλακτικῇ,
 τῇ τὸ πῶλον παρασίτῃ κρημνισμένη, πρὶν διὰ τὴν ὕλην
 ἔλθαι τὸ ἐπὶ Γουβάζῳ σφόντρον πεπολιμμένον. καὶ τοι-
 κῶς, λαμβάνει ἐνθρονισθῆναι καθύπερθε τοῦ θρόνου
 τῷ ἡγεμόνι: παρὰ δὲ αὐτῇ ἀδελφῇ γράφει τὴν ἐπὶ
 χροσ πεπολιμμένην, καὶ ἐπὶ πτορχαλῶν ἀναλίσσας τὰ γα-
 γραμμῆνα· ἄλλοι δὲ ὑποκρίνται σοβαροὶ τοὶ ὑβριζόντες,
 καὶ διαμνηστικοὶ τῆς τῷ δικαστηρίῳ κομίσιας, κήρυκες τὴν
 μεγαλοφῶν, καὶ οἱ τῷ μαστίγῳ ἐκτίσανται. Ἀπακτὸς δὲ ὁ
 ποικίλ τῷ ἐκ Βοστανίῳ ἀρχηγῷ ἐνὶ γυμνασίου ὑποκαταλόμενῳ.
 ἐπιφύροτο δὲ, οἷς πρὸ αὐτοῦ, δυνάμεις πτοχρῶς πτοχρῶς
 χητίνες, κλητοσφῶναι τε καὶ ποδοσφῶναι, καὶ ἄλλα αὐτὰ ὄργανα
 καταστήσει καὶ μοι δοκεῖ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ὡς ἀπακτὸς
 ὡδὲ ἀντιμάχους ἀπὸ ἡμερῶν αὐτῶν διὰ τοῦτος ἐστὼς χητίνος,
 ἐξω τῷ δὲ τινὶ πᾶσι καὶ ὁνομαστῶ τῷ κείνῳ ἀφελ-
 θῆναι παρακληθῆσθαι, ὃ μόνον ὅπως οἱ ἐκείνῃ βαρβα-
 ροὶ, τῷ Ῥωμαϊκῷ σφίσι νομίμῳ κοπιώδεστρον ἀναδερ-
 κόμενον, θαυμάζοντι αὐτὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀργάνων ὡδὲ
 πῶλον ἔκαστῳ δύναν, ἀλλὰ ὃς πῶς, οἱ μὲν οὖν Μωδίστας ἀφ-
 ἔρον οἱ Γουβάζης δικαστικὰ φωνῇ ἀφροσύνης, κρημνί-
 σιντο οἱ Κόλχοι, μὴδὲ ὡς τὸ δυνάμι πτοχρῶς ὄργανα
 αὐτῶν, οἱ δὲ γὰρ πάντα καταχρησόμενοι, καὶ ἄλλοι μίσσημα
 ἐράσσαντες ἀλλοῖς ἐκ ἀπαιτοσῆς, ὥς τὴν καταδικαζομένην, καὶ

C **U**πὸ κήρυκι πομπῇ ἀνὰ τὰ πλῆθη κρημνιζόμενοι, ἐν τῇ πα-
 λαμῳαίῳ ἔξοχι ἀπ᾽ πάντων θαυμάσιον καταρτισθῆναι, πρὶν δὲ
 λαμβάνει τὸ δέξιναι εἶναι τὸ πῆρας, καὶ διαλαλῶν ὡς τιμωρῶν
 ἐκίστατο ὅδ, ὡς οἱ μὲν ὡς πῶς ἐκ διακρίσεως βαρβαρικῶν
 τοῦ Ῥωστικῆν τὴν ἰαντικῶν ἡδὲ θαρμῶν παρακληθῆναι, ἐν τῇ πα-
 λαμῳαίῳ τῶν ἡγεσθῶν ἀνὰ τὴν Κόλχην τῶν ὕβρων αὐτῶν
 ἀποκαθίσταται, ὡδὲ προσκύνειν πτοχρῶς κομίσθαι τῷ
 ἡγεμονίῳ. δικαστικῶς δὲ καταστήσει, καὶ ἀντιλογίας
 ἐκαστῶν ἀφελθῆναι, καὶ τῷ ὑπὲρ τοῦ αἰνο τὴν κα-
 τὰ ἡγετονίαν, καὶ ὅπως τῷ κρημνιζόμενῳ ἑκάστος ἐκαστῶν
 ἐκίσταται, καὶ κατακρίνεται ἡγετονίαν, ὅσων τὴν δικασ-
 τικὴν φατορίαν, καὶ μὲν ἀνωρεσίας ἀκωμῆναι, καὶ ἐπὶ τῇ τῆς

11 ζης, σφοδρὸν μὲν οὐκ ἀλλ' ὡς ἐπὶ πλείονος ὅσων ὑπελλου-
 12 μένων, εἰς ἃ μὴ οὐκ ἔτερον τὸ φερόμενον τοῖς ἀνθρώποις ἀπο-
 13 λήσονται, ἀλλ' αὐτὰ γὰρ τὴν τοῦ αἵματος ἀνταρξίαν ἀρκούντων ἐ-
 14 χρι σφοδρὸν ἀντιεῖς ἀποδοῖς ἀνδραγαθίας ἀποδοῦναι μέντοι
 15 ὑπαικούσαι τις ἀφ' ὧν τὸ σφοδρὰ λογίζονται τὴν αἵματι, κα-
 16 θήκη τὸν ἄνθρωπον ἐν γαστρὶ, πῶς αὐτὸν οὐκ ἐθέλει δὲ τὸ συμ-
 17 μαχῆσαι σφωροσπένει; πῶς αὖτὰ μὴ ἄλλων ἐπὶ ἀφ' ὧν ὁσας
 18 τὰ συγκατέλκω, πρὶν ἐκ κοινῆς ὑμῶν ὑπάρχειν τὴν μετὰ μα-
 19 τος οὐκ ἐθέλει, λογίζομαι, ὡς εἰ γὰρ σφοδρὸς τις οὐκ ἐθέλει
 20 μὴ ἐπὶ σωματικῇ φρονείᾳ καὶτα μετῆναι ἐπὶ δικαιοσύνης, ἀρ-
 21 λήγῃ αὖ βίβλαι διαμάνειν ἀπὸς τὴν ἀλλοτρίαν ἐπὶ θένει,
 22 ἐπὶ τὸ ἀποσπένει χρεῖας ἐν παρατήρῳ γινώσκουμαι ἀλλ'
 23 ἢ μὴ νικηθῆναι τὴν βίβλαι, ὥστε, ὥστε τοῖς ἐπὶ ἀρ-
 24 κείνων ἀποδοῖναι τὸν σῶμα τὸν ῥωμαίων ἔθνος ἀνδρα-
 25 γαγίᾳ ἢ τὴν ἀλλὰ πρὸς ὑμῶν ἀπαρτίσας ὁρῶν, ὡς ἀρ-
 26 πῶς τὰ ἐπὶ βίβλαι καθίσταται, ἐπὶ ἀλλοτρίαν χρεῖαν
 27 τοῖς μοῖς, ἢ πῶς νικῆσαι κακοδομίαν. ἀνταρξίαν τὸν
 28 ἢ γινώσκω τὸ ἀποδοῖν δικαιοσύνην ἐπὶ τὴν κοινῇ τὴν γένε-
 29 κείνας σπουδῆς, ὥστε, ὥστε ἀπ' ἀπαντὶς ἀνθρώπων γινώσκω,
 30 ὡς ὁσας μοῖς ὑμῶν τὴν βίβλαι, ὥστε τοῖς ἀλλοτρίαν, δι-
 31 τὰ ἐπὶ βίβλαι πῶς οὐκ ἐθέλει, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν τὸν
 32 λαὸν σφωροσπένει, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν τὸν
 33 ῥωμαίων ἐπὶ τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 34 διαφθορῶνται, γινώσκω ἢ τὴν γινώσκω, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 35 ἢ τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 36 εἰς τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 37 πῶς οὐκ ἐθέλει, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 38 μὴ δόξαι, πῶς αὖτὰ ἐκείνους ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 39 ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 40 ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 41 ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 42 ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 43 ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 44 ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν
 45 ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν, ὥστε τὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν

temere est interitura, quæstionibus habenda
 occasione præcipit malum semper ma-
 lo vindictam protervia. At quid quid mali,
 inquit, si uno homine & quidem illo pro-
 ditore interfecto. omnes nobis belli societa-
 te conjuncti moderatus fe gerant? Prodi-
 toribus etiam quamplurimis & medio
 sublati etiam nihil aliud utilitatis ad in-
 terfectores redeat, ipse tamen taliter inter-
 ius abunde satis per se est fructuosus. At ve-
 ro si proditor nequitiam demonstrat, con-
 fessum vir aliquis maxime nominis & medio
 tollatur supplicio afficiatur, perinde atque
 aperte deprehensus, a quo proditor socii
 hinc moderatores redeant? immo vero
 quo pacto non potius pacta conventaque dis-
 solvant si vos participes tanti sceleris exili-
 tate putari? reputantes quod si erga inimi-
 cos conjunctissimi vobis adeo sitis inhu-
 mani atque iniqui, nullo item modo con-
 stantes sitis futuri erga alienigenas & exte-
 ros, & necessitate tantum ita postulant, non
 ultra, notos. Ceterum vos neque veterum illi-
 consilii participes fuisse, neque placulare so-
 lus, quod prius illis inest, univerfam Ro-
 manorum gentem involvit, neque veterem
 illam de vobis opinionem, quod nimium fidei
 constantemque sitis æquissimi que legibus u-
 tentes, horum nefaria malignitas infringet:
 quin potius ita nobis persuademus, vestrum
 hoc tribuna pro communi gentis gloria con-
 stitutum, ut universi homines intelligant, vos
 nequitiam voluntibus scilicet ut Colchia
 adeo atrox injuria ac vis inferretur. Nunc e-
 nim fortasse in utramque partem sententiam
 multorum vergant opinioneque fluctuant:
 ex toto vero, o iudex, judicio, hisce ianiam
 necatis, majus etiam nunc perspicuum fiet
 quod non amicum vestrorum proditores sed
 delinquentium castigatores esse consueveritis.
 Tametsi enim verbis causam suam defendere
 videntur, re ipsa tamen se ipsi accusare coar-
 guntur, & credis abs se commississe indi-
 gnitatem fateri. Regis enim litteræ munitæ
 dant præfatis militibus ut Gubatem Byzan-
 tium mittant, primo quidem suadela uten-
 tes, obaudientem vero & necessitati relu-
 dantem cogere; nulla tamen ratione in-
 terficerent, donec aperta defectione facta
 hostiliter agere coepisset. Hi vero quum ne-
 que præfati militares essent, neque aliqui
 eis liceret que liberet facere, repente milie-
 rum cruciatur, haudquaquam ut Byzan-
 tium iret horati, quum ne modicum quidem
 vim ei ut re tenerent inessent, neque prius
 tentassent in aliquo tandem modo mandatum
 regis contemneret. Gloriantur interea illi &
 jactant, se Imperatoris mandatas exsecutos,
 cum potius illius voluntatem contempnisc

Edit. Paris.
 pag. 111.

gere sustinuit, quam hostium munificencia
 domum reverius mollieret & delicate vivere
 quis tandem ille, cui nihil adeo erat arduum
 & grave, quod, si vestra causa tolerandum
 esset, reformidaret? Gubazes (o leges, o
 iustitia) ille inquam Gubazes defectionem
 ad Medos tentans, ille tyrannus, ille Ro-
 manorum proditor, & caelus est a Rustico &
 Joanne adeo nefarius abistitque hominibus,
 vir rex datus, qui etiam si trevera exles-
 modi criminis fulset obnoxius, non tamen
 illum statim ab his in medio tolli oportebat,
 sed potius ut reus peractus cunctantius a com-
 muni Romanorum pariter & Colchorum
 Imperatore, utpote maximo omniumque e-
 minentissimo, merito supplicio afficeretur.
 Verum quum nulla illi legitima huius caedis
 perpetranda causa foret, sed potius vesa-
 num quoddam odium ex invidentia ortum
 eo mali eos proregerit, verisimiliter tunc
 confilio & moderate cogitationi, cuiusque
 quod maxime conducibile esset cognitioni
 nullum tempus reliquerunt, sed soli animo
 superbia elato odioso flagranti habenas la-
 xantes, omnemque permittentes liberta-
 tem, quodque multo ante tempore prae-
 meditati erant & parturierant hoc paulo veluti
 aliud agens fuit executi, adeo ut neque
 praesentis temporis statum observarint, sed
 ne cogitare quidem. Adco enim difficili
 bello prumentem prudentium virorum erat et-
 iam peregrinis neque adhuc notas nationes
 sibi humanitate conciliare. Hi vero etiam
 eos qui iamperdierant conconjunctissimi Ro-
 manis debellare maximi fecerunt; quidem,
 quantum in ipsis fuitum est, hostibus dediti fu-
 mus, infidiamur jam olim amicitissimis: regio
 nostra Persarum est, & patria infestita pro-
 fus abotia; quanta seditionis atque tumultus
 inestini furiola indicia? Quocirca quum haec
 omnia ita fe habebant, & res nostrae adeo om-
 ni ex parte sint collapsae, ita digna si quae ex-
 cogita possint supplicia illis sunt inferenda.
 Si enim etiam nos fidi erga Romanos & con-
 stantes sumus, non est tamen equum, Judi-
 ces, ut hi lenitate nostra abutantur, minime
 quae aliquod patientium quum facilius atroci-
 tas possit. Cum vero accusatores ita crimi-
 nationem suam pergerint, Colchorum copiae
 (eo enim convenerant) verborum emunatio-
 nem non satis exaudire poterant, neque sen-
 tentiam pondera: rem tamen ipsam intelligentes,
 cuius causa fingula in medium erant producta,
 decertantibus ipsis animi propensione collabra-
 bant, eosdemque quos acculatores geitus praef-
 ere ferebant, atque ita animis affecti erant, pro-
 ut illi vel fiduciam vel commiserationem vultu
 exprimebant. Ac deinde ubi dicendi finem ef-
 ficent, statim ibi, resista ne nonnihil iudice &
 consultante, tacite incutiebant, molestaeque se-

Στρατιὴν ὑπὸ Ρωσικῆς τοῦ Ἰωάννου, βελιχρῶς ὅπως ἐκαταπύ-
 τυντες ἀνέβρωτον, ἀνὴρ βασιλεὺς ὥπληται καὶ τοῖσιν με-
 τὰ τοὺς ἀλλήλους ἐπιλοματός, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῶν αὐτῶν νόμων.
 αὐτοὶ ἰχθυὶ ἀνερπάδων, κελύφοντα ἱμαλῶν ἡφαλαίοντες.
 ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ρωμαίων τὴν ἐκ Κόλχων βασιλείαν, ὅτι διὰ μὴ-
 γρίσιν ἐπὶ τῇ πατρὶ κρείττονος, προσκεκέντος τιμωροῦνται.
 Αἱ ἐπεὶ διὰ ταύτης διὰ τὴν μακροῖαν αἰτίαν οἱ αὐτοὶ ἰδὲν
 καὶ οὐκ ὕπνω, δυσμνήσια δὲ μάλας παραλόγους ὑπὸ βασ-
 καρίας εἰς τὸ τοιαῦτα προσηγμένη, ἐκείνους ἐβίβλην καὶ μὴ
 ἐξ ἡγορήσιν σφαιροῖν καὶ τῇ περὶ σωτοῦς ἐπιγραφῆσιν ἐκεί-
 να παρκαῶν καιροῖ, μόνον δὲ τῇ ἀντιφασίᾳ ἐκείνῃ τῇ ἑρμηνείᾳ
 καὶ χαλπαίνοντι πολλὰν παρὰ τὸν αὐτονομίαν καὶ τὸν με-
 λισθὲν ἐκ πλείονος ἐκείνῳ μόνον ὅπως ἐκ τῆς παρκαῶν
 τὸς ἰδρασμῶνς μὴ τὴν αὐτὴν τὸ παρόντος χρόνον φυλά-
 ξανται, μὴ τὴν μὲν ἀπονοῦνται. Πολὺ μὲν δὲ ποσὸν περὶ
 σκετοῖς, ἐρηγοροῦν μὴ ἀνδρῶν ἰργον αὐτῶν καὶ τὰς εἰρήνας καὶ
 ὅπως γυναικαὶ τῇ ὁδῶν νοτοὶ ἀποσταλάσιν. οἱ τοὶ δὲ καὶ
 τῆς πρώτης ἐκνοτίας ἐκπολιμῶντος Ρωμαίων περὶ τὸν
 συνητοῦν, καὶ τὸ γὰρ καὶ εἰς αὐτοὺς, προσκίχοντα καὶ
 τοὺς ἀντιφασίς ἐκβιβαλόμενον τοὺς πάλαι φιλοπατοῦς καὶ χρί-
 νοντες, τὰ παρὰ τὸν νόμον φροῦδα πάντα συμβέβη-
 κεν ἀντιφασίς ὅπως ἐκείνους τὴν παρὰ τῆς ἐκμολίας γυν-
 εῖσιν μὴ μὲν αὐτῶν ὅπως ἐκείνους ἀπὸ τῆς ἰργον προελθόν-
 τας, καὶ παρὰ τὸν νόμον τῇ παρὰ τῶν πραγμάτων ἀντιφασίς
 πῶς ποιεῖται αὐτοῖς, εἰπερ ἀπὸ καὶ ἐκείνους ἰσχυροῖς
 τῶν. εἰ δὲ καὶ μὴ πῶς πρὸς Ρωμαίων καὶ βίβληται τῶν
 χρόνων ὅπως, ἀλλ' ὅς ἐκαστος, ὅς ἐκαστος, ὅς ἐκαστος ἐ-
 πεκείνους πῶς ἀποσταλάσιν καὶ ὅτι τοὶ περὶ τὴν ἀντιφασί-
 καὶ τὴν ἑρμηνείαν βίβληται φύσις. οὕτως δὲ τῇ κατὰ τὸν
 ρων τοὺς ἐκείνους χρονομῶντες, τὰ πάλαι τῇ Κόλχων
 (αὐτοὶ δὲ συνηγοροῦν ἰσχυροῖς) καὶ μὴ μὲν αὐτῶν τῶν
 τῇ λόγῳ ἀπαργαλίας, καὶ τῆς τῇ ἐκμολίας ἀντιφασίς ὅ-
 πως δὲ τὸ χῆμα γυναικῶν καὶ τῶν ἑρμηνείων ἐκείνους
 προσηγμένα, ἀντιφασίς τοὺς αὐτοὺς ἐκείνους ἐκείνους τῇ
 παρὰ τὴν καὶ συμπερινοῦντα τοὺς μεταβολὰς τῆς ἑρμηνείας
 ὅπως τῆς ἑρμηνείας ἀντιφασίς, ὅπως αὐτοὺς ἐκείνους ἑρμηνείας
 τῶν ὅπως ἐκείνους ἐκείνους, καὶ ἐκείνους τῶν ἑρμηνείων ἐκεί-
 νους, αὐτοὶ καὶ οἱ, ἐκείνους βίβληται τὴν ἀντιφασί-
 βίβληται, κατὰ τὸν νόμον τῶν καὶ ἑρμηνείων, ὅτι
 διὰ μὴ δὲ οὐκ ἐκείνους ἀντιφασίς. τὴν δὲ παρὰ τὴν ἀντιφασί-
 καὶ τὴν ἀντιφασίς ἀπὸ τῶν ἐκείνους, τότε δὲ κατὰ τὸν
 ἐκείνους ἐκείνους, καὶ οὐκ ἐκείνους ἐκείνους, καὶ οὐκ ἐκεί-
 νους τῶν ἀντιφασίς ἀντιφασίς. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ κατὰ τὸν
 τῶν κατὰ τὸν, καὶ χρονομῶντες, ἀντιφασίς τῶν
 κατὰ τὸν φροῦδα τῶν ἀντιφασίς. καὶ τῶν κατὰ τὸν
 γυναικῶν

11 ὁμοῖον ὑπὸ δικασίας πολυπραγμάτων, καὶ τῇ ἀρχαζόντι
 12 λίσαν ἀρχαζόμενον τῇ πρὸς ἀπὸδός ἡμετέρας. Ρωμαῖοι
 13 δὲ ἀνδρὸς ἕξ ἑνὸς, τοῖος αὖτε καὶ ἐν ἡγορημαῖον
 14 ἀπαρνηθείς, τὶ δὲ καὶ ὑπολογισάμενος χρόνον παρ' ἡμῶν
 15 ἀντίκειται, αὐτὸς αὖ ὅρας δὲ πεπονημένον τὸ τυραννικὸν ἀνδρῶ-
 16 τος, καὶ ὅ μισοῦσιν αὐτὸν τὸ σῆμα τὸ βασιλείας ἀνέμα-
 17 ρος, ἀλλ' ὅτι πάντες ἔχοντες ἡγῶνται καὶ τὴν καὶ μὴτα
 18 κενόχρηστον αὐτοῦ κατὰ τοῦτον, καὶ οὐκ ἐν τοῦτον αὐτὸν ἔστιν
 19 αἰς δὲ βασιλείας ἀρρήκτου, καὶ δὲ ἐν τῷ ῥῶπῳ καὶ τῇ χλῆ-
 20 μούσῃ, καὶ τοῖς ἐκείνου φασινοῖς ἐκείνου πρὸς τὸν παρ' ἡμῶν
 21 τῶν ἀποστειμένων ἢ ἐκείνου αὐτὸν ἀλλ' ἐν δὲ τὸν δὲ κινεῖται ἐν-
 22 γὼν, καὶ τὸ ἀποστειμένον μετὰ ὑποτροπῆς καὶ ἐν τῷ ῥῶπῳ
 23 μόνος τοῖς κατὰ τὸν τὸν ῥῶπῳ καὶ τῇ χλῆμῳ ἀρρήκτου
 24 εἰ μὴ αὐτὸν τὸν ἀνέκτου καὶ ἀνδρῶν, ἀπαρνησάμενος πολ-
 25 μακρά, ἰνδίκας καὶ ἡγορημαῖον, ἐκείνος βίαιος ἐκείνου ἀλλ' ἐ-
 26 ρος καὶ μεταφύσιν παρὰ τῇ Κολοχονομαζόμενος. εἰδὲ τὸν
 27 τὸν μὴ αὐτὸν ἀποστειμένον τὸν ἐκείνου ἀρρήκτου, μόνος δὲ
 28 ἰνδίκας αὐτῷ βίαιος ἀρρήκτου, ἀλλ' ἐκείνου ἡγορημαῖον καὶ
 29 μόνος ἀρρήκτου ἐκείνου, καὶ ἀπαρνησάμενος καὶ ἡγορημαῖον
 30 τοῖς, καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 31 ἀποστειμένον, καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου
 32 πολυπραγμάτων καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου
 33 ὑπὸ τῇ ἀρχαζόντι, ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου
 34 ἐκείνου ἀρρήκτου, καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου
 35 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 36 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 37 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 38 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 39 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 40 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 41 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 42 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 43 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 44 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 45 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 46 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 47 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 48 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 49 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 50 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 51 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 52 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 53 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 54 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 55 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 56 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 57 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 58 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 59 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 60 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 61 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 62 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 63 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 64 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 65 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 66 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 67 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 68 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 69 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 70 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 71 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 72 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 73 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 74 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 75 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 76 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 77 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 78 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 79 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 80 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 81 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 82 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 83 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 84 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 85 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 86 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 87 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 88 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 89 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 90 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 91 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 92 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 93 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 94 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 95 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 96 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 97 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 98 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 99 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου
 100 ἀρρήκτου ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου ἀρρήκτου καὶ ἐκείνου

Imperium obtinentes reliquerimus: illud
 12 ipſis ab aliis creptum. Si enim Perſicum eſſet
 13 illud tribunal, eorumque iudicio nobis ſtan-
 14 dum eſſet, omnino nobis negatione eorum
 15 que facta ſunt foret opus, & ſuſcitandæque
 16 eſſent probationes, magnopere etiam labora-
 17 mus quibus verbis ea reſutaretur apud ju-
 18 dices inimiciſſimos graviterque hoc facto of-
 19 fenſos, quia ipſe ſua eſſent ſuſtrati. Cum
 20 vero Iudex ſit Romanus, quid ob cauſam a
 21 nobis factum negetur, aut quid opus eſt ex-
 22 ſare apud vos, id quo ipſo bene de vobis ſumus
 23 meriti, qui tyrannum interfecimus? Neque
 24 enim tribunalum ei eſt venerandum. Reſis
 25 nomen, quod eo alieniſſimis re ipſa eſt
 26 prehentiſus, quantumvis clamant accuſatores
 27 & atrox a nobis facinus perpetratum di-
 28 cant, utpote Rege interfecto. Oportet enim
 29 non ſcripto & clamdyſi exterioriſque orna-
 30 mentis hanc appellationem tribuere, ſed
 31 ei qui iuſtitiam exerceat, & cupiditatibus ſuis
 32 modum non excedit, cogitatione ſuas ſo-
 33 lum honeſto meitur. Quod ſi itaque talem vi-
 34 rum interfecimus, contra leges factum, ju-
 35 ſta eſt accuſatio, merito violenti ſuperbi
 36 ſicari a Colchis appellamur. Si vero illius
 37 moribus hiſce virtutibus quom longiſſime a-
 38 berant, nihil vero moderatum animo agita-
 39 bant, ſed vel ut Perſas in nos clam adduceret
 40 eiſque ditionem noſtram proderet, cur non
 41 potius oportuit imminentiſis mali occaſione
 42 hoc pro clato ſacile non aſſeveritare, quom re-
 43 gum habitum verendo in hoſtium potellate
 44 venire? Qui enim periculum aliquod a quo-
 45 ſpiam præcedendum præſciuerunt, quomque
 46 protinus poſſent infidias declinare, & præ-
 47 ſens diſcrimen utcumque propulſando con-
 48 ſtantius ſeſe in poſteriorum adverſus eventa
 49 comparare, magnæ eruditatiſis fuerit multo
 50 ante iſis ſupplicium inferre, & non potius
 51 contentos eſſe facultate quam habent infidias
 52 contrariis infidiis propulſandi. Ubi vero ma-
 53 chimitionibus jam in actum dedactis nihil ad
 54 remedium ſit reliquum, ſed jamjam omnia peſſi-
 55 mum eſt, ſublata una cum communi ſalute
 56 omni etiam ejus ſpe, libi tum præſentibus vi-
 57 tiſis acceleratione eſt utendum, & ne irre-
 58 diſſabile aliquod malum accipiant præceden-
 59 dum. Etiamſi itaque diſſimulantur atrocio-
 60 res piacular ſcelus vocantes & latrocinium,
 61 aliiſque id genus appellationibus plane tragi-
 62 ſicum factum atrocis reddentes, idque ſumma
 63 vi agentes ut tantum ad nodum factum reſpi-
 64 ciantur: tuum tamen, o Iudex, præceden-
 65 tes cauſas accurate expendere, quom nos ad hoc
 66 factum impulerit, & ex facti æquitate animi
 67 noſtri reſtitutionem cognoscere. Siquidem
 68 quom paſſim per civitates impoſitores quodam
 69 & ſures aut qui aliud aliſque ſcelus per-
 70 petratum videmus modo capite truncari, mo-
 71 do

Edit. Paris
 pag. 115.

Regem non
 faciem regis
 iuſtitiæ, ſed
 iuſtitiam coluit.

01/20/15 11:42:10

pg. 117

no tamen ab eis alienillimo dilatare, & legum di-
sciplinam atque ordinem graviter feceris, ad no-
vas res molliendas turbasti: excitanda ferri co-
suevit, & placidissime quidem inter feci, dum
ut, si vivis, verum non mori, si mori, non vivere
aliquid erimes incurras: Quod quoniam ipse im-
pudibile, nationes ejusdem fecim inferitus, &
que quam proxime ad eorum mores accedente fi-
ci adungere fludent. Porro Eubazas etiam hi-
ce vitis esse obnoxio, quod & barbarus ortus
sit, & communi nationis infidelitate laborat; ut
tamen etiam odii adversus nos conceperit, ut
nequaquam diutius tegendum censeret, sed & co-
teripia in apertum producendam, excercendam;
re ipsa hostilitatem, quam tandiu impactam ani-
mo fuo latentem; gesserat. Nobis enim alloba-
rantibus & nullum non periculum subeuntibus
ne hostibus quicquam omnino ex animi senten-
tia succederet, ipse cum tibi cum barbaris suis
etiam cum omnino alienis, quos bene hostes
bellicis abesse. Observebatur tamen accedente pri-
viorum moris, quo tenderet. Si quid igitur praeci-
pare a Romanis esse gestum, & strenuum verifi-
simaque victorie laudem reportasset, ipse ha-
stitem ferum inviduam in omnium declarans,
molestiis comicum in morem irridere & re-
rum gestarum splendorem ac dignitatem offu-
care nitebatur, ridiculi capiti, ridiculum even-
tum appellans, quique non ipsorum fortitudinem
sed fortunae temeritati deberetur. Sicubi vero
fortassis lapsi fuissetis (qui enim ferri possit ut
res humane non in contrarium vergant, sed per-
petuo in eundem odium; statum permanent?) tum
ille tamquam ultroque quidam & eventum ju-
dex, fortissimum quidem statim, perinde ac si libe-
res rerum ab eis non posset, culpe cum ipse li-
beris verum non verum de decore, culpa cum libe-
ris, nullam aliam esse causam rei parum bene co-
gnis gessit, praeter solam animi molliem, ma-
nuum imbecillitatem, & consiliorum solidita-
tem. Fortunae enim mutabilitatem, inconstan-
tiam, & remaneat & alia quae nobis contume-
liae objiciebat, hostibus nequaquam adscribe-
bat, tanquam hiis de causis, occasione ista obla-
ta, nos superserasset. Haec itaque ille proclama-
bat, & significabat non solum Perfarum exerci-
tibus, quibus quidem ille etiam singula & elabo-
rata & perlebat; sed nulli statim ab ipso
emissi id perferbat in Iberiam in Alanos, Su-
fanorum nationi, barbaris ultra Caupisiam habi-
tantibus, quique ultra hos & ipsos adhuc fuit
ulteriores, & ad omnes, si obesse possent, orbis
termini extenderet. Non tamen non, non terri-
ficiali summa haec erat: Romani imbelles, &
barbaris superantur. Atque his quidem in rebus
studium ille suum collocabat, non solum ut vi-
vifera Romanorum nationem consumere ali-
ceret, (tame si etiam hoc grave esset, & valde
manifestum hostilis animi argumentum) aliud
vero quiddam longe majus hoc fuberat, in quo

[illegible]

24 quiniis qui maxima potentia valent, bona
 25 mensanafficiatque adhærescere folet, sed cui
 26 vis omnino volenti liberum convenien-
 27 te, pro Republica, in qua locum aliquem ob-
 28 tinet, labore, & ad commune bonum præ-
 29 standum omnibus viribus additi. Quocirca ta-
 30 meriti execrabiles illorum iudicio & detesta-
 31 ti de censemur, fidelissimi tamen imperatori fu-
 32 mus & Romanorum fludio, & infidias lreue-
 33 re tentantibus infesti. Si quid vero etiam am-
 34 plius dicendum est, ita tibi plane persuade, o
 35 iudex, rectum æquissimumque nos facinus per-
 36 oportune auferi fludio, neque id absque Marti-
 37 ni voluntate peratrum. His ita peroratis, At-
 38 hanasius, in initio quidem nihil minus Rustici di-
 39 ctis aurem accommodabat; consultatione vero
 40 disceptationeque his ea de re habita, cum ipse
 41 omnia accuratius expendisset atque inveigles-
 42 set, visum est ei nullam a Gubate proditionem
 43 tum tyrannidem apertam tentare iussisse, ac gladio
 44 eodem inique nefaricque perpetrata: adeo
 45 ut quod copias suas ad oppugnandam Anogro-
 46 rin cum eis coniungere recusa verit; non ipsos
 47 ad Medos defectio in causa fuerit, sed quod præ-
 48 cedis exercitus infensor esset, quod illum re-
 49 cordi & negligentia propugnaculum illud effe-
 50 amissum. Quibus rebus omnibus a iudice cogni-
 51 tis, de Martino quod dictum fuerat, etiam ipsum
 52 confcium fludio participemque horum consilio-
 53 rum, ad Imperatorem referendum censuit. De
 54 hisce vero, utpote aperte cædum ab se perpetra-
 55 tum falsiss, ex scripto sententiam tulit, qua man-
 56 davit, ut quamprimum interficerentur, & gladio
 57 judiciali lubris capite truncarentur. Atque hi
 58 quidem multis infidentes, & per publicas vias cir-
 59 cumvedi maximo Colicis spectaculo terroris
 60 futuri videbantur. Percellabant enim voce
 61 præconis altum horrendumque in modum pro-
 62 clamantis, & momentis Leges vereri, & nefarias
 63 cædibus abstinere. Postquam vero hi capitibus
 64 fuerant truncati, ad commiserationem versi om-
 65 nem animorum offensionem depofuerunt, atque
 66 ita conventus iudicarius solutus, Colchi vero in
 67 sua erga Romanos fide ac benevolentia acerrime
 68 perfliterunt. His ita peractis, Romanorum
 69 copie per urbes & castra diversis hybernarunt,
 70 prout cuique mandatum erat. Inter ea viri qui
 71 dam præcipue inter Misimianos potentie in I-
 72 beriam ad Nachoragum quom pervenissent,
 73 omnia ei nuntiarunt quæ in Soterichum perpet-
 74 rassent; verissimam quidem causam silentio oc-
 75 cultantes, dicentes vero, quod quam a multo
 76 tempore Perfarum partes essent sequuti ignomi-
 77 nia afficerentur & ab ipsis Colichis & a Roma-
 78 nis, atque inter vilissimos conferrentur: tandem
 79 vero Soterichum ipsum super venisset, verbis qui-
 80 dem præferentem quod pecuniam sociis distri-
 81 buere vellet, re autem ipsi quæ ad perniciem e-
 82 ventumque totius gentis pertinebat molien-
 83 tem. Quam legem oportet nos (dicebant ora-
 84 tores) vel funditis petire, vel præveniendo Ro-
 85 manos calidi fortassis ac præcipienti facti opinio-

Edit. Paris.
 per. 180.
 Sententia ca-
 pitulis in Gu-
 beris interfe-
 ctum. Ista.
 Supplicii ca-
 pitulis spod-
 ma.

1 πείρος ὁ συνάρας ἐν δολοφονίᾳ τοῖς προφάσι, 2
 3 αἰκά παρὰ τῇ δολοφονίᾳ βαπτο δὲ πη χυ ἀπορροῖον δὲ 4
 5 ἦν τίπταται πωλόντας ὑπὲρ λαλῶν, ἐν τῷ κοίτῃ σπύοις ἐν 6
 7 δολοφονίᾳ καπορῶν. ἀκούει ἐν ἡδὲ βδελυγνῇ κατ' αὐτοῦς ἐν 8
 9 κατὰ πρὸς καδὲν ἑκάμῃ, ἀλλὰ πρὸς τὸν βασιλῆα ἐν 10
 11 λαρὶ ὡμοῖοι, οἱ οἱ τις ἐπὶ βδελυγνῇ παρανομίᾳ μὴ ἐν 12
 13 καὶ οἱ δὲ οἱ ἐν τῷ πλῶον ἐπὶ ἐν δὲ σφαγῇ, οὐ δικαστὰ, κα- 14
 15 λῶν μὲν, ὡς ἀλλοθῶς ἐν δὲ καπορ τὸ παρὸν ἡμῶν ἐν δὲ τὸν τολ- 16
 17 μὲν, καὶ ἀνδρὶ δὲ τὸν Μαρτίνου γυναικὸς γυναικίον. Τὸν 18
 19 πρὸς ὡς ἐκρίνουν, ὁ Ἀθανάσιος τὸν μὲν παρανομίᾳ καὶ ὡς 20
 21 ποτὲ τὴν Ρωστίᾳ καπορὶ τὸν λόγος, συστατὰς δὲ ἐν δὲ σφα- 22
 23 γῇ, ἐπειδὴ ἀπαταίς τὸ ἀκριβὲς γυναικίον καὶ ἀνδρῶν 24
 25 μῶς, ὡς ἐν τῇ αὐτῇ σφαγῇ ἀπορροῖας ὁ παρανομίᾳ ἐν γυ- 26
 27 ρημᾳ ἡμαρτῶν ἀπὸ τὸν Γερβᾶσι, οἱ δὲ δικτοῖς ἀδικεῖ δὲ μελ- 28
 29 λον χυ παρανομίᾳ τοῖς φόνος γυναικίον, ὡς ἐν τῇ ἐν τῇ 30
 31 Οὐσῶν καπορ τὴν ἐν Μισισίᾳ καπορ χυ ἀπορροῖας ἀν- 32
 33 στας, ἀλλὰ τὸν ἀνδρῶν γὰρ αὐτοῦ καὶ τῇ γυναικίᾳ, ἀν- 34
 35 ὡς αὐτοῦ καὶ ἀπετρίλωτο βαρύνει πολλὰ καὶ ἐκείνῃς 36
 37 ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. ἐπειδὴ αὐτὸν ποτὲ τὴν καπορ, ποτὲ δὲ τὸν 38
 39 μὲν ἐπὶ Μαρτίνου καπορ, ὡς ἀπὸ χυ ἐκείνῃ μετὸν τῇ ἐν 40
 41 πρὸ βδελυγνῇ, αὐτοῖς σφῶν βασιλῆα δὲ δικτοῖς. τοῖς γὰρ μὲν 42
 43 τὸ ἀπαταίς καπορ ἀνδρῶν καπορ, κριτοῖς ἐν τῇ γυ- 44
 45 ναικίᾳ καπορ, ἐν ἡ δὲ καπορ αὐτοῦ, ἡσθῶ καπορ, 46
 47 αὐτὸν τὸν δικαστὰν μαχαίρᾳ γυναικίον, ἐν τῇ καπορ 48
 49 ἀπαρμῆς. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ τοῖς ἀπορροῖας ἡμῶν, ἐν ἀπὸ τῇς 50
 51 μαχαίρας καπορ ἐν τῇ, μὲν τὸν δὲ αὐτοῦ τοῖς Κολχῶν 52
 53 ἀπὸ τὸν δὲ αὐτοῦ, καὶ πλείους ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 54
 55 ἀπὸ τῇς ἐν τῇ ἐν τῇ καπορ τὸν τὴν καπορ, ἐν τῇ καπορ 56
 57 καπορ, καὶ ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 58
 59 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 60
 61 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 62
 63 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 64
 65 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 66
 67 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 68
 69 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 70
 71 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 72
 73 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 74
 75 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 76
 77 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 78
 79 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 80
 81 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 82
 83 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 84
 85 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 86
 87 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 88
 89 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 90
 91 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 92
 93 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 94
 95 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 96
 97 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 98
 99 ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς ἀπὸ τῇς 100

εχωρῶσι, ὑπὸ τοῖς ἀσπαστοῖς πάλιν ἀγόμενοι νημάσι.
 ὁρῶντες μὲν οὐ φιλοῦσιν χρημαὶ Χυτοπερθεῖαι τῇ Μισιμι-
 ασίῃ, ἐπειδὴ ἀπὸ Ἰδλιμῶντος ἐς τὸ ὠφρὸν μεταβάλλουσιν, καὶ πῶς
 οἱ κείνους ἀρχαίους ἐπιγυρόντες, μεταβάλλουσιν αὐτοῖς ποτὶ γαυλῶν
 ἡμιμαρμῶν, καὶ σφας τὴν αὐτὴν τοῖς Ῥωμαίοις ἐγχειρῶσαι,
 καὶ τὰ χρηματὰ πόσσα τῇ Σωτηρίῃ ἀφελόντο, ἀλλὰ καὶ
 πάλιν ἀποδοῖεν. καὶ τοῖσι καὶ τὴν Ἀφίλιον γένους λογί-
 μους ἀνδρας ὡς οἶόντι ἴδω, ἀπολαβέμενοι, ἐλλήνων ἐς ταύτην
 ἀφελόμενους. οἱ δὲ Μισιμιανοὶ τοσούτων ἰδόντες
 τῶν ὁμῶντος ὑψηλῶν καὶ τοῖς ἐπιγυρομένοις τὸν φθάρ-
 σαντος ἀποπνιγμένους, ὥς αἰσέλοι οἱ ἀδύμα-
 τος καὶ ἐσχατῶν καὶ κακοδαίμονος καὶ ἁπαν ἄλλο ἄξιον
 ἀνέστη, τὸ δὲ τῶν αὐτῶν νημάτων ὑποπαλίστοι, παρ-
 σάμενοι καὶ ἐμπασσάντες τὴν κοινὰ τῇ ἀπάρτην ἀνδρά-
 ρων ἑνείμα, πῶς ἀφρόσβεις ἀδρόν ἀπικνίνας, καὶ ταύ-
 ταν Ἀφίλιον γένους ὁμοδαίνας καὶ ἀρχηγέμενας, καὶ ὡς
 μὴ ἀπικλῶν ἐκείνους Ῥωμαίους τὴν Σωτηρίῃ κατὰ
 ποτὶ μετακλήχοντες, παρὰ τῶν δὲ φίλων ἐς τὸ σιωπῶν
 τὸν ἀγῶνα καὶ ἔω χαλκιστοῖσι ἀπαγγέλλαντες. ὥς
 ἀπὸ ἐκ παρανοίας τὸ ὠφρὸν καὶ ἀσπίδος ἔργον ἀρ-
 μήνοι, τῇ αὐτοῖς ἔχοντος θρησκείας ἐγχειρῶμενοι, καὶ
 πάλιν ἀνοσσηπῶν. καὶ τῷ ἔργῳ αὐτοῖς ὡς οἱ Πέρ-
 σαι ἀπὸ πόντος φέροντο, καὶ κατὰ τὸν ἐν γαυλῶν καὶ ἐπα-
 μυνῶν, ἀλλὰ τῇ τῇ ποτὶν δυσχερεῖ πεπλοῖστος, καὶ
 τῇ πῶς ποτὶ διυνοῦνται πῶς Ῥωμαῖς παραμειψάται
 αὐτοῖς καὶ ὑπερβαλίσαι, οἱ δὲ τὰ δινοῦντα ἰδόντες. ἔ-
 σται τῷ καὶ τὸ ὄρος ἀρβιβλημένοι πῶς χώρας, αἰτῶν μὲν οὐ
 λίαν, ὡδὲ ἐπὶ μακρῶν, ἀπῶντες δὲ σφόδρα καὶ ὄρ-
 γον, καὶ πῶς ἀπὸ ποτὶ ἐκπάρῳν πεπλοῖστος
 βραχέια δὲ ὅδῃ ἐς μίαν καὶ ἀπῶντες ὑποαῖνται, καὶ
 ποτὶ ἀπὸ ἐπὶ ἀνδρὶ ἀνέκοντος πορτομῶν βαδίσας εἶναι
 βαπὶ καὶ διπλοῦς, ἐσέχῃ τις ἵστας τῇ ἀσπυρίῃ
 ἡλικίῳ πῶς ἐπῶντας, μάλιστα ἡβῶνται πολέμους,
 μὲν δὲ πλῆθος ἵσας ἀνελθόντων, μὲν δὲ κύριος ἀπῶντες
 καὶ ὡς αἰσῶν, ὅποιος φασὶ πῶς ἱσάμεν. Τότε δὲ οὐ
 τῇ χύρῃ πῶσι, καὶ ἀπῶντες ἐπῶντος βλαπτοῦ.
 ἀλλὰ οἱ Ῥωμαῖοι, πῶς μάλιστα ἀπῶντων, ἐν ὄρ-
 γῃ ἵπνοσαντο τὸ γέννημα. καὶ δὲ τῇ βαρβαρῶν με-
 λῶν, καὶ πῶς φωνῶν τῇ λόφῃ καπνοῦσαν, ἀπο-
 τρεπῶντες κρατῶν τῇ ἀκρας ραχίας, καὶ ὡδὲν ἐρ-
 γοντος ὑπερβάντες, ἐπῶντος ἵπνοσαντες χώρας ἀπῶντες
 ἐπῶντος ἀπῶντος ἀπῶντος ἀπῶντος ἀπῶντος ἀπῶντος
 οἱ ἀπῶντος ἀπῶντος, ἐπῶντος ὡς οἱ ἀπῶντος ἀπῶντος
 οἱ ἀπῶντος ἀπῶντος, ἐπῶντος ὡς οἱ ἀπῶντος ἀπῶντος

sub prioribus iterum diebus ducll. Primum
 quidem igitur tentandos esse Mifimianorum
 animos censuerunt, an forte libentes ad fa-
 norum confilia converterentur, agnificque
 suis principibus, penitudine tandem suorum
 delictorum ducerent, & se ipsos Roma-
 nis dederent, pecuniaque omnem, quam
 Soterichus eripuerant, restituerent. Delectos
 itaque ex Apuliorum gente spectabiles vi-
 ros, oratores eo mittunt. Mifimiani vero
 tantum ab erat ut crudelitatem remitterent,
 aut novis officiis præteriti facti absurditatem
 emendarent, quin potius nefarii & pialeu-
 res fanaticique homines & quodvis aliud con-
 vicium quod indignatio cuiuspiam fuggeret audi-
 re digni, rejecto proculatque communi con-
 sennium hominum jure, oratores consilium tru-
 cidarunt, quum tamen Apulii essent, ejus-
 dem cum ipsis instituti, & contemni, quique
 eorum de quibus illi Romanos pariter &
 Soterichum infumabant nequitiam consilii
 participive fuisse, amicum tantum admoni-
 tionem quæque in rem ipsorum futura effe-
 ciera uliam acerbitatem denuntians. Ita uti-
 que a velania initio impitque factis ori, lit-
 dem perpetuo fletioribus insiliebant, im-
 mo vero multo citius feleratioribus.
 Quum enim seirent Perfas abisse, ne-
 que ut convenarent auxilio venturos, lo-
 corum tamen difficultate freti, & quod
 sperarent Romanos nunquam eam transi-
 torum & superaturos, atrociora perpetræ-
 runt. Est enim mons quidam regioni ob-
 jectus, non quidem admodum altus, ne-
 que valde in sublime tendens, acclivis
 tamen vehementer atque arduus, & præ-
 ruptis petris utrobique densus. In medio an-
 gulta quadam parumque trita via fe offe-
 dit, quæque ne uli quidem viro intrep-
 di cuncti facilis accessu fit & perva, a-
 doo ut si quis vertici montis insilens acce-
 dentes aditu prohibeat, hostes nunquam
 eum transire queant, ne si infinita quidem
 sit multitudo, neque si levis atque expedi-
 ti omnes sint, quales esse Ituros ferunt.
 Hoc itaque loco freti, ad summam vastaniam
 funt converfi. Ad Romani execrabili Mifimianorum
 facto ipsis nuntiato, ingentem ex eo indignationem conceperunt. Constantibus
 interea barbaris, quum nondum præsidium
 monti imposuissent, anteveritentes eos Ro-
 mani summa juga occupant, nemineque
 obfistente ea superantes, omnes Italam in
 planities equisque pervas campos effundunt
 & Mifimiani vero ea ipse frustati, con-
 silium plurimum & supervacaneis ipsorum
 propugnaculis incensis, quod nimirum
 omnibus tuendis parcs non effeet, in
 unum quoddam solum, quod munificen-
 tiam ipsis videbatur, omnes fe receperunt.

Edis Paris.
 pag. 124

Legio ad
 Mifimianorum.

Legati Romani
 non truci-
 datis.

[illegible][illegible]

iracundia comitē (cūlūne) conuagratunt
 & famina adeo alie fultata eī, ut & Ar-
 filiorum genti alique remotionibus que ge-
 rebantur nuuiaret. Tum quidem & multo
 atrocius Barbari pūm petibant. Qui enim
 domi manebant concremabantur, vel z-
 edibus obruebantur; qui vero & domibus
 proruebant, iis parator ab enibus interitus
 inimicibat. Multi vero pueri vagiens
 iusque matres inclamantes rapiebantur;
 atque ex his quidem alii petris crudeliter il-
 lū dilaniabantur, alii vero veluti per lad-
 dum in altum eieci, ac deinde ponderē de-
 orum delati erēditūe hūlis excepti, in
 sublimi transgebantur. Ex certe Roman-
 ni non abs re aduersus Misimianus adeo in-
 genentem indigna-ionem conceperant, cum ob
 Soterich edem, tum ob icleratum in O-
 ratores facinus; quum tamen æquum non
 esset in ipius etiam recens editos infantes,
 quique eorum que parentes ipsorum perperat-
 rantur petierat am erant concili, usque adeo
 facile ferire; ita eis iudum non impu-
 abis. Nōde enim tota in hisce mēis
 tramiada, quum jam totus ille trāctus vai-
 tus videretur, tum vero ex Misimianis viri
 quingenti optime armati præsidio egredi, sub
 ipsum dileculum Romanos invadunt, nullas
 aut exiguas excubias agentes, quod pua-
 rent te plenissima victoria potitos; & plu-
 rimos quidem cadunt, omnes vero in sua-
 ventum, violenter expellentes; illi vero tur-
 bulente in præcep adī, frequentibulque &
 variis vulneribus pleni in castra sunt rever-
 si, & tella hostium idī, & quod frequenter
 in petras offendit tibiis quod ferit faustū;
 adeo ut eis denūo in scopulum illum surrep-
 tandi animus non esset, sed maturum potius
 qua parte opportunitur oppugnationi videretur
 adorandi, simulque fossam opplendi. Quo-
 circa domunculū quibuldam & cupuris pro-
 priis strūctis & curo m ruin oppugnabant, ma-
 chinis pariter utentes & jaculatione, & alio
 quovis modo gravissimū līs, qui intus
 erant, inolerabilemque obidionem efficien-
 tes. Barbari vero vehementer laborabant,
 graviterque premebantur; nondum tamen
 scitē tueri desinēbant. Jam enim nonnulli
 telli ordinem portantes, ad Romanorum
 munitiones se conferebant, tanquam omnia
 demolituri. Præcipuam vero appropinquarent
 atque obtegerentur, Suarunas quidam no-
 mine, vir Sclavus, hastam jacit in eam qui
 minus tectus erat, & ferit lethaliter; quo
 casso, statim excussa eī telludo, inverfa-
 que corruit; atque ita relinquo ejus sinu &
 capacitate, detecti funt nudulique viri, quos
 Romani facile jaculis potentius interierunt.
 Unus autem ex his fuga evaserat, & jam
 propius ad præsidium venerat, portulamque
 ingrediebatur; sed tum frequentibus sagi-
 tis ictus intus, ibique corruens in limi-

nus itū γαυοις αδσμοις) πειραξαι επιμφοτο. πρ
 φλός τις ποταμοι μιν ιδας εφρσν, ως ην τη Αφελισον ιδασ
 η τις ιτι πορρ ποταμο τα πινωμια ηγγυλλισω. πορ δ αυω
 & μαχορι βαρβαροι χυλιω απολυτο. οι μιν ποιοι
 μυρη κότες, επιρπολοωμ, & καταχυσωμ πορ δ
 φος τα κος διακπ πωσι, επιμότερος δ ετβ εφρσν
 λυδρος ιφρσκει. παιδες δ πολλοι κλαυθμυεθμολι τα η
 πορ τακσας αναδωντες, ηλίσκωτο. η πορ τις μιν κατα
 η πωρως αφρσδς αβονίς τωτες, διωσπαρτω. ιτσι δ α-
 πωρ εσ παιδες ης υφς ανωρ ρι πωτο, ης ιτα ην εχθρ ανι-
 φρσμολι, ρρδίοις πορ δρσας αποδιδίττες, εσ ην μιν
 ρρδ επιρτωτο. η μιν μιν πορρ ρωτ εκωτο χαλκπ αίσιν
 σφδρα τις Ρωμαίους τη η Μισμιανο γινει, τι η Σωπερ-
 χη κατι, ης τις τις αφρσθει παρασταις. ιτσι δ ο-
 μως ηχ εσιν ης ες αυπ δη τα σφρα βρρη, η η τις γρδ-
 ις ιταδ μινωις ηδιν ιτασ μωμια παρσνις ατω ης αφρδ-
 λει. κατω αυτες ης ιτασι πορ μωμιατες. τις δρ ρικπς
 απσος εσ τωις δρ καλς ης ιταδ εσ, ηδν ην εχθρως η
 χυλιω επικωρβωμ, πορ δ αφρδς η Μισμιανις ις τυ-
 πο κοσιν δη μαλα τι θωρακισμεις, η φρσν ιβαρδεις, ις
 αυπ δ ην λυαυζις επιρχωσι, πορ δ Ρωμαίους πλησιω-
 ης ιταεινις, ης πο οιδω ιταλωτοι ιταρκατωις η πλη-
 τωσι μιν τις πληεις, ο πατος ης ις ρυλις ιταρ λαστο βιασ-
 τειρς εχθρστωις. οι δ ης ιταρκα ιταρ ιτατακς πα-
 ρεμωι. συχωρτη ης πορδων τραυματωις αυπλιν ις τα
 σραπ πωδς ιταρλδς, τοις ης αποσις ηρ πολμωιω
 βληδωις, η ης περκατωις θωρα ταις πωρως διατεκα-
 βαρμωις τα σκίλη. ης ιπ ιεκωι ριν αυτης ης σκπιδος α-
 ηρστω ηκωα δισωωμ, ης δ περβλμω επιρβωμ η
 μαλιν ιπι μαχος ιπαι ιδειν, ες αμα τυλ πορρε καταχω-
 ρωμ. ης ιταωις οι είσως τιπς ης καλως ης πλησιω-
 ρικτωμωις, ιε ης ασφρας ιταχωρωμ, μωγαυς τα
 ρεμωις ης ης ης αδρστωις εσ ης χαλκπ αίσιν ις
 ιταωις ης απσους πορμωις ης πολμωις. οι δ βαρβαροι
 ιμωχτωμ μιν σφδρα ης ιταρλδς, πλιν μαλ, ης απσους
 αμωμωις. ηδν γαρ τοις σκαλις πορ κομεις, ιταρστω
 ης τα η Ρωμαίωι ιταρ ιταρωμ ις απσους καταβλω-
 πεις αφρσ ης πλδς ιτα αυτες ης ασφρστωις, Σωαρμωις
 τις στωμα Σελαβς ανρ, αφρσν δωρ τη μαλιν αφρστω-
 μιν, ης πλντηι κατωις απσους ης ιταωις αυτις ιταρ
 χηδ οσ παλιω, ης ηρεμωις απσους ης μινωις, ης απσους
 ιταρ τα ης κυπς περκατωις, απκαλωπτο οι αφρδς ης α-
 πωρστωμ, ης τις αλως ιταρ ις Ρωμαίους καταπτοις
 ρικπς ιταωις ις ης δωρσας εφρσ, ης ηδν γαρ ιταρστωις,
 ης δι ιταρστωις πωλδς, αλως πορ αφρδς πορ δρεις, ης
 φεφρτωις. ης απσους καταπτωις υπηρ πορ υδωις ιταρ λω

Viridula divi-
 na.

pag. 139.

Suarona
 Sclavus.

τὸν χάριν ἐνρίπτα. ἡγοῦνται δὲ ἐκείνη οἱ ἄλλοι, ὡς ἀ-
 γαστοὶ τῶ μεγάλῳ διακρίβωτον τῶ πῦρος, ἀφ' ὧν αὐτοὶ
 ἐκ τῆς ῥωμαίων ἐπὶ ἐνέσθαι γυναικὸς διέβησαν. ἥ δὲ φασὶν
 αὐτῶν παῖδα γὰρ εὐσεβεῖν, καὶ ἐν ἡμέλῃσιν, ἀλλὰ τῇ
 ῥαστῇ περὶ τῆς τῶ κί δαεν, αὐτοῖσι βασιλείᾳ τὸ ἴμ-
 βρον ὄνοματι τὰ πνεύματα, τὸ ἀπὸ ἐκταραδῆς τῆς διω-
 ραμμεῖον, ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἐνδὸν ἡμέλῃ ἐκ τῶν πάλ-
 λωδων. ὡς δὲ τὸ ἀφ' ὧν τῇ γυναικὶ ἀδελφὸν, ἡ δὲ βίβλος
 τὴν δὲ ἀπομνημονεύον τὸ δοκῶσι μεταβάλλεσθαι, ὅμως ἡ δι-
 μαρτυρία τῆς ἐκείνης, ἀλλὰ ἡ δὲ ἡ ἐν τῇ τῶ σκοπῇ πολλῶ
 πλὴν τῇ δοκῶνται. τὴν κτῆσιν δὲ καὶ ἐκταραδῆς ὁ Σαβῶρος
 στυτὴ τῇ βασιλείᾳ, ἐκείνη δὲ τῇ τῇ γυναικὶσιν οἰς ἡδον-
 ῶν κτῆσιν αὐτῇ τῇ ἐκταραδῆς τὸ βίβλ. καὶ τὸν πᾶν τὸν
 ἐκείνου τῆς πᾶς ἀρχῆς ἐκείνου, Νίσιβις ἡ πόλις αὐτῶ
 Πίρρας γὰρ γένεται, Ῥωμαῖον μὲν πάλαι ὄνα κατήκοος,
 Ἰερσάνος δὲ τῶ σφῶν βασιλείᾳ παραδοτὸς ἦν ὁμοῖον. ἐν
 αὐτοῖς δὲ διὰ πᾶς ἐκταραδῆς χωρείας τῆς Περσικῆς ἐπὶ
 κρατικῆς ἡνίκαν τὸ σφῶν Ῥωμαῖον αὐτοκράτορος ἀφ' ὧν
 ἡδοναρίτης, αὐτὸς ἀναγορεύεται ὑπὸ τῇ στρατηγῶν τῇ
 τῇ στρατηματῶν πᾶς τὸ ἄλλῳ ὁμίλῳ, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 αὐτῇ ἀπὸ καθ' ἑαυτῆς, ἡ τῇ στρατηματῶν, ὡς πᾶρ
 κός, παραττομῶν, ἡ πᾶντα ἐν μιστῇ τῇ πολυμῇ, ἡ
 οἷος τὸ βίβλ τὸ πᾶντα ἐν δέσπῃ ἡδοναρίτης. καὶ
 πᾶν τὸ ἀπὸ αὐτῶν τῆς ἐκ ἐκείνης ἡ δὲ πᾶν τῇ χωρῇ
 διακίς, ἡ μὲλῃς τυχὴν τῆς πᾶς οἰκίᾳ ἐκταραδῆς
 ἐκείνης, ἐκταραδῆς τῆς πᾶς ἀγνῆς ἡ ἀγνῆς, ἡ ὅ-
 πῃς μὲλῃς τῆς πᾶς Ῥωμαῖον ἡμῶν τῇ πολιτείᾳ,
 περὶ ἐκταραδῆς τῆς πᾶς καὶ καὶ ἐκείνης, ἡ ὑπομνημῶν
 τὸ οἰκίᾳ ἀρχῆς τὸ πᾶν τῇ ἐκταραδῆς. Τὴν μὲν οὖν κατ'
 ἐκείνου τὸ κατ' ἑαυτῶν τῇ πᾶς, πολλοὺς δὲ τῇ πᾶς
 ἐκταραδῆς τῇ πᾶς. ἡ μὲν τῇ πᾶς ἐκταραδῆς
 ἡδοναρίτης, ἀλλὰ τὸ σφῶν τῇ πᾶς. καὶ τῇ Σαβῶρος
 Ἀρταξέρξης ἀδελφὸς αὐτῶν, ἡ μὲν τῇ πᾶς βασιλείᾳ,
 κατὰ τῶν χρόνων τῇ πᾶς αὐτῇ πᾶς. ὁ δὲ τῇ πᾶς
 τῇ πᾶς, Σαβῶρος δὲ τῇ πᾶς ἐκταραδῆς, ἐκ τῇ πᾶς
 οἰκίᾳ τῇ πᾶς κρατὸς. ἐκ τῇ πᾶς οἰκίᾳ τῇ πᾶς
 αὐτῇ τῇ πᾶς ἐκταραδῆς Ὁυραρῆς ὁ πᾶς, ὁ δὲ τῇ
 Κίρμασά ὀνομαζομένη. τῇ δὲ τῇ πᾶς ἐκταραδῆς ἡ αὐτῇ
 πᾶς μὲν ἐκταραδῆς τῇ πᾶς Κίρμασά ὀνομαζομένη ὑπὸ
 τῇ πᾶς. τῇ πᾶς τῇ πᾶς τῇ πᾶς Ὁυραρῆς διδωλ-
 μῶντος, ἐκείνης οἰκίᾳ τῇ πᾶς ἐκταραδῆς, καθάπερ
 αὐτῇ τῇ πᾶς Ῥωμαῖοις μὲν Ἀρταξέρξης τυχὸν, ὁ δὲ
 Γερμανικός, ὁ δὲ ἄλλῳ τῇ γένει περικημῆς ἐκταραδῆς.
 ἐπὶ τῶντος Ἰσθμίου ὁ Σαβῶρος τῇ Περσικῇ ἡμῶν
 παραλαμβάνει πολλὸς παρὰ Ῥωμαῖοις ἡ πᾶς ἐκταραδῆς.

dixerant: Quam itaque etiam alii scirent
 Magos vocatūdi artem opem collere,
 propterea rogantur: eos ut etiam de mulie-
 re que furta possent explicare. Qui quomodo
 responderent masculum prolem paritūram,
 nihil ultra morati sunt, sed citadim utero im-
 posita, embryum regem pronuntiaverunt, no-
 mineque insignierunt factum recenter effu-
 ratum, atque ita animatum arboris ut in-
 stus paululum moveretur & subpalpitaret.
 Ita vero quod natura obscurum incertumque
 erat pro certo incubitatioque opinione ex-
 plicationis apprehenderent, non frustra
 sunt tamen ius ipse, sed & amplius quam
 opinati erant sunt consecuti. Nascitur e-
 nim non multo post Sapores cum regno,
 inque eo & adolefcit & senescit, perducit
 ad annos usque septuaginta vira. Qua-
 rent autem & vigesimo regni sui anno, Ni-
 sibus urbs in Persarum portulacem venit.
 Romanis quidem olim subdita, Ioviano
 vero ipsorum rege cum tradente ac ven-
 dente. Quom enim Iulianus qui antea Ro-
 manorum rex erat, in interioribus Persici
 imperii locis repente perisset; ipse a pre-
 fecis & exercitu reliquaque turba rex decla-
 ratur, qui utpote regno ipse recenter delato
 & rebus uti verisimile est perturbatis, & quidem
 in media hostili regione, praeiē enim rerum
 statum non satis componere poterat. Quoci-
 ca pertusus vix in exierat hostilique regione,
 rediitque in sua quam citissime compos beri
 cupiens, ignominiosas rusperque cum ho-
 stes pactiones imit, quaque in hunc diem
 Romana Respublica magno furo malo perlen-
 tit. Novis enim terminis imperium con-
 stavit, multumque de veteri amplitudine de-
 cidit. Porro quae per id tempus acciderent
 multi ex veteribus historicis memoriae pro-
 ducant; mihi vero otium non est his re-
 pendendis immorandi, cui quae ceterum sunt
 persequenda. Post Saporem itaque Artaxe-
 rxes ipsius frater postius imperio, quam an-
 nis quatuor regnavit, moritur. F.lius autem
 huius, Sapores vero etiam hic vocabatur,
 quinque annis imperium obitavit; duplo
 vero temporis spatio & uno insuper anno Va-
 rones huius filius, qui & Cernafas dictus est.
 Huiusmodi vero appellacionem causam supra
 dixi. Cerna enim gens forsitan aliquan-
 do regionis est nomen, quae a patre Vaza-
 rane Vazira, filius verisimiliter eam appel-
 lacionem est coniecit; & quemadmodum et-
 iam olim apud Romanos hic quidem Africa-
 nus, ille Germanicus, alius vero ex alia ge-
 to devicta est dictus. Post hos Iulii verdes Sa-
 pores F. Perficum imperium accepit, cuius
 potius & celebris est apud Romanos memo-
 ria. Ajunt enim Arcadium regem jam ruin-
 bundum, & humano more de rebus post ubi-
 um

Sapores Persi-
 ci, quomodo
 regnavit.

Nisibus urbs
 Ioviano Persae
 prodita.
 Iovianum qui
 post Iulianum
 rex Romanorum
 fuit, Iulio-
 cesit. Edit. P. 116.

Iovianum regi-
 pes enim Persae
 proditorum.

Artaxerxes
 quomodo
 regnavit.

Sapores Cer-
 mafas cur
 dictus.

Cernae
 Persarum rex
 cognatus Persarum
 quomodo
 indicatus.

Cernae
 Persarum rex
 cognatus Persarum
 quomodo
 indicatus.

Digitized by Google

Editt. Paris.
p. 140.
Chosroes per-
fatum rex, re-
bus gestis co-
mes superavit.

Chosroismen
vita in per-
fissio.

Mauritius
Chosroem in
adversis agri-
tem locum
apposuit.

πια investigate conueverunt, & quātequē
voluerint proferant; mihi vero unde digres-
sus sum esse recundum. Mortuo enim Cavadie,
quinto anno ex quo Justinianus Romanis im-
perat, Chosroes ille maximè apud nos no-
minis poternum suscepit imperium, & plu-
rimas maximasque res gessit; quarum nonnullæ
a Procopio Rhethore sunt conscripæ; reliquæ
vero partim jam a me didicē sunt, aliæ con-
sequenter dicentur. Ut autem continuata tem-
porum series exactissime obferuerit, in præ-
sentia dumtaxat dicam, quod per octo & qua-
draginta annos quibus Imperio potitus est, mul-
tis decoratus fuerit victoriis, talisque exstiterit,
qualis ante eum ex Persarum regibus nemo. si
cum singulis eorum comparetur; ne si Cysrin
quidem Cambyses filium aliquis non naverit,
aut Darium Hyaspasem, sed neque Xerxem il-
lum, qui mare equis, montes navibus reddidit
peruos. Cæterum talis ac tantus quom fuerit,
perios, inglorius & miserandam & ab ante-
ad ista solis res b gestis alienissimum habuit
vitæ exitum. Quom enim per id tempus circa
Carthagenam versans in vicinis Tuxma-
norum propter maximam tempus & florum
locorum temperiem transisset, ibique commo-
raretur, Mauritius Pauli F. a Tiberno Con-
stantini Romanorum regis filio legionibus O-
rientialibus præflecti iussus, repente in agrum
Araxianum intruit, qui finitimus conterminus-
que erat ditioni qui vico illi erat circumiectus;
neque ullum vastandi universam ac deprandandi
finem faciebat: traxit illo vero Zirma flumine
inanciente procedebat, cuncta ferro, flam-
ma, rapinisque miscens. Omnia itaque finitimi
veriente ac devastante Mauritio, Chosroes
(neque enim longe aberat, sed tantum ut in
alium elatam flammam prospicere posset) hos-
tilis ignis aspectum nequaquam tulit, siquidem
numquam antea cum viderat. Quocirca pudore
simul ac metu percussus, neque obviam i-
vit, neque sua tuebatur; sed ingenti quodam
atque immoderato dolore in animo suo ex ea
strage concepto, & quodammodo in despera-
tionem adductus, consensum gravi incurabili-
que morbo pre morore est correptus. Qua-
propter hæc ilica flumen quem celerissime in
Seleucia & Ctesiphontis regia palatia, re-
cessu fuge simili facto, non multo post ex-
cessit & vita. Sed nescio quo pacto me ora-
tionibus decorus abreptum, rerumque me-
moratu dignarum volupstate delinsum, eo
precipitante adduxerit, ut omnia rerum præ-
sentium exaltatione, temeriores sim periculorum
Quocirca quom autem sciam quo perva-
nerim & unde fuerim digressus: illa quidem
jam finis omittenda, quæ his temporibus con-
scribimus; ad præcedentium autem rerum
continuatam congruentemque narrationem re-
vertar. Perficor enim regum successio-
nem & annorum numerum, & ut uno verbo

ποιον αυτοι εις τις εσθηναι αυτην. Αρχειν, οτι
εχ λυγποτασ επι οας εβδιντα, κρησι δι εσπριτας ιαδρω-
μης ες αυδας μεταδιντα πεν. Τυνηκατος δὲ το Καβαδου χυπ το
παμπτο ιτες ε λωγιανος περα Ρωμαϊοις βασιλειας, Χο-
ρονος ε πεν ο καδ' ημες εδ' ηται τλω πατρωαν αρχω, ε
πι αραχη πλειδας ο ο ε ιμεις, α ε ινα μδ Προκωπι
ησ ητοιμα σφαραχη, ραττατος, ο δι λογωι ιμοι γα το μδ ιοι-
ρηται ηδη, πε ο ακολυθας ειρηνηται, ως εδ δι το σινελχι ε
χρησιν τιλκω πεν εδ ρουλα χηδιν, ποσων ιρω σφο το πα-
ρω, ως εσ οαυ το ε τοσαρακοτα εσιν οντις το κρατις ιχο-
μφος, πω κας ανδρωσπο ρικας εχ γιγαντος οποιος ιτω σφο-
πτες ανδρος ε παρα Πιρσας βιβλαδιν οντος εσιν οντος
κται ια η τω πατι ια εσιν οσιν χρειστω, α ε ι Κυρον ιτοιμα
τις εδ ε Καυδινος, ηδι διαρσιν Τσασινος, ηδι μωλ Τερεν
ι κεινι ε ι πη κλατον μδι δεκνυωτα τλω Βαλταττω, ε εδ
πις ερσιν, αυτην εδ κωμιν πλω αλφα πιντος ρι ωι, ακελις
α εδ ιη τω βιν καποσπορη γιγαντος, ο ιοι κρα, ε ε εδ αδαν-
των α ε τρια πεν, ιν γα η μιν δι ε η τω πατι ια μρι το Κα-
δ' η χη α ρης, κελμα Θαραμιν εδ, ιω το θηρος αρα η τλω
ε η παρ ε κρασι αν μιν βασις ε ι δια τω μιν. Μαυρικιος
ε ο Παυλιν υπο Τιβεριου Κωνσταντινι το Ρωμαϊον βασι-
λειας ερχεν ε η τλω ιω παρ μωσιν σφαρησ μιντες, ιοι-
βαδιν ανδρος ες τλω Αραξινω τλω χωρα, προσποιν οσιν
ε η τω χωρας περ οινι δι χη α χη τω μιν, ε εδ ιω αιει
διν οσιν απασαν αρεσις ε λει οβρφος, πικρωδεις εδ πα-
ρεδρα το Ζιρμα ποτιμω, α ε παρ σπο ινι γωρις, ε εδ
ποσ ινι λιν ατει ε ινι κίμαρ. υπο ο δι αυτι αρδω απαστα
καποσπορ μιν ε ε η γα κωι ος, ο Χορσος ε πορ ο διν, α
αλ, οσιν αρδωσιν ια εδ αδιν τλω φλογα ια λιν κη τλω
ε ιω το ποτιμω πορος, ιμεις ιμεις περσιν ιωραει, περ
χηρτοι αιδι τα ε δινι καταπονη μιντες, ο η αν ηνις,
ε η κωι μιν. α ε τα τωσ σφαρησ ιω πια το μιντεν πικ-
αλ ησας, ε ο οσιν απερ κωις τα ες ια τωσιν, αυτα κα ποσιν
υπο εδω μιν α εδ ηνις ε η αν κωις ε η μιν ιω πορ δινι αδιν
μδ ποχης πολιν α ες πα εο Σινδελεια ε Κινεπορτι βασι-
λειας, ε ε ηνις ε ατα χωρσιν ποποσιν ος, ια ες ια κωις
καπολιν ε βιν. Α ε δινι ια εδιν οσιν α εδιν οσιν
ε η τω λωγ σφαρησ παραλαβουσα, ε ησ α ε ια ες ος
ιμεις ησιν προδινι ποσιν, ε ε εδιν η γα ησιν προ-
πειας, α ες πα εο μωσιν υπερεβατα ησιν πορσιν οσιν
ε ιμιν οντιναι. Οσιν οσιν ια εδιν πω ησιν ια ησιν ο-
πει α ε η μιν, ε η εδιν ια εδιν, ια εδιν μδ ια ησιν
σφο το παρ ο, α ε ος ος ος ια εδιν αναρραπο μω ε
χρησιν ια ησιν α εδιν ες το ε ησιν ες το ακο-
λιν οσιν ησιν οσιν. ηνι δ ησιν Πιρσικωσ βασιλιν εδ-
δοχη, ε ε ησιν ε ησιν καπολιν, ε η σιν οσιν

[illegible][illegible]

Platonis sententia de peccatis peccatorum: an hac vita.

Edit. Paris.
pag. 148.

Agathar de
longa & brevi
vita judicium.

Vagum in re-
bus advectis
franges.

Ζης τὴ πόλιν ἐκείνην, ἢ μὲν δι' ὀφθαλμοῦ πλῆθος, λήσασα
 μὲν ἐς τὸ παλαιὸν ὑδ' ὀπισθοῦ ἐξ ἢ ἐν τῷ ἀρχαίῳ θημί
 δι' ἧς τὸ πικρὸν ἵος πικρῶσι καὶ βασιλείας ἐν τῇ κα-
 ῖμας ἐστέρησεν οὐκ ἐμνή. μεταβάσα δὲ πόλιν αἰμαῖς μετα-
 ὁδοῖς ἀδοξῆς, ἢ ποῖος ἐκ πύμ λυμῶμαίνῃ, καὶ πύμ
 πύς λαοπομῶν ἀνακαλῆς τινος μεταδῶσα, πύ δὲ οὖν
 ἐς τὸ Βυζάντιον παλιν ἐπιστρέφει, ὥσπερ οἱ μαι τὸ σφόδρον
 ἐξέπαιμνῃ, ἢ θάττον δι' πύ τὸ δέοντος ἐκείνης ἀπαλ-
 λασσεται. Ἰσχυροῦς ποταμοῦ ἐξέπαιμνῃς καθάπερ
 ὁποπλῆξῃς ἰχυρῆς κατόχου γυμνῶν οἱ δὲ γὰρ πλῆ-
 ρον ἔχουσιν, μόνος ἐπιπταῖς ἀπὸ δόλῳ. ἢ δὲ τῆς
 ἰσχυρῆς, παραπλῆξῃ τὴν σφοδρῆς ἐπὶ γυμνῶν ὥσα,
 πύρρον δὲ πύ βελόνῃς ἀνέπαιμνῃς συνηλῆς ἢ καὶ ἐμνή,
 καὶ μυσταῖς γυμνῶν ὡσαυκαλῶντες, μὴ γὰρ τὴν ἀλόγῃς
 ὁποπλῆξῃς. ἢ οἱ δὲ μαι θύμας γυμνῶν, μαι
 τὸ δόλῳ ὡσαυκαλῶντες, ἀλλὰ δρῶντες ἐν τῇ ἐπίσταμῃ, οἱ
 καὶ τὴν αἰὰ τῶν λαοφῶν ὥσα παραφῶν καὶ πύ-
 πύ, ἢ ἀδρῶν ἀπὸ ἐπὶ γυμνῶν, ὥσπερ τὸν βασιλῆα ἡ-
 διάσας. Ἐπῆσα μιν ἡλικία χυδῶν ὡσαυκαλῶν
 μάστιγα δὲ τὸ ἀκαλῶν τὴν ἡδῶσεν, ἢ ἐν τῇ πύσιν οἱ
 ἀδρῶντες, τὸ δὲ δὲ πύσιν ἢ μάλα ὁμοία ἐπαρῆ. καὶ μιν οὖν
 παλαιάτα τὸ Ἀλγυπτίον λόγια, ἢ οἱ παρὰ Πύσιν ἢ
 τὴν τῆς μυσταῖς καὶ τῶν δειμονῶν ἐσται, χρόνον τι-
 νὸν πύσιν ἐν τῇ ἀπὸ πύσιν ἀπὸ συμφορῶν λόγῳ.
 καὶ μιν ὡσαυκαλῶν ἢ δειμονῶν, καὶ δὲ μυσταῖς
 ὡσαυκαλῶν, ἐν τῇ τῇ παλαιῶν πύσιν, ἐκ τῆς
 καλῶν ἐπὶ καὶ ἀπὸ πύσιν. ἐπὶ τῶν ποταμῶν
 πολέμους τὸ ἀπὸ πύσιν ἐπὶ τῶν καλῶν τῶν πο-
 λῶν, καὶ τὸν λαομῶν πύσιν μόνῃς τὸ εἶναι ἢ, συ-
 νῆμα. ἢ οἱ δὲ ὡσαυκαλῶν τὸν πύσιν ἀπὸ πύσιν
 πασι τῆς φῶν, μυσταῖς ἀπὸ πύσιν τὸν ἀδρῶν
 γυμνῶν ἀπὸ πύσιν, ἢ τὸ πύσιν ὡσαυκαλῶν. καὶ
 δὲ δειμονῶν ἐπὶ τῇ πύσιν καὶ ὡσαυκαλῶν τῶν ἀδρῶν
 τῶν, ἐκ τῆς φῶν, τυχὸν μιν ὡσαυκαλῶν, τυ-
 χῶν δὲ τὸν ἐπὶ τῶν, ἀλλ' ἐκ ἀπὸ πύσιν τὸν γὰρ ἐ-
 ναι δειμονῶν, ἢ δὲ τῇ παρὸν τῶν φῶν. μιν
 γὰρ μιν τὸν συμφορῶν οἱ καὶ τῇ βραχύνῃ ἐπὶ
 μιν δὲ τῇ πύσιν ἐπὶ τῇ πύσιν ἐπὶ τῇ πύσιν. τῇ
 πόλιν δὲ ἀπὸ πύσιν ἐπὶ τῇ πύσιν, ἐπὶ τῇ πύσιν
 πόλιν καὶ ἐπὶ τῇ πύσιν, πύσιν τὴν ἢ τῇ πύσιν
 ἀπὸ πύσιν, ἢ καὶ πύσιν τῇ πύσιν ἀπὸ πύσιν. ὅ-
 ποιὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ, ἀπὸ πύσιν, βραχύν τὸν σφόδρον
 δειμονῶν τὸν ἀρχαίῳ. οἱ οὖν οἱ γυμνῶν, τὸν μιν πα-
 λαῖον ἀπὸ πύσιν τῇ μιν δειμονῶν λῆμῃς τὸν ἀπὸ πύσιν
 ἀπὸ πύσιν.

que est. Eodem vero anno flammam incen-
 dere pestilentia iterum urbem invasit & in-
 fuitant multitudinem fuitit; quæ quidem
 tantquam penitus cessavit, ex quo primum
 circa quintum licquam imperii Justiniani insep-
 annum, in nostrum orbem irreperat; fre-
 quenter vero alio atque alio se transferens,
 & locum e loco infellans, atque ira reliquis
 veluti inducias quasdam concedens, tum
 rursus Bytantium rediit, veluti antea, uti
 crediderim, decepta, quæ citius quam
 oportebat inde migrasset. Mortui itaque
 sunt, repente veluti quædam apople-
 xia correpti. Qui vero plurimum vim
 morbi sustinebant, ultra quantum diem
 non supervivebant. Morbi autem species
 veteri erat perisimilis. Febres enim cum
 bubonibus quasdam continue, & febrentibus
 non quotidiane, neque vel modicum remitte-
 rentes, sed solo ejus quem corrigerant
 interitui cessantes. Nonnulli vero neque
 æstu febrili, neque alio dolore preceden-
 te, sed quæ convenerant agentibus, & domi
 & in plateis ita cogente necessitate corru-
 ebant, repente exanimis facti, veluti ex tem-
 poraria morte accesserit. Cujusvis itaque
 ætatis homines promiscue interibant, præci-
 pue vero juvenes ac puberes, atque ex his
 possitimum mares, scæminæ enim non per-
 inde hisce malis erant obnoxie. Vetusissi-
 ma itaque Ægyptiorum oracula, & qui
 apud Perlas caelestium motuum sunt peris-
 simi, temporum quorundam revolutiones
 in infinito ævo simul ferri afferunt, modo
 quiescent bonas ac felices, modo autem præ-
 vas & infestas. Esse vero præsentem re-
 volutionem ex pessimis illis atque infas-
 tis. Hinc ergo & bella passim & seditiones
 urbibus oriri atque invalescere, & pe-
 stilentem morbos per multum tempus dura-
 re atque adhuc erere. Alij vero interque
 causam ad divinam iram referunt, quæ hu-
 mani generis peccata punit, multitudinem
 que succidat. Me vero de utraque opinio-
 ne judicare, verioreremque decretere nihil
 attinet, vel quod nesciam fortasse, vel
 etiam forte sciam, parum tamen necessa-
 rium id censum quæ præsentem traditio-
 ni consentaneum. Si enim breviter quæ ac-
 cidentur commemoravi, historie legi satisfac-
 ci. Hæc vero quæ hæc accidissent, alia
 etiam quædam per id tempus in urbe eve-
 nerunt tumultus ac perturbationis plena,
 neque minus quam quæ diximus acerba.
 Qualia autem hæc fuerint statim dicam, si
 prius breviter verisimilia quædam com-
 memoro vero. Hannorum gens olim quidem
 habitavit circa eam Mizotis paludis
 partem, quæ Subiolum ventum vetus
 N ij

Pestilentia in-
 gens Confusa
 insepul-

Bubonum pe-
 stilentia
 descriptio.

Edit. Paris.
 pag. 154.

pestilentie
 causa.
 Revolutiones
 terre abro-
 mæ adferunt.

Hanni quæ
 hæc habita-
 verunt.

stendit, peritiae et in deinceps nulli necessarios sibi effere fecit. - Quae quidem intelligentia quom etiam eos qui fecundis in administratione imperii partes obtinebant occupasset, quibus cogendi a subditis tributa, & deinde exercitibus necessaria suppeditandi cura imposita erat, hi partim aperte eos defraudabant, partim molto serius quam oportebat perfolvebant. Perfoluto vero jam quamquam fero debito, statim hi in fraudulenta illa & populari suppositoria arte exercitati, fraude eos qui stipendia militaria cogebant adoriebantur, & quae jam perfoluta erant respicebant. Hic enim eorum honor ac dignitas erat, a illis atque aliis criminatiosis milites laesere, cibariis eos defraudare, ac quemadmodum in reciproco fluxu refluoque undarum idem demensum quod ex tributis ad legiones deferrebat, nescio quo pacto retrorsum derivabat, redibat eodem unde fluxerat. Atque ita quidem propugnatores & praefectores negligebantur, & cibariorum penuria prelli militum bellicosque labores in quibus erant eunatius deferrebat, & alio alio dilabebantur, veluti alius vice genus amplexor. In mulieres vero inhoneftas maxima ex parte, & aurigas, & viros parum ubi res postulare fortes, sed deliciosos, quique ad civiles tantum turbas & pecuniarum contentione vefano quodam studio audacique ferebantur, & in alios his adhuc inutiliores, militaria stipendia dissipabantur: quo factum est ut & reliqua Thraciae loca oppidiisque regis urbi circumiecta deferta essent omnique praefidio vacua, atque adeo barbarorum incurtionibus opportuna ac pervia. Eo enim illi arrogantiae erant elati, ut & circa Melandiam vicum castra locarent, non longius C. L. stadiis ab urbe distantem. Circumstabat autem hunc Aethyrs fluvius, qui quidem ad exiguum quoddam spatium progreffus, & ad Caeciam ventum senfim se flectens in Propontidem fertur; unde & quod ad litus ejusque fluminis fauces profectum est navale, ei est cognomine. Cum itaque adeo prope urbem hostes castra posuissent, statim Byzantinorum civium multitudo ingenti metu ac terrore est percussa, & mala sua non qualia jam pra oculis erant sed longe majora animum agitabant, obfessiones videlicet incendiaque immaginantes, & rerum necessarium inopiam, morumque perfradiones. Quocirca frequenter etiam in interioribus plateis densa multitudinis fuga fiebat, impulsionemque mutuae, & pavores subitanei, perinde ac si barbari jam irrupissent. Ingens etiam fragor ac strepitus in tabernis apud forum excitabatur, foribus violentius collisiss. Neque vero plebem tantum vulgus hominum dolor & pavor invaferat, sed etiam omnes urbis primores. Quin & Imperator ipse non parum eo rerum statu commovebatur. Nudaban-

Aethyrs fluvius.

δυσθερμίας, ως και τα λοιπα και τα αποφορονομικα, και τον αυτον επιλαβειναι τω ραθυμίας εις τω δαπνην αρχην τω σκαπτον διπλοτικ, ως ειν φορολογικ η υπακοον, η ειτα διατρεχει τις τραυλασαι τα επιτηδεα εκπηρογναι, υπε δα τα μιν περπατας απειρου, τα ην πολλοφυστον η σπεινα ιχυρω απειδ δοσαν. δεσποτης ημομας οβι γινω πε εφελματος, δεδοται τω πακυρην πυτην η δαμωδε λογισηλω ησκαμντοι, ιοις του τοις κατοδουσι η αναλιντο τα πεποσμενα. τα ην αυτις γιρας πε υπηρχη η αξιωμα, το τοις τραπυτικησ επιλημματα ιπασης αλλοι αλλα, η τις ιδωδης αυτας αδαρειναι, η καδ απιρ ες παλρητοις εδωκεν αυτο δι πιν τοις μετερον παρρησιος τις ταγμασι διασφορειας, εις οδα ον τινα ερπον εις τιμαλια μεταχιδεσται, η πανη εδω ηρριον η υπη μιν το υπηρωχου η παρτασπιμωσ καπιμματα, και τρεψις υποτας πε εφελος καπιμματα εις οδωτας, εις ινυ χατος εσπδραμντοι. η αλλοι αλλοι απηκων, ως η τρεν τινα μιν εδω μιν βιοις εις δι γυναικας ασκομας ως τα πολλα η λιπυ χης η ανδρας γαλανεις μιν ες τις αναγκαιοις η αβροταμεις, μονοι δι σφοτας ιμευλεις παραχες η η κηε τα χρηματα ιεμενιμαεις η θαρπαλις, η αλλος ινι πιν η χρησης, τα τραπυτικα ισκαδιντω τα χρηματα. ταυτη η ησ αλλα ορακ η τα σφος αυτη η βασιλι δι πολεις χωλια, ηρμα τιλω η φυλακται, ις οσοι η τοις βαρβτοικς βατα εναι η υπηκιδεμα εις πιν η ιενοι ηρρησας αδαρεναι, ως η αμρι Μελαντιας τω κωμω τραπυτικωσθα, η πολλω τις πολυς δις πητω, οτι μιν ποτακοτα η καπι τοις πασιδαι. πεμρρι η αυτω Αδωρας ποταμεις, ος διολογος το σφοδων η κηι δαμοι και αις ηρμα ιεκαλεις, ις η προποτις ποι ησ απηκνιτω. εδω δη το προς τλω αυτω η τοις βιλλας παρταταμιντοι ινι ρεσι, τλω ιενοι ριρτες σφορορειας. υπο η ησ πολυμιν ως η γυκατα σκληρουν, εδωσ ανα το Βιζαντιον τα πλιδη η ησ αουι ιδειν η καπιμ πλεκτο, η τα δουκα ο μοτος σπαι η ανωρ, αλλ ινι μιν ζετα δικουωτο, πολοριαις τα επηροτολουνεις η ιμ πρηεις, η σασι η ησ αναγκαιοι, η θερρηνεις το πε ιεβου. παρρητοις πολλας ης ης τις εδωστω λιφωρις φορμει αδροι η η ιε τοις μιν ινι γινωτο, η ωδιντοι μοι η πηις παρλογοι, αωσ ηδ η ησ βαρβαρις ιεσβηληκωτω. παταγος τοις πολεις ηρτο ες τις πυλιπεις, η ησ δυρας βιαιστρον σφορασπομντοι. η μενοι δι τοις πολεις το αναβα παρην η δειμνεις, αλλα η ησ απασι τις ες πολεις η βασιλις ης οι μοι αυτες, η μάλ τα ζυμιν χιδιτα πεμρρητοι. απωσ ηρτο τω

[illegible]

Maunani Ch
fomefo ex
duat.

tin quod Romani subitum in ipsos eruptionem
fecerunt, ut eo ipso die campis Cheroneosi cir-
cumiacentibus exesserint, et ad Zabergam
eiusque copias, vixi ad viatos, pervenerint.
Qui vero in Graeciam antea missi erant, nihil
plane memoratu dignum gesserunt, nullo in
lithum impetu facto, sed ne Thermopylas
quidem initio transgressi, quod illas Romano-
rum praesidia infessident. Quocirca etiam his
descendentes, iter Thraciam versus sum ingressi:
et in ea fax gentis hominibus conjuncti si-

Justinian
Imp. cum H
nis pacific
de ipforu
abitu e di
ne Roma
tum.

Justinianus
privos Ro-
mos ab Hun-
tedemat.

Edit. Part
pag. 270

Velgi à
ptum pad
cium.

Justinian
Impe. prae-
sistens co-
lio Hunn-
inter se co-
mittis Jus-
tiani Epi-
ad Sand-
chum Hun-
rum ducem

multo deinceps ad sua reverteretur. Zabergan
vero ejusque copiae non aucta fedidiciffimus ja-
clabant, quam ingentem auri vim a Romanis
abfultente, quemadmodum Catigri; et ca-
pitivos, nifi ab eorum propinquis quamprius
redimeretur, confellum jugulaturus lefe mi-
nabantur. Redimendis capivis fufficiens
confebat, et ut ipfius deinceps regione ex-
cederet. Barbari itaque cum aliis multos re-
tuerant, tum vero etiam Sergium Iacchi fi-
lium praefectum; captus enim fuerat etiam ipse
paulo ante infausta quadam vii fortuna, et inter
mancia confebatur. atque ita agre tan-
dem praedando abfolverunt, et donum ver-
sus iter infiluerunt, affumptis fecum non mul-
to poft etiam iis qui e Graecia advenerat.
Civibus itaque urbis regis hae pafta prae
generofa effe videbantur, immo turpia aequo
illibera; perinde ac fi tolerabilis effet,
quod hoiles qui in praefectum urbem
nerant, itaque pro ludibrio infularum non
ita ad interitum eaeſi effent, fed infuper
etiam auro donativum abfultiffe, quali
non in ipfos dediffiffimos. Imperatoris vero
mens atque confilium ad aliud quiddam manus
recipiebat, quemadmodum e ventis non mul-
to poft fubfequutus efficit ut qui aenea ipſi
inculcatur, tum ut valde prudenter fummeque
indultum maxima admiratione laudibique
profequeretur. Stator enim omni aere al-
laborandum effe ut inter fe committeretur &
collideretur hoiles, atque ita debellerentur.
quod quidem ut latini eveniret, interea dum
Zabergan in praefectum urbem, qui auctus
litteris ſiſt ad Sandilicum alterum Hunnorum
ducem federatum fibi & mercenarius; Li-
teram hujusmodi erat argumentum: Si qui-
dem non ignarus eorum quae Catigri in nos
tentantur, ita interim ſponte quieſcis, me-
rito certe mirer tum quidem perſidiam, tum
vero nos ipſos qui animum tuum non ſatis
exploraverimus, fed circa iudicium &
delectum erraverimus. Si vero ignarus ad-
huc eorum exiſtis, condonandum id quidem
eſt, nulla tamen ratione praeteritum re-
rum ingratum nobis probaveris, quam
hac ſententia tua non negliges. Ad-
verſum enim huc non eo ſentis & non
(nifi fortassis aethiopibus hoc visum eſt)
meas ditiones vaſtent, fed rebus ipſas de-
clarari quod ipſis ut praſtantioribus ſervioribus

[illegible]

λα οἰός τιν' αὐτὸν ἰδὼν ῥῶν, ἀλλ' αὐθιμαρὸν ἵππῳ τ' ἰσθαμίαι τὴς
Κορυθαίρας τῆς αὐτοῦ παροισίας. πᾶς δὲ ἢ ἐκ ἡμετέρας
δικῶς τοῖς δὲ τοῖς ῥήμασι θρακαρχοῦναι, ψυχὴ βαρβάρων
ἢ αὐθιμαρῶν, ἢ αὐτὸν ἀνὰ γλῆχριν, πῆγαντι κινεῖσας
πῶς οἱ αὐτοὶ κρατοῦν, ὥσπερ μὴ μὲν ἀλλὰ ἀφ' ὅρου τοῖς τῶν
πολεμίων χωρίοις· καταπλάσας τὴς αὐτῆς μεμεσκότας τῆς
ἀπορροχῆς, γυναικα πολλὰ ἢ παῖδας λυθραποδίσσας.
ἔπειτα δὲ ἢ τοῖς ἰσθρακίς παυροχέμοις ἀπὸ τῶν Ἰστρον
πυπῶν περὶ αὐτοῖς ὑπὸ κατὰ τὴν ἔξω πῆλιν· ἢ ποδῶν
ὄντος ὑποκρίνεται, πᾶσι χρηματικῶς τὰ παρὰ βασιλείας
ἢ ἀπασαν τὴν λείαν ἀφαιρῶνται. μὲν δὲ οἱ σπασμένοι
ἰς τὰ σφέτερα ἦθ' ὑποκρίσσαντες, ἢ καὶ ποτὶ τοῖς ἄλλοις
γυνήμοις, ἰς πόλιν τοῖς ἱσθρακίς καθίσταντο· ὥς τι
ἐξ ἐκείνων ἐπιπλέσας ἐκείνοι διπλοῦν κατ' ἀλλήλων τρι-
ποῦμαι, ἢ τὴν δισμένειαν ἐμπεδυνεύεις. καὶ μὴν δὲ ἰσο-
δὴς ἢ ληλασίας ἰσχυρῶς, καὶ δις ἀφ' ἑαυτῶν μάχην πα-
ριπύττουσιν, ὥς ἐκ αὐτῶν δὲ αὐθιμαρῶν ἔχρησται ἀνά-
στατοι ἀρδύν γιγνέσθαι, ὥς ἢ αὐτῶν δὲ πῆν τὴν πάρεσιν ἰ-
σχυρῶς ὑποδύναται. ἰς τὸ τῶν συμφορᾶς πᾶσι τῶν
Οὐνικῶν δὲ ἐκείνους, ὥς ἐκείνους τῶν αὐτῶν ἢ μιμή-
ναι μέρος, ἀπορροχῶν τοῖς διδύκται, ἢ ἰς τὸ ἐκείνων ὄν-
μα μιν ἀβυθλῶσαι. ὥς δὲ τῶν αὐτῶν ἐκείνους ἀντιπῶν
αἰ πῶς τῶν ἀντιπῶν ἀντιπῶν· ἀλλ' ἢ μὴ παρὸν
τοῖς δὲ τῶν αὐτῶν ἀντιπῶν ἢ ἐκείνους, χρόνῳ ὥσπερ
κενυλῶν· ἢ μὴ ἐκείνους ἰσχυρῶς ἀπορροχῶν ἀρ-
μοχόμιν ὥς οἱ τῶν τῶν χρόνῳ ὁμοῦ· ἢ πᾶσι δὲ ἐκείνους
αἰ μὲν δὲ, ἐκ τῶν δὲ ἐκείνους ἀπὸ γλῆχριν, τότε δὲ
ἀπασιν ἀμολογῶν, ἢ ἐκείνους ἀπὸ γλῆχριν ἢ βασι-
λῆος ἀμολογῶν, ἢ ἐκείνους, ὅτι δὲ τῶν βαρβάρων ὑπὸ
σφῶν ἔχρησται, αὐτοῖς οὐ μὴ αὐτοῖς, πᾶσι δὲ
ἐκ τῶν γλῆχριν ἐκείνους τῶν πόλιν, ἢ ἀπὸ τῶν
ἐκείνους. ἐκείνους γὰρ ἰσχυρῶς, ἐκείνους οἱ οἱ δὲ ἐκεί-
νους, ὥς ἐκείνους ῥωμαίων χωρὶν δινοῦντο· ἀλλὰ ἢ
οἱ οἱ γὰρ ἐκείνους οἱ οἱ, τοῖς πᾶσι δὲ ἐκείνους.

C cum de cuius etiam de his quibus etiam de his
enim fuerit etiam aliter una cum videtur in for-
ciatam ignominie venire quam liceat vi-
floribus adjungi. Hæc cum Sandichio per in-
terpretes essent recitata, statim exacerbatus
furebat, impotente ira percussus, eoq; ipso die ad
vindictam Cutrigurorum in fe contumeliam
prorupit. Quo pacto enim non facile effuso-
modi verbis concitaretur animus barbarus & ar-
rogans, semperque quævis inhiat? Mox ita
quo suis copijs primum quidem repente hostili
oppida invadit, & habitatoribus inopinatio
insultu percussis, magnam mulierum & puerorum
vim captivam abduxit. deinde etiam in eos qui
e Thracia redierant & recentem litrum bu-
vium trajecerant ex improviso irruit, & quam-
plurimis caesis pecuniam omnem ceteramque
predam illis eripit. Qui vero ex his evasere
quum egre se ad suos recepissent reliquique co-
pjis conjunxissent, aciem adversus hostes inhi-
serunt. atque ita deinceps multo tempore in
mutuas cædes conversi inimicitias corroborar-
unt. Modo enim insulsi faciebant prædæque
agebant, modo aperta acie decertabant, donec
fractis collapsisque utrimque viribus, penitus
subversis delerique fuerunt, adeo ut patriam e-
tiam appellentem amiserint: eoque calami-
tatis Hunnicæ istæ nationes sunt redactæ, ut si
aliqui adhuc eorum pars reliqua sit, sparsim a
aliis inferiat. & ab illis appellentem acceperit.
adeo utique atroces penas præterite lux
impietatis luerunt. Absolutissima vero harum
nationum eversio atque interitio postmodò
accidit; singularique mihi convenienter servato
quoad ejus fieri poterit temporum consensu di-
cuntur. Vigente vero adhuc seditione, & By-
zantium renuntiata, tum demum cognita fuit
manifesteque declarata Imperatoris prudentia
& consilij rectitudo, quod nimirum Barbaris
se invicem conciliantibus, ipse arma non mo-
vens victis omnino consilio in utroque belli
inclinatione, & potius ex sua spe. Quum enim
laborarent, quotidie domesticis malis occupa-
ti, haudquaquam deinceps Romanorum ditio-
nem infestare in animum suum indeebant:
Sed & ubi terrarum essent, a plurimis fuit igno-
ratum.

Sandichio
Hæc cum Sandichio
per interpretes
essent recitata,
statim exacerbatus
furebat, impotente
ira percussus, eoq;
ipso die ad vindictam
Cutrigurorum in
fe contumeliam
prorupit.

Hunnicæ
cladibus sic
reductæ.

Hunnicæ
etiam nomen
delituit.

Justiniani
prestat, proce-
dit.

Digitized by Google

21 venio, condictus ultimus venis. Videtur enim
 22 profecto corumque olim expetientia ipsa mihi
 23 cognita fuit oblitus, si apud milites Romanos
 24 in praesens fuerim educatus, quique maxi-
 25 marum prope dixerim gentium Republicas
 26 evetertunt, nunc vero adversus vagos barbaros,
 27 atque hos quidem Hunnos & Corrigatos,
 28 exactione quaeque in praesens in me mem-
 29 brata est, uteretur. Sed quum in vestra ma-
 30 gnam a minorum elationem confidentiamque
 31 animam veritam modum omnem excedentem,
 32 non abs re facturus mihi sum vitios si vos ve-
 33 teris modestie commonefaciam. Omne enim
 34 immolatur quomacumque in re vitandum et
 35 viris cordatis, etiam ad laudabilem aliquid
 36 finem tendit, & nimia animi elatio gloriatio-
 37 que de rebus antea bene pectis, quae similem
 38 perperam fuisse, & nonnullam pollicentur,
 39 confidentiam ex animis profligant, & ad
 40 & ad superbiam arrogantiamque concitant.
 41 Qui vero eo velantur velentur ut nihil im-
 42 pugnatum animo concipiant, si vel ad Deum ip-
 43 sum oppugnatum fuit evafuit. Ad hac con-
 44 siderare etiam oportet, quod tametsi barba-
 45 ri virtute bellica & fortitudine longe nobis
 46 fere inferiores, multitudo tamen superant,
 47 & in utrinque cedunt, ut in confere-
 48 antur atque ad extremum, ubi non tam
 49 litatem redigetur. Quo pacto igitur non turpe
 50 fuerit nos qui aequo apparatu sumus confide-
 51 ri, ad ea precipites atque effrenes ferri, ut

583.

[illegible]

ulla propositi hostes atterere in mentem veniebat. Cæsi itaque sunt ex his circiter quadringenti, et Romanis nemo defideratus; pauci tantum vulnerati: ægre vero et Zabergam Hunnorum præfectum et qui cum eo effugerat læti circumferebant. Romanorum enim quæ infeliciter defecerat, maxima eius causa salutis fuisse; alioquin ad unum omnes eo die trucidasset. Nunc verò quum hi in vallum munitionisque suæ magno cum tumultu prorupissent, reliquum univerſum exercitum vehementer conſurbarunt, veluti certissimo exitio jamjam imminente. Ingens itaque barbarorum ejulatus exaudiebat. Cæſitis enim penas lacerantes, patrum more lugentes, Romanorum cum Belſario ad ſe redierunt, et melius quam sperare poſſent, digno tantæ periculi duce eventum. Barbari vero hæc clade accepta, motis ſtatim et Melantiade caſtris, reſtoriorum tutum eſſere. Belſarius autem tametsi verſimiliter eos abeuntes majore ſtrage ac damno aſſicere poſuiſſet, utpote homines jam metu perculſos infedans, quum fugæ ſimilem diſſecutionem faceret; nihilominus tamen ſtatim in urbem rediit, neque non tam ex animi fui ſententia quam imperatoris juſſu. Quum enim populus univerſus victoria hæc ipſis nuntiata, cum decantaret & in conventibus laudibus lætaretur, veluti ab illo aperſissime conſervatus; momordit vero id peſſimeque habuit plerique primores urbis invidia & livore occupatos, vitii adeo atrocibus & ſemper optima quæque labefactantibus. Calumniantibus itaque ſunt pag. 166. utque ut arroganter & popularis aures blanditis inſoleſcenter, aliaſque perſonificationem, quibus quidem de cauſis ciſſimeque eo ventum eſt, non abſolutiſſimum gloriam reportaret, neque ob res præclaræ abſe geſſas debito honore afficeretur; ſed omnis victoriæ laus ei quodammodo & manibus minuitur. cituſque, quantum in illis erat obliterata, præmiſque experta & in univerſum ſilentio involuta. Porro quod præſantiſſimum animi & Honoris illorum acrimonia obtundatur quum non colantur, quod debito non more afficiuntur, quodque ex hoc Republicæ detrimentum accipiant quod non recte curentur & decorentur ea quæ contempta jacent, ſive belli ci ſint labores, ſive literarum diſciplinæ, ſive aliud quippiam eorum quæ maximi ſunt momenti, didum jam antea eſt a veteribus ſapientibus & demonſtratum; facileque a quovis ex quotidianis eventibus intelligi poſſet. Hunni vero priſimum quidem inſedationem quendam ſuſcipiunt, & multo cum tumultu longæ (quæ cauſæ) moras egreſſi, poſteaquam Belſarium revoca-
 P. ii.

Fig. 166.

Ufficiali sono
invidiamen-
tati.

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

licorum Scholas adibat & Philosophica coti-
legia frequens Latinarum etiam discipuli-
na imbutetur. Posteaquam vero ex epho-
ris exisset, statim eum in Chersoneso
ablegavit, & exercitui qui ibi erat prae-
fuit; ut ipsi statim juventutis fervor & ex-
cubilibus & gloriae appetentia convenientibus
ac conducibilibus rebus experiretur, neque
abripere ac proficere ad motus rationum
parum contentanos, popularique studiis
& equestria certamina coloribus distincta
ad quae juvenus plerumque nisi potiori al-
lo qua in re occupetur, facile vergit & deturba-

Edlt. Paris
pag. 167.

Humorum quodammodo et temperatum facinus.

tur. Per illud itaque tempus Hunnis Cheric-
num Infinditibus aequo instantantibus, non
desistebat hic juvenis et eorum insulsius in-
fringere, omneque consilium propoliando ho-
sti excipiente. Nam et ipse ex se natura
industria quid maxime consilium et ex
ipso optime collimabat, et senioribus qui
ipse aderat molissimum, et facillime omnia
erant exercenda, facillime obtemperabat
quodcumque essent suggerientibus. Barba-
ri itaque quum nihil ipsis reliqui esset quo
exequi posset, quippe qui neque, ut in
obsequio, vallo induebant, neque muni-
um oppugnationi intenti erant, ita uterum-
que alium modum audaci et temerario pericu-
li pleno facinore tentare, eaque ratione
vel citius oppidum capere, vel desecrare au-
toque desistere, et ad sua reverti. Arduis
nibus itaque quamplurimis collectis, quod
longe admodum et quam maxime firmis-
simaeque essent, liquet inter se coaptatis
et rebus lanaque carpa colligatis, crates
complares confecerunt, et cum vero pericu-
li in longum prostratis, quum vellet
transivisse superiorem, etiam perpetua
ferit. Sed tantum circa extrema ipsaque
media cratium, majoribusque vinculis et
circumligatis inter se committentibus et con-
pabant, valde arte compressas, ita ut
tres forte aut quatuor unam naviculum ef-
ficerent latitudine satis ampla ad quatuor
vel octos latitudinis; eaque profunditate, ut
ponderibus impositis tuto vehendis par ef-
ficeret, et prae tenuitate non demergeretur.
Illiusmodi itaque naviculae minimum centum
quingultra constructae sunt. ut vero naviga-
tioni aptiores essent, anteriores earum par-
tes in protra speciem leonum, et in
equos effigies effigebant, et veluti accrocera
ac pluces navales imitantes, scalmos ex
utroque latere et veluti spontaneas quadam
alterationes sunt commenti. Quum itaque
in hunc modum tota omnia ipsis quo-
dam fieri poterat essent comparata, universas
naviculas latenter mari immittunt, circa oc-
cidentale fluvius situs, qui *Ænunt* urbem ver-
sus circumagitur. Ingressi itaque eas viti

[illegible]

que copias, videnti ad victos, pervenerint.
 Qui vero in Greciam ante missi erant, nihil
 plane memoratu dignum gesserunt, nullo in
 lithum impetu facto, sed ne Theopompus
 quidem initio transgressi, quod illas Romano-
 rum praedia infestarent. Quocirca etiam ibi
 discedentes, iter Thraciam versus itum ingres-
 si, ut in ea luzz gentis hominibus conjuncti si-
 mul deinceps ad via reverterentur. Zabergan
 vero ejusque copiae non antea discedessuros ja-
 clabant, quam ingentem auri vim a Romanis
 abstulissent, quemadmodum Cautrigi, et cap-
 tivis, nisi ab eorum propinquis quamprimum
 redimeretur, confectum jugulaturus esse mi-
 nabatur. Imperator vero tantum auri eis mi-
 si quantum redendis captivis sufficeretur
 cenebat. et ut pacifici deinceps regione excede-
 rent. Barbari itaque cum alios multos resis-
 tuerunt; tum vero etiam Sergium Bacchi fi-
 lium praefectum; captus enim fuerat etiam ipse
 paulo ante infaulta quadam usus fortuna, et in-
 ter mancipia cenebatur. atque ita aegre tan-
 quam a praedando abstineretur, et domum ver-
 sus iter infestuerunt, assumptis secum non mul-
 to post etiam iis qui a Grecia advenierant.
 Civibus itaque urbis regis hac rursu parum
 generosa esse videbantur, immo turpia aequae
 libellariae; perinde ac si intolerabile esset,
 quod hostes qui quam proxime ad urbem ve-
 nerant, etique per ludibrium insultarent, non
 ipsi ad interecioem caeli essent, sed insuper
 etiam auro donativum abstulissent, quasi
 non in ipsos deliquissemus. Imperatoris vero
 mens atque consilium ad aliud quiddam manus
 recipiebatur, quemadmodum a ventis non mul-
 to post subsuquens effecit ut qui antea ipsum
 incutiant, tum ut valde praedentem summeque
 indolentiam maxima adroptione laudibique
 prosequerentur. Stauerat enim omni arte al-
 laborandum esse ut inter se committeretur et
 colliderentur hostes, atque ita debellerentur.
 quod quidem ut statim eveniret, interea dum
 Zabergam cum suis copiis lentius iter facit, li-
 teras misit ad Sandlichum alterum Hunorum
 ducem federatum sibi et mercenarium; Li-
 terarum hujusmodi erat argumentum: Si qui-
 dem non ignarus eorum quae Cautrigi in nos
 tentarunt, ita interim sponte quiescit, pro-
 pinto certe mirer tuam quidem perfidiam, tum
 vero nos ipsos qui animum tuum non satis
 exploraverimus, sed circa iudicium et
 delectum erraverimus. Si vero ignarus ad-
 huc eorum exitus, condonandum id quidem
 est, nulla tamen ratione praeteritarum re-
 rum ignorantiam nobis probaveris, quam
 haec sola si eas posthac non neglexeris. Ad-
 ventum enim huc, non eo summo et studio
 (nisi fortassis acesforum hoc vis sit) ut
 meae ditiones vellent, sed rebus ipsis decla-
 ratum quod ipsi ut praesentioribus fortiori-

Julinianus
 Imperum Romanum
 de ipsorum
 abie et ditione
 Romano-
 rum.

Julinianus ca-
 pto in Roma-
 num
 rediit.

Ed. Paris.
 pag. 170.

Valg. In-
 pium
 cum.

Julinianus
 inter quos
 esse consi-
 lio Romano
 inter se com-
 mittit
 Julinianus
 Evallio
 ad Zabergum
 Hunorum
 ducem.

εως παραμειναι. ὁ δ' ὁρῶν τὴν ἰσχυρὰν τε-
 ταρμένην Ρωμαίων. παραγγέλλει ὡς οὐδὲν, ὅ-
 τι καὶ ὁ Οὐράλιος ἄχρηστον πορείας, ὡς ἐν αὐτῇ καὶ τοῖς ἐκείνους
 ὁμοφυλῶσι σφενδαμίσσῃται, καὶ κατὰ τοῦ λαοῦ ἐς τὴν σφί-
 πρην ἐπαυλῆστον. οἱ δὲ ἀμφὶ τὴν Ζαβέργαν οὐ πρότερον
 ποτισθῆναι ἠρώσαντες, πρὶν αὖ χρυσάσια καὶ πλείστα παρὰ
 Ρωμαίων κομισσάμενοι, καθάπερ οἱ Οὐντήγριοι, πῶς τὴν
 αἰχμαλωτῆς εἰ μὴ θάπτεον πλείονος οἱ ἐπιπείθεσι, λαο-
 στρατην ἀντίκα ἐπέδωκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς χυστὸν αὐ-
 τοῖς ἐπέδωκεν ἐπὶ σὺν λαῷ καὶ αὐτοῖς τὰ νύκτα τὴν ἐκκλησι-
 αμίαν, καὶ πῶς ἐρωτᾶται, τοῦ λαοῦ ἀπαλλαγῆσαι τῆς
 χερσας, καὶ δὲ εἰδὼς τὰ πολλὰς ἀπείθετον, καὶ ἐν Σέργειον
 τοῦ Βαυχῆ τοῦ τραπῆζου ἐλάλῃεν βρόδῳ καὶ μετρεῖν καὶ
 αὐτὸς ἀπαισιὰ χρυσῶν ἀφ' ὧν τὸν τύχην, καὶ τοῖς αἰχμαλω-
 τῶν ἐπέδωκεν τὰ μέγιστα αὐτοῦ ἀλητοῦ ἀντιπῶν καὶ κα-
 θεύχοντος πορείας, ἀναλαβόντες αὖτε μαχαίρην καὶ τὴν
 ἑλλάσας ἀρκομήνους τοῖς μὲν αὖ τῆς πόλεως πῶς βασιλεὺς
 αὐτοῖς, αἱ πεντακτὶς χρυσάσια ἀρκενὲς εἶναι ἐπέδωκεν καὶ αἰ-
 χμαῖ καὶ ἀναβύθῃ. εἰς αὐτὴν οὐ φοβέσθαι ὑπάρχον, ὅτι
 δὲ πλεοναίματα πρὸς πολλοὺς οἱ πωλεῖται ἀργύριον καὶ ἐργα-
 λίσματα, καὶ αὐτὰ πικυαλῶς διεργασμένα, ἀλλ' ἐ-
 ν τῇ χυρσίῳ ἐκομίσαντο χαλεκῆσθαι, ὥσπερ ἡμεῖς εἰ-
 νος πεπλημυλῶσάντων. ἡ δὲ βασιλεὺς γυναικὶ ἐς ἄλλο
 τι μεῖζον ἰώρα, ὥσπερ καὶ ἐν μακρὰν λωβῶν, εἴπειτα πῶς
 σφώτερον ἡμισυοὺς υπεργαζῶν αὐτὸν ἐς ἀγῶν σφοδρὴν
 καὶ ἀντὶστῆσαι. ἔγνω δὲ χρυσίον πολλὸν ἀπ᾽ αὐτῆς
 ἐντοκῶναι τὸ βαρβαρὸν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς
 αὐτῇ πῶτο συμβαίνει αὐτὰ καὶ ἐως οἱ ἀμφὶ Ζαβέργαν μετὰ
 κωπῶν ἐπορεύοντο, ἐπέδωκεν γράμμα παρὰ Σαδελίχου
 ἐπὶ τὴν ἡγεμίαν ἵνα ποσὶ τὸν οἱ οὐπὶ καὶ μαδρῶν, ἵδμεν δὲ
 ποιεῖν ταῦτα τὸ γράμμα. Εἰ μὴ ἐπιτελέμεν τὰ παρὰ τὴν
 Κωνσταντίνου ἐν ἡμῶς μνησθέντα, ἐπεὶ ἡμεῖς ἰσχυρῶς
 θαυμάσωμεν, ἂν εἰκότως σὺ μὴ πῶς ἀπείσῃς, ἡμεῖς δ' αὖ-
 τῶν μὴ πῶς σὺς γυναικὶ ὀρθότατα ἐσθλαδῶν, ἀλλὰ
 πρὶν τῇ χειρὶ ἡμεμάρτων, ἐν ὅπῳ ἡμεμάρτων,
 ἐν ὅπῳ ἡμεμάρτων, ἐν ὅπῳ ἡμεμάρτων, ἐν ὅπῳ ἡμεμάρτων,
 σφώτερος ἀγῶνας, ἡ μόνον μὴ καὶ τῷ πῶντι μὴ ἡμῶν παρα-
 γῶσαι. καὶ εἰδὼς αὐτὸν τὸν πολὺν αὐτοῖς καὶ ἡμισυοὺς ὅτι
 καὶ ὡς οὐδὲν παρήγγον τὸν δὲν λυμνασθῆναι τὰ ἡμετῶν, ἀλλ'
 διὰ τὴν ἐργῶν διδασκῶν, ὅτι οὐ πῶς μετῴσας τὴν καὶ ἀλ-
 σὺς παρῆντις, εἰς κατήναι, τὸ ἐπίσῃ ποτεῖται.
 Δίνας σφώτερος ποιεῖμεν. οὐδὲ γὰρ ἀνεχθὲν εἶναι
 ἡγεμῶναι, καὶ τὴν αὐτὴν ἴσους τὴν καὶ ἀμεινῶνται,
 πῶς οὐτεργῶν διδασκῶν, οὐδὲ εἰ μετῴσας τὴν καὶ
 ὑπερβαλόμεν, μολὶς εἰ ἐν σφώδρῃ πολλῇ καὶ ποικύκ

λαοίς εν τω νυκτορρήνῳ, καὶ ἀνδραποιοῖσι τὰ νύκταυται πρὸς
 Κολλημένους τῆς ἐς αὐτοὺς παροίτας. πῶς δὲ καὶ μετὰ βρ-
 δίας τοῖς ἐν τοῖς βήμασι ὁρμητοῦ ἔχοντες, ψυχὴν βαρβαρὸς
 καὶ ἀνδράδης, καὶ αἱ ἐκ τῶν γλιχομένων, ποταμοὶ κινῶντες
 ποιοῖσιν ἔρατοι, ἄρπον μὲν ἡμιβάρη ἀδρόν τοῖς τῆς πολ-
 λυμῶν χωρίοις, κατεπλήκτες τὰς αὐτὰς μεμεσσητοῦς τῆς
 ἀποροδυνῶν, γυναικα πολλὰ καὶ παῖδας λυδιστοῦ ἔσαντο.
 ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἐκ Θράκης ἡ παντοχρόμοις ἄρτοι τὸν Ἴστρον
 ποταμὸν περὰ δὲ τῶν ἡμετέρων ἐξ ἀπιναιῶν, καὶ ποδῶν
 ὅσους ἰσοκτείναν, πᾶσι χρήματα αὐτοῖς τὰ παρὰ βασιλέως
 καὶ ἀπάσας τῶν λείαν ἀφαιρείται. μάλιστα δὲ οἱ σκωπόμενοι
 ἐς τὰ σφίγγρα ἔδωκεν ὑποποσσαντες, καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἄλλοις
 γυνάμιν, ἐς πόλιν τοὺς ἰεστῶν καθεύδοντο. ὥστε
 ἐξ ἑκῆς ἐπιπλήσων ἑκάτεροι διηπόλουσαν ἀλλήλων τρε-
 πόμενοι, καὶ τῶν δυσμένειαν ἐμπίδοιεν. νῦν μὲν οὖν ἐξ ὁ-
 ρῆς καὶ ληλασίαις ποιοῦντο, νῦν δὲ ἐς ἀφανὴ μάχην πα-
 ριστάνοντο, ὥς ἐκαστὸς αὐτὸν διὰ χυμῶν ἑθρύνεται ἀπα-
 ρετοὶ ἀφ' αὐτῶν γινώσκονται, ὥς καὶ αὐτῶν δὲ πτωχὸν παρὰ τὸ
 πτωχεύειν ὑποδιδάσκονται. ἐς τὸ οὖν συμφορὰς πᾶσι τὰ
 Οὐρανὸν ἐξ ἑκῆς ἀνέβη, ὥς ἐπὶ πρᾶσι αὐτῶν καὶ μεμύ-
 ρηκε μῆρος, ἀπορᾶ δὲ τῶν τοῖς δυνάμεν, καὶ ἐς τὸ ἐκείνων ὄρ-
 μα μεταβιβάζονται. ὥστε δὲ καὶ αὐτοῖς ἐν τῶν ἀνταγμάτων μετὰ τὸν
 αἰ ποταμὸν τῶν ἀπορᾶν ἀντιβλήσαντες. ἀλλ' ἢ μὲν παρὰ τὸ
 τοῖς δὲ τοῖς γυνάμιν ἀναβῆναι, καὶ ἐκαστὸς καὶ χροῖον ὕψος
 ἑαυτῶν καὶ καὶ μοι εἰρήσονται ἵστας ἀποσπῶντες ἀρμό-
 μιν ὥς αὐτοὶ τὰ τῆς χροῖον ὁμολογῶν, πρὸς δὲ ἑαυτοῖς ἐν
 ἀκμαστικῇ, ἐξ οὗ τὸ βούλονται ἀπαγγελλόμενης, τότε δὲ
 ἀπὸ τῶν ἀνωμολογῶν, καὶ ἑθρύνονται ἐκείνων οἱ τὰ βασι-
 λῆος ἀρμυρῶν καὶ διβύλια, ὅτι δὲ τῶν βαρβάρων ὑπὸ
 σφῶν ὁρμητοῦνται, αὐτοὶ ὅπλα μὲν κινῶν, πᾶντας ἐεί-
 κατὰ τῶν μετὰ ἐκαστὸν ποταμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς
 ἐλπίδων. ἐπειδὴ γὰρ μετὰ τῶν, ἐκαστὸς οἰκοὶ δυνεῖς ἐν-
 χολομῶν, καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ χωρὶν δυνεῖς ἀλλὰ καὶ
 οἱ τοῖς ἐν τῇ καπνοῖς, τῶς πλείους ἡγούμενοι.

enim fuerit etiam altera cum videris in so-
 cietatem ignominiae venire cum liceat vi-
 storibus adiungi. Hæc cum Sandilcho per in-
 terpres esset recitata, statim exacerbat, fu-
 rebat, impotente ira percussus, eoq; ipso die ad
 vindicandum Currigurorum in se contumeliam
 prorupit. Quo pacto enim non facile egestimo-
 di verbis concitaretur animus barbarus & ar-
 rogans, semperque quædum inhians? Idcirco ita-
 que suis copijs primum quidem repente hostili
 oppida invadit, & habitatoribus inopinato in-
 sultu percussis, magnam mulierem & puerorum
 vim captivam abduxit: deinde etiam in eos qui
 e Thracia redierant & recenser litrum flu-
 vium traiecerant ex improviso irruit, & quam-
 plurimis caesis pecuniam omnem cæteramque
 prædam illi eripit. Qui vero ex his evasere
 quum egre se ad illos recepissent reliquisq; co-
 pils conjunxisse, aciem adversus hostes infil-
 xerunt. atque ita deinceps multo tempore in
 mutuas cædes conversi inimicitias corroborar-
 runt. Modo enim insulcus faciebant prædaque
 agebant, modo aperta acie decerabant, donec
 fractis collapsisque utrimque viribus, penitus
 subverji delectique fuerunt, adeo ut patriam
 etiam appellationem amiserint: eoque calamita-
 tis Hannicæ illæ nationes sunt redactæ, ut si
 aliqua adhuc eorum pars reliqua sit, sparsim al-
 lis interviat. & ab illis appellationem accep-
 erit. adeo utique atroces penas præteritis lux
 impietatis luerunt. Absolutissima vero haram
 nationum eversio atque interitio postmodo
 accidit; singulaque mihi convenienter servato
 quoad ejus fieri poterit temporum consensu di-
 centur. Vigente vero adhuc seditione, & By-
 zantium renuciata, tum demum cognita fuit
 manifesteque declarata Imperatoris prudentia
 & consilij reditu, quod nimirum Barbaris
 se invicem conficiendibus, ipse arma non mo-
 vens victo omnino consilio in utraque belli in-
 clinatione, & potius est sua spe. Quum enim
 laborarent, quotidie domesticis malis occupa-
 ti, haudquaquam deinceps Romanorum dirio-
 nem infestare in animum suum inducebant:
 Sed & ubi terrarum essent, plurimis fuit igno-
 ratum.

Sandilcho
 Hannicæ
 minimum mov-
 erit.

Hannicæ
 cladibus
 ita
 esset.

Hannicæ
 etiam nomen
 delitum.

Justiniani
 petas, pto-
 vix.

N O T Æ,

Quibus multa AGATHIÆ loca declarantur: quamplurima etiam veteris
codicis MS. menda castigantur.

HIS ACCESSIT, CORONIS,

• S I V E

AGATHIÆ EPIGRAMMATA

LIBRI SEPTIMI ANTOLOGIAS,

*Latine reddita per Josephum Scaligerum Jul. Cas. F. & Janum Doufam
a Noortwyck.*

Agathias.

2

Et mihi ueritate sua plusquam regia maximum ad hoc studii genus alacrius
persequendum eam addiderunt. Relio vero Synnacus, ad Hesperium suum scri-
bens, Scis, inquit, bonas artes honore nutriri, atque hoc specimen esse
florentis Reipublicæ, ut disciplinarum professoribus præmia opulenta
pendantur. Quo quidem eximio beneficio ut me sibi perpetuum devinxerunt:
ita tibi, Vir Nobiliss. qui summa apud ORDINES ob eximiam doctrinam pru-
dentiamque tuam, Et præclara in Rempubl. merita, vales autoritate Et gratia,
quod tua in primis commendatione adeo uberem honorificumque laborum meorum
fructum perceperim, quam maximas possum ego gratias, relaturus aliquando, si
occafio Et facultas suppetat. Inserca, memoris gratique animi veluti pignus quod-
dam, habeo a me hæc NOTAS, post editum in lucem Agarbianas natas, eoque
præcipuo consilio tuo nomini destinatas, ut summum tuum erga literatos studium, Et
insignes virtutes tuas, quæ se omnibus admirabilem reddunt pariter Et amabilem,
exteris etiam hominibus faciant notas.

Bene Vale, Nobiliss. Amplissimeque vir, Et rei literariae magis ac magis fave.
Erit hoc tibi in primis honorificum, Et Reipubl. salutare. Lugduni Batavorum.
Anno Domini M. D. XCIII.

Dignitatis tuæ studiosissimus

BON. VULCANIUS.

petuamem; nisi exemplar meum Agathiam Graecam
 Monavium, rogaviq[ue] per litteras ut illud cum manuscripto codice Agathia,
 quem omnino Uratislaviz in Bibliotheca Ill. DD. Redigerorum exstare pu-
 tabam, conferri curaret. Quod quum ille pro singulari tuo in rem litterariam
 studio in se recepisset, spondissetque curaturum se ut petitioni meæ pro-
 lixe satisfaceret, simulatq[ue] præfetus Bibliothecæ, qui tum peregre erat, do-
 mum rediisset: significavit tandem multis post mensibus Agathiam MS. a
 Bibliothecario, domum reverso diligenter quæsitum nequaquam compare-
 re; quod quidem & me & illos pessime habuit: me, ob moram quam editio-
 ni vana mea spe injectam videbam; illos, quod in Bibliotheca sua quem spe-
 rabant thesaurum non reperissent. Ego itaque ne mihi ipse longiore mora
 offerrem, neve (quod in Cythilli Alexandrini Libris De adoratione in spiri-
 tu & veritate, & in Concilio Ephesino Græco, jam accidit, & vetore nec iam
 in Nicæno Græco accidat) ab aliis præveniret, mihiq[ue] & labor omnis meus,
 & honos quicumq[ue] ex hac arena laboris plena expectari potest, veluti e
 manibus eriperetur: editionem diutius differendam, dum *ἀντιγράφον* aliquod
 offerretur, non censi. præcipue quum plane *συνάγασθαι τὸν* aulicis Agathia
 pariter & mihi auspiciatissimum illud Julium sidus; magnus, inquam,
 ille Josephus Scaliger, maximi Jul. Cæsaris F. qui mihi merito, quoties ali-
 quis dignus vindice nodus occurrit, fuit *ἀνεύθυνον ἀντιγράφου δι' αὐτοῦ*. cujus qui-
 dem optatissimus in hanc Academiam adventus utinam Latinam Agathia
 mei editionem antevertisset. Plurimum enim illius litteratorum principis ju-
 dicio in locis nonnullis de quibus ambigebam tribuissim; cui univerlus do-
 ctorum confessus libens assurgit, fæcæq[ue] submittit. Superest, Candide Le-
 ctor, ut operam meam quam optimi hujus authoris editioni interpretationi-
 que impendi boni consulas; & cum apibus potius si quid in ea sit boni de-
 cerpas, quam cum araneis si quid vitiosi exlugas. Accesserunt Coronidis vi-
 ce Agathia Epigrammata *ἱερὰ* ab Illustri viro Josepho Scaligero Latine
 versa, neque antehac (uno atq[ue] altero excepto) typis edita, quæ certe Ju-
 ventuti *ἡδίστου* veluti Canon quidam atq[ue] norma vertendi Latina de Græ-
 cis esse possunt,

Μορφὴς αἰς πλάσσεις κειμένων βιβλίων.

Tu etiam his Bone Lector utere & fructe, ut & nonnullis ejusdem Agathia
 Epigrammatibus quæ Nobiliss. Clarissimusq[ue] vir JANUS DOUSA Domi-
 nus a Noortvvyck Musægera noster vertit, quibus te fraudare nolui: ut nec
 Nobiliss. doctissimumq[ue] virum Theodorum Canterum eo honore, quod
 de locis Agathia nonnullis, quorum lectionem in Svida variare compererat
 me per litteras monuerit, quos, præter eos quos ipse animadverteram, Notis

*A morte prohibet aliis vebens Fama
Populos per omnes non solubili penna.
Sed servientis ludus ille Fortune,
Qui urbes & alta regna funditus vertit,
Sæpe obruit silentio obrutos letbo,
Et perdit civitæque temporum vitam.
Ne nuper hoc tibi accidisse miremur
Felix loquendi laude, Agathia, ut infelix
Inertiaque inscitiaque lætorum,
Nisi te rapaci vindicassit a saro
Felix & erudita cura VULCANI,
Hominum ut fruaris luce, pars tui & magna
Aliis sibi que laude postuma crescat,
Segetemque fama hanc vindictæ suo linguat
Et Editori, quem loquatur omne ævum
Functo necem abstulisse, mortue & vitæ
Dedisse vitam, que perennis huic stabit,
Dum statio terris fueris, & stans Pæbus
Nivæam recurret orbita advehens lucem.*

JANUS DOUSA F.

le egilique Romanis operam dedisse testatur Agathias. pag. 14. τὴν γὰρ Πόλιν Ρωμαίων ἵκμεται, καὶ οὐ μὴν ἔλαττο ἀνὰ τὴν. Et sub initio libri tertii testatur se a mane in vespertin in portu regia forensibus negotiis implicari, ut pulcherrimo Epigrammate ad Silentiarium, cuius initium est ἔσθ' ἔτι καὶ γὰρ ἔσθ' ἔτι, testatur se Juris studio occupationibus forensibus ab agris & a sylvis & suavisimo in suis aviis concentu, & ab amoribus suis avelli, his verbis quibus Epigramma claudit,

— ἀνά μιν διαμείνει
ἐν πρῶτῳ βιβλίῳ τὴν πόλιν, ὅπως αἰσῶται.
quod III. V. Jos. Scaliger ita vertit,
— Sed me Juris tutela, plussque
Domicilii a tenera tam procul arceat bonas.

pag. 6. ἡ ἑστία τοῦ ἀνδρός. Hæc ad lit. usque c. ad verbum γρηγορεύουσι vitæ interpretes, cum tamen elegantissimum continere Poeticæ commendationem & Platone desumptam.

pag. 7. α. ἡ ἑστία. Falluntur qui Agathias patriam fuisse putant Smyrnæ, quæ vel locus Corinthi, vel Corinthus ipsa fuit; Error inde meo judicio natus, quod apud Svidam ita legatur, Ἀγῆθιος ὁρῶντος ἀπὸ τῆς πόλεως, cum τὸ ἑστία non sit nomen patriæ, sed referendum sit ad ἀνδρῶς. quod nimirum ibi Scholasticum sive Advocatum egerit. tamen Medicorum potius Schollis Smyrna fuit celebris, ut Justinifultorum Berytus. pag. 6. ἡ α. voce, ἀνά, usque ad pag. 7. e. ad verbum ἔσθ' ἔτι. omnia sunt a Persona vetere Agathias interprete, quum tamen elegantissime in his Historiam multum habere cum Poetica affinitas ostendat; & patriam suam accurate describat; ac denique Historicorum sui temporis adulatoria vitia perstringat, quod perlique eorum Encomia non Historicam scribere videantur.

pag. 8. b lege potius dualiter Πῶς. tamen non verti Romani erant, sed Romanorum partibus stabant, quod hæc nomina Stotæ & Gontaris Romanorum appellationes nequaquam esse videantur. Ibid. d. ἀνὴρ. si durius videtur ἀνὴρ Interpretari Inaudita pro ἀνὴρ, ut omnino Græcis ea significatio esse insolens vox, lege potius ἀνὴρ καὶ ἡρώδης.

pag. 10. c. ἡ ἑστία. Campeffrez; Incertis sedibus errantes, ut Scythas: de quibus Horatius, Campeffrez melius Scythas, Quorum plussita vagari ritæ trahunt domos. Nam Passeres, ut vertit Persona, sunt ἑστία. Ibid. δὴ ὁρῶντος.) Nihil quam inepte Persona medelli, vertit, cum dicat Francos religione, & cultu numinis convenire cum Romanis.

pag. 11. a. ἡ ἑστία τὸ ἀνὴρ.) Si accipio pro τῶς, ut & Hom. ἡ γὰρ pro μῆτρ' ἑστία. Ibid. c. ἀνὴρ. Est autem ἀνὴρ. Nexus capillorum in acutum desinens, qui quidem in viris vocatur καυλὸς, in mulieribus ἀπὸ πῶδος, in pueris ἀνδρῶν. d. δὴ ἔσθ' ἔτι. ἀνά.) Tamen non male legi possit ἀνά μιν γὰρ ἀνά μιν, malul tamen veterem lectionem retinere, & lacunam supplere adjectione vocis ἀνά: qua phrasi Agathias etiam alibi utitur, ἀνά μιν ἀνά, morbo correptus.

pag. 12. a lege ἡ ἑστία τὸ ἀνὴρ τῶς καὶ ἀνὴρ.

καλλίστη) Verti, Complicatio, ἀπὸ καλλίστη. pag. 17. c. ἀνά μιν.) Vocabulis Homerici frequenter & valde apposite utitur Agathias, quæ annotare explicareque suis locis per Homerum, nisi Homerum potius per Agathiam commodius alibi explicare statuissem. Ibid. ἡ ἑστία) Svidas rectius legit μετὰ τῶς.

pag. 22. b. ἡ ἑστία τὸ ἀνὴρ.) Svidas rectius ὁ ἀνὴρ.

pag. 23. c. ἡ ἑστία τὸ ἀνὴρ.) Verti, Cum mece consideramus, qua voce in eadem fere significatione utitur etiam infra pag. 70. d.

pag. 24. a. ἡ ἑστία.) Legendum omnino ἡ ἑστία τῶς. hoc est molestæ & indigæ tulit. Frequens est apud Herodotum usus Jonici verbi ἡ ἑστία, quod Interpretatur Schollastes ἡ ἑστία, & ἡ ἑστία, hoc est ἀνά μιν τῶς, ἡ ἑστία τῶς, ἀνά μιν. molestia & mœrore afflicta: ita ut τῶς ἡ ἑστία Agathias significet ἡ ἑστία τῶς, ut τῶς ἡ ἑστία Herodoto τῶς ἡ ἑστία. Ibid. καὶ τῶς ἡ ἑστία καὶ τῶς ἡ ἑστία.) Vitium est Codicum. Legendum omnino καὶ τῶς. ut & Svidas legit, & Agathias hoc loco auditur, καὶ τῶς ἡ ἑστία καὶ τῶς ἡ ἑστία. multique aliis in locis hæc phrasi utitur.

pag. 25. a. ἀνὴρ ἡ ἑστία.) Persona videtur legisse ἡ ἑστία. vertit enim, Castellæ ἡ ἑστία. Ibid. b. ἀνά μιν.) Crediderim Agathiam scripsisse ἀνά μιν. Ibid. c. μετὰ τῶς.) Vitruvius hæc Intervalla temporum appellat.

pag. 26. a. ἀνὴρ ἡ ἑστία.) Moderatores vel Correctores redivi eos vocandos censui, quam ut Persona, legatos. b. ἡ ἑστία.) Persona legit ὁ ἀνὴρ, quem etiam sequutus sum; tamen codicis mei lectio magis placet, ἡ ἑστία. Misere lapsus est verus Interpretæ vertens ad Neora oppidum; qui error ipsum etiam Agathias interpolatorem ita subterfugit, ut in Indice Agathias annotaret, Neora oppidum, cum ἡ ἑστία significet ἡ ἑστία τῶς ἡ ἑστία, in proxime sequentem sive novum annum. Reintegratum enim est bellum statim ineunte vere sequentis anni. Ita enim oritur secundum librum Agathias, ἡ ἑστία τῶς ἡ ἑστία τῶς. Ibid. τῶς ἡ ἑστία verti ἀνὴρ, per que, eam Curiz partem in qua hæc assertantur intelligo Ibid. ἡ ἑστία.) Eleganter excipit Erymon vocis Latine Cancellis, cuique usum, ut dicitur scilicet vulgo, c. ἀνά μιν ἀνὴρ. Hunc Præmicerum domesticorum vocat Noctitia Imperii.

pag. 24. c. ἀνά μιν.) hoc est, ut recte interpretatur citans hunc ipsum Agathias locum Svidas, & ἡ ἑστία τῶς ἡ ἑστία quod ἡ ἑστία sive artem, μετὰ τῶς ἡ ἑστία scilicet, hoc est retroversum in fuga pugnandi, Agathias barbaris peculiarem fuisse scribit infra pag. 46. unde elegantissimum illum Hunnorum morem, & quo passio ea ratione multo gravius hostem ladebatur, petere potes. Est vero etiam ἡ ἑστία, vocabulum plane Homericum, de quo plius, ut supra pollicitus sum, commodior erit dicendi locus.

pag. 26. a. καὶ τῶς ἡ ἑστία καὶ τῶς ἡ ἑστία.) Annotavit hunc locum in suis Animadversionibus Hadrianus Junius lib. 1. cap. 4. & versione Perizonæ quæ sic habebat, καὶ τῶς ἡ ἑστία καὶ τῶς ἡ ἑστία sic corrigi, καὶ τῶς ἡ ἑστία καὶ τῶς ἡ ἑστία.

metu extrema tentantium. Virg. Una salus to-
feris nullam sperare salutem-Svidas explicat ὁδομα-
σείας, ὁδοὶ τὸν δὴν κατεργασμένην.

pag. 72. c. ἡνερῶν.) Verti Niguri: servas vo-
cabulum Apuleii lib. De Mundo; ubi ante lepebatur
Niguri. Vide notas meas in Aristotelem de Mundo,
ejusque interpretem Apulejum.

pag. 73. b. ὁπὲρ τὸν δὴν κατεργασμένην.) Rectius
meo iudicio κατεργασμένην.

pag. 73. c. ἀνολοκὸν.) Verti *En ordine*, vel *dein-
super*, ἡνερῶν. c. ἡνερῶν.) postulat, Persi. deum,
Ibid. *ἀνὰ τὴν κατὰ*) ad usum circiter studium: tamen-
si non fuit necius redire etiam significare locum pre-
sio destinatum, Ibid. *ἀνὰ τὴν κατὰ*) leviter *sem-
per armati*, sive *temerarii*. Persi. qui ad res vacuas
semper inanescere mitterentur. quid hoc monstri?

pag. 76. c. καυκάσιον.) Verti *Vindicta gladio*;
homicidiorum scilicet. Nam καυκάσιον est ὄνομα
& καυκάσιον dicitur qui ὄνομα hoc est manu
eandem committit: Ex ὄνομα καυκάσιον, qui eundem
lib. homicidas punit. Non male quidam huic loco di-
ctam Servatoris nostri, καυκάσιον ἢ καυκάσιον (hoc est
qui usurpant) καυκάσιον, ἢ καυκάσιον καυκάσιον. Hoc vero
καυκάσιον ἢ καυκάσιον pag. 84. c. καυκάσιον καυκάσιον vocat.

pag. 80. b. ὁδομασείας.) Verti *En ordine*, vel
ut interpretatur Svidas, cacumina vel iuga.

pag. 81. c. καυκάσιον.) Vertetam *scēptum*,
insigne videlicet regium, quod Piodarus Dorice vo-
cat *σάκτρον*, unde & reges καυκάσιον vocantur. *καυκάσιον*
autem ea significat acceptum ac *καυκάσιον*, id est,
clavam, adductus auctoritate Eustathii, qui
καυκάσιον etiam *scēptum* dicit posse asserit, non ta-
men omne καυκάσιον esse *καυκάσιον*. Quam vero utrum-
que sit *καυκάσιον*, id est, baculus: crediderim nihil
aliud inter hac discrimini fuisse quam quod *καυκάσιον*
summa sui extremitate incurvus fuerit: *καυκάσιον*,
rectum. Varro autem nostri *καυκάσιον*, magnus, inquam,
ille Jos. Scaliger, qui felicissimis auspiciis in banc
Academiā venit quam Agathias meus Græcū pa-
riter & Latium jam ad calcem vergeret, pro *καυκάσιον*
legendum censuit *καυκάσιον* quod beo cum
omnes rei literariæ καυκάσιον merito asumpserat, an-
non ego gregarius, ut ita dicam, & unus & multis,
qui Palladis sacra sequuntur, miles concedam? præci-
pe cum idem noster Agathias supra lib. 3. pag. 61.
ὁδομασείας καυκάσιον τὸν καυκάσιον vocet: ubi I tatem
in regem Latorum a Justiniano Imperatore Inaugu-
ratum, regia; καυκάσιον sive insignis ei missa scribit.

pag. 82. a. ὁδομασείας καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον
potarim ponendam esse notam distinctionis post *καυκάσιον*,
autem, ut ad *καυκάσιον* sebandatur *καυκάσιον*. In quem senten-
tiam etiam verti. c. καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον
καυκάσιον.) Traiecitque esse verba monuit me idem Jo-
sephus Scaliger. Legendum itaque, qui *καυκάσιον* καυκάσιον
καυκάσιον καυκάσιον, *καυκάσιον* καυκάσιον: distin-
ctionem ta-
men ponendam putarim post *καυκάσιον*, *καυκάσιον*, & post *καυκάσιον*,
atque ita vertendum: *studiumque suum tantum
non in hoc collocabat, ut in universum Romanorum natio-
nem contumeliam efficeret. At qui etiam hoc grave erat &
valde manifestum hostilis animi argumentum: In quo
vero præcipue laborabat & machinabatur, aliud quid*

dit hoc Epiphonema, *Quem talis bestia que talis pæ-
que formula eandem fere habet sententiam quam
hac Agathias verba, καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον*

pag. 86. c. ἡνερῶν.) Rectius *ἐν ordine*.
pag. 87. c. ἀνολοκὸν.) hoc est: *in malis*. d. ὁ
καυκάσιον.) Rectius fortassis *in καυκάσιον*.

pag. 91. d. καυκάσιον καυκάσιον.) Collediva di-
ctum, ut Grammatici loquuntur, durulcule tamen,
nisi mavis legere *καυκάσιον*, Ibid. ὁδομασείας
qui καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον
De summo jure nonnihil detrahens, legibus rigido-
tem austeritatemque temperans atque edulcens. Persio-
na, depresso paulatim crepente demum permagno il-
lo superboque Imperatoris nomine. Ibid. *καυκάσιον* καυκάσιον
καυκάσιον. Remittit quidem crimen, hoc est, condonavit.
Persi. Titulum quidem ipsi permisi: sed infinium esset
huius hominis ineptias persequi. c. ad hīc verbus,
Ibid. *καυκάσιον*, &c. ad illa verba usque qui *καυκάσιον* καυκάσιον
pag. 93. a. omnia sunt a veteri interprete.
pag. 94. b. qui *καυκάσιον* καυκάσιον vel *καυκάσιον*,
καυκάσιον. vel, ex sententia Jos. Scaligeri *καυκάσιον* καυκάσιον
pag. 96. c. quid *καυκάσιον* καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον
καυκάσιον καυκάσιον.) hoc est, *respectu pueri*, & communem
cautionis pupillaris legem. Antea enim καυκάσιον, id
est, curatorem ei institutum lūdisque dixit. Est
autem καυκάσιον, καυκάσιον, & καυκάσιον, καυκάσιον.
Persi. *hoc quia parceret pueri, communibusque liberis
procreandis & legibus*. Quod fominis Romane? Ni-
hilo vero magis placet Interpretator, vertere & com-
munis in adoptionis jura.

pag. 101. c. ἡνερῶν καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον
καυκάσιον.) Verti, *Constituta natalis agglutabat*. Ter-
tullianus lib. de Idololatria: Circa episcopi vero priu-
tarum & communium solemnitate, ut toga, purpura,
ut sponsalium, ut nuptialium, ut Nomenclium; quib-
us in verbis notandus est ordo & series ipsa lectio-
rum; que inter Saturnalia censeri possunt, ut &
Strenarum, quæ inter omnia populus agitabantur,
ut Septimio inter montanos, & Brumæ de quibus
etiam alibi Tertullianus. Erant inter Saturnalia
etiam inter Christianos & Nomenclia, c. in *ἐν ἡνερῶν*.
Rectius fortasse *καυκάσιον* καυκάσιον καυκάσιον loquimur.

pag. 102. a. καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον
καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον.) Hoc genus re-
ramotus Aristoteles lib. de mundo *καυκάσιον* vocat,
inquirens, *quid sit* qui *καυκάσιον* καυκάσιον καυκάσιον
καυκάσιον. Seneca Natur. quælib. lib. 3. Antequam
terra moveatur, solet mugitus audiri, ventis in ab-
ditumultuantibus. b. καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον
verti Niguri minute. Persi. *leviter cadente aere*. longe
a mente auctoris. Diffinitiam Niguri, & Nos in o-
rum me, c. *καυκάσιον*. Navele. Persi. *arceum facit*.

pag. 103. a. *καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον* qui *καυκάσιον*
καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον καυκάσιον.) Significat falsis
eriminationibus divites ab Anatolii majestatis pulsa-
tos, ut eo nomine proferberentur, & eorum bona sisco
vindicarentur. Quare applicabat coram patribus
Atices imperiales cum purpura, quibus proferberantur.
Est aliquid tale apud Cedrenum. Nam libri

Edit. Persi.
pag. 111.

pag. 119

vei violenta, morte, vei alio, utpote supplicio afflicti, atque ita expiatus) *quem qui puniendus manet* : nimirum poenitentiam ex hac vita non expiatus violenta morte, decesserit . Hoc enim sequeretur ex sententia Platonis paulo ante allata . Neque enim, illa est Platonis sententia, quam illi affingit Interpolator Agathia, *feliciorem omnino putandum illum, qui terrae motu exiliatus sit, quem qui saluus evaserit* : sed flagitiosum alitem qui terrae motu, utpote violenta morte expiatur, feliciorem esse flagitioso qui e terrae motu servatus, post nonnag flagitiorum, suorum poenas sit datusus . a quibus ille ut violenta morte expiatus liber esse futurus . Neque enim illud *πείρασμοι* significat, *Quis saluus evaserit*, ut vertit Persōna, & Interpolator sequitur, sed quem sospitem e terrae motu poena post hanc vitam, manet . Quae sequuntur in Agathia ab iis verbis . *ο δ' α' εὐτυχία μοι τὰ δέουσα*, &c. ad. verbum, *λεγόμενα* pag. ead. & omissa ab interprete .

Pag. 105. c. *ἢ δὲ τὰς αὐτῶν ἀμαρτημάτων*) Verti *Desiderium terrae*, hoc est, vitiorum quae terrae accidunt . Nam per hoc videtur significare Terram ipsam . ut & supra pag. 39. a. *πῶς δὲ ταύτης χερσὶ τοιαῦτα ποδὶ δέχεται* & *πῶς αὐτὴ πέρας* .

Pag. 107. c. *ἀρρίπτει τὴν ἀδωκυτάτην*) hoc est, *que consueverunt agere*, Persōna quid sibi velit nescio, vertens secretum dūm faceret .

Pag. 108. d. de Setto urbe loquens, quae nulla alia re celebris est, quam Leandri amore & morte & Herus luerna . Persōna, sibi plane similis, illud *πῶς ὡς γὰρ τὰς ἀφ' ἑ*) vertit, *Et ille herus cetera* . quo quid dicat ut fingi poest absurdus ?

Pag. 109. a. *δυναστεύον*) Est etiam hodie Turcarum *δυναστεύον*, hoc est, ubi exiguntur decimae & porticia mercium a mancipibus Turcarum . Fuit etiam qui Belgas *δυναστεύον* omnibus saeculis inaudito onerare voluit, sed frustra . d. *ἐπὶ αὐτῶν ἡ τὰ ἐμὴν κατενοήσατο*) Svidas ita legit, *ἐπὶ αὐτῶν ἡ τὰ ἐμὴν κατενοήσατο οὐκ ὠκνῶν* . d. *οὐκ*) Vide num reus legi possit *οὐκ* . hoc est *suu* .

Pag. 111. b. sequentia ab his verbis *ἔπειτα δὲ ὁ ποιητὴν* usque ad hac verba . d. *ἐπὶ ἀφ' ἑ*) omisi sunt a veteri interprete . b. *ἡ τὰς ἀφ' ἑ*) frequentissima est hac vox in Novellis Justiniani . c. *ἐπὶ τῶν νόμων ἀναγνωσκῶν*) Svid. legit *ἐπὶ τῶν νόμων γὰρ τῶν νόμων* .

Pag. 112. b. *ἀρρίπτει*) Verti, *quiescit subsisteret* . Pers. *τακτὶς συνέβαινεν* . d. *εὐ γὰρ ἡμεῖς ποτε τακτὶς οὐκ ἔμεν* .

ἐκπαινοί enim proprie dicebantur, Poeta Dithyrambici, & Comici & Tragici : *ἠρωτικῶν* vero dicebantur *οὐκ ἔστιν τὸ ἠρωτικόν*, *ἢ δὲ τὸ ἠρωτικόν* *οὐκ ἔστιν ἠρωτικόν* . vel *ἢ δὲ ἠρωτικόν* *οὐκ ἔστιν ἠρωτικόν* . c. *ἐπὶ αὐτῶν ταῖς χερσὶν κατενοήσατο*) *Ceterum omnia quaevis coloribus distincta* . Notae sunt ex Cassiodorio & aliis, quatuor aurigarum factiones, totidem anni temporibus coloribus suis respondentes, Prassinia, veris viriditatis : Rosea (sive potius Ruffea) aestatis incenditis . Candida, Autumni nivibus . Cerulea hae Veneta, hibernis imbribus . c. *ἐκπαινοί*) Ita dicuntur *τὰς ἀφ' ἑ* *οὐκ* . apud Svidam in voce *πείρασμοι* vitiole legitur *ἀφ' ἑ* pro *καταπῶν* .

Pag. 117. d. *ἐπὶ ταῖς ἐν ταῖς αὐτῶν ταῖς ἀφ' ἑ*) Videtur *παρὰ* vox *πῶς* . neque enim referendum est ad *ἑ*, sed ad *παρὰ* . *ἰδίᾳ* . *ἀρχαῖα* *ποταμὸν ἐμπεπλησμένον* . Videtur per Sarcalimom insulare Barbaris ut ebrisio & porui additis . Verti itaque *infecta potione ingurgitati* sive repleti : ut *ποταμὸν* legam *ποτὶ* *μιν* . *ἀρχαῖα* autem interpreter, non *laetitia*, sed *infectum* . Neque enim assueverant ingurgitandae aequae .

Pag. 118. a. *ἢ δὲ ἡμεῖς καὶ οὐκ*) Ita malo legere, *quam ἑ* . ut significet fragmenta tabularum naufragarum undis iactata & ad ipsos delata . *ναυήγιον* enim non tantum naufragium, sed etiam, fragmentum tabulae significat . Virg.

Scuta vitrum, tabulaeque, & Troja geta per undas .

Pag. 219. b. *ἀνίστην γὰρ ἐπὶ αὐτῶν ταῖς ὀπίσθιαις* *καὶ τῶν ὀπίσθιαι*) Antiquum obicinet Persōna, vertens *Cum videris sentire*, ubi cancellari *videntes* *passus* : quom sit sensus ; Extreme demenciae esse viditis se adjungere, & cin societatem, ignominiz cum eis venire, cum liceat visioribus adjungi, & communi cum eis laude frui . d. *αὐτῶν* *μὴν* *παύλιν* *ταῖς* . *ταῖς* *γὰρ* *καὶ* *ἀνίστην* *ἐπὶ* *ἢ* *κατέλθουσιν* *χρόνῳ* *ὅσον* *ἐμπεπλησμένον*) hoc est, *absolutissima vero bonum duorum nativum* (Uterque ut videlicet & Cutrigurorum) *postmodo accidit* . Pers. adeo ut generatim, *hic prius amiserunt* . At tu lechor, si liceat hujus versionem cum archetypo vel mea interpretatione conferre . (nam ego paucula tanquam ex innumeris erratis annotavi) dices enim sensum communem amississe, quom hac fuadelliramenta Lechoribus obstruit . Certe inquis in locis perinde ac si agrorum somnia narrantem aliquid emulsi, ridebis .

Edi. Pers. pag. 190.

pag. 191.

Agathia .

R. H.

Πῶς τὸν ἠορμαίνον οὐρανὸν ἀπὸ πύθου.
Νῦν δὲ μέλει βασιὸν μὴ παραχλίσιν ἀπὸ τοῦ
Λυδῶντος, γυναικὸς ἀρχαῖς λέγουσιν.
Ἀλλὰ μὴ τὴν κροῖον τὴν γυναικὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς,
Παῖδρον ὑπὸ τοῦτον ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.

II.

Tit. Eius ἀρχαῖς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.

Eius τὸν ἐλὶ φανὸν Ἀδελφὸς. pag. 40.

Ἰλίου πολὺν, σὺ μὲν χυσαυγίτῃ,
Ως ἔμεν, ἔλκετο ἴλιος ἡσυχία.
Ἀλλὰ σὺ μὴ σφελῆσαι ἴλιον ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Πᾶσαν ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Ἀρῖον ἡν ἔστι τὸν ἐλὶ φανὸν, οἱ δὲ Ἀδελφὸς
Ἐπλετο, πρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.

III.

Exit. Eius ὁ δὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς. pag. 51.

Τὸν δὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Τὸν ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Μουὸς ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Εἰ δὲ τις ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Αἱ δὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Ἐρχόμενοι ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.

IV.

Exit. Eius ταυτὶ ἀνδρὸς ἀνδρὸς. pag. 77.

Εὐχὴ μὴ πότος πορρόροται ἢ δὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Κύματα δὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Οὐκ ἐστὶ δὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Εὐμαλὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Οἱ ζῆφοι πᾶσι τὸν ἐπὶ τὸν ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Καρπὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Θάρεσι ταυτὶ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Κτὶ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Μαῖον ἐπὶ τὸν ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Ἡ σάρα, ἢ βῶνα φῶν ἐπὶ τὸν ἀνδρὸς ἀνδρὸς.

V.

Exit. Eius παιδὶν.

Eius τὸν ἐλὶ φανὸν πρὸς βασιλῆας. pag. 86.

Οὐδὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Οὐδὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Οἱ δὲ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Ὡς λίβος ἐπὶ τὸν ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.
Διπτεῖ δὲ τὸν ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς.

Quamvis Placidum devovimus ad terram.
Jam vero vis parva me quævis morte sit ergo
Sinitur, generationali decora uolubilis.
Verum me aliquis abscondit sub terram. Ferret
Nec ludus vilibus hominibus eadem.

II.

In quo fuit in Illo, Templum
Minervæ.

Propitia sis verbis parata, te quidem auro ful-
genti templo.
Vixit, misera ego Troja venerata sum.
Ite in me deservisti spem, pro pecto autem
Omnia decerpisti arcis pulchritudine.
Satius erat morti illum pascere. Si enim impius
Fuit, patria non peccatum hoc.

III.

In mortem & in mortuos.

Mortem quid formidatis tranquillitati pariter,
Quæ sedat morbus & pauperat doloris?
Sed semel mortalibus contingit, nec unquam ip-
sum.
Vixit qui mortalium iterum vententem.
At vero morbi multi & vari, alii super alium
Venientes mortalium, & inter semetipsos.

IV.

In Navigationem.

Tranquilla quidem mare fuit. Non enim ven-
tus
Fluitus dealbat fremitu agitato.
Nec vero amplius saxi fractum mare
Vixit respiciens ad presidium ductus.
Zephyri spirant, obrepit hiemps,
Effugit conglutinationem templi, et aliam.
Conside, navigantis perire, quamvis iuxta Sy-
ren.
Quamvis apud Siculum naviges litus.
Solum portum præfelli in aris Priapi,
Aut scutum, aut vocas pisces ure rubentes.

V.

In ludum Zenonis regis.

Fides homines, licet magnus factus opus.
Nullus in memoriam diu pervenimus.
Reges vero, licet nihil, respiciunt viros oculos,
Et liberos diu vit, hoc perpetuo manet.
Etenim Zenonem vixit præfelli regem,

*Teſticles cum ex improvisiſſis proieciſſet calculi nu-
 mero.*
Turricula lignea in gradibus reconditam,
*Bina, & ſext, & quaque dixit: ſtatim vero o-
 ſo*
Impetres habuit omnes totas prius diviſas.
*Tabularum ludum fugite omnes, poſtquam, & ten
 ipſe*
Ejus irrationales non exiſtavit fortunas.

VI.

In Trojam

*Ο εὐχίτας, ὅβι τῆς ἡλῆς ἡμῶν, ὅβι τὸν δῖον
 Τεμπλὸν, ὅβι τὸν ἑὸν καπλὸν περικλυτὸν
 Ὅβι Veneris αἰαβοῖς, & tota aurea veſte
 Ὅβι τὸν Πολλὰς ſιμουλακτῶν ἰνδὴν αἶψα
 Omnia bellum, & temporalis uſuſque, & parca va-
 lida
 Abſuſit longe altam circumſuſa fortunam
 Et ſe uſque eo vicit gravis invidia. Sed ſens ſo-
 lum
 Nomen tuum abſcondere & laudem non poſſeſt.*

VII.

Ejuſdem in idem

*Si quidem ex ſparta quis es, hoſpes ne me irriſeris,
 Non enim mihi ſoli hæc fecit fortuna.
 Si vero quis ex Aſia, noli inquirere. Dardanici
 enim
 Scriptis Aeneadem omnes urbi nuntavit
 Licet autem deorum delubra & muro, & inhabitati-
 ones
 Invidiam tuſſant exinaniverit Mars:
 Sum ſtatim tuſſus regina. Tu vero oſſa intrepi-
 da Roma,
 Conſiſte contra Græcorum jugum pæne.*

VIII.

Ejuſdem in idem

*Hæc quondam incerta Priami civitas, quam cœverit
 Græcorum decemnalibus non ſuſtinuit Mars,
 Aperiſeſcit equi malum lignum. Utinam autem Ercus
 Mortuum eſſet antequam ſubdiſceſſet lignum decipu-
 lum
 Non enim Aleidis teſſa vorantem accendentibus
 ignem
 Si ſuper meum populum cecidiſſet.*

Λυτῆρας Λεωκόο Λακκοῦ σημαία πᾶσι,
Καὶ τῶν καταμῖνεν ἐν τοῖν παγίοις,
Τεῖχος ἀδὲς ἀδοκτὰ βαλὼν φρίδας ἀριθμῶ
Πύργων δουρατῶν κλέμας κολοβῶν,
Δοῖα δ' ἔτι καὶ πύργον κατήγαγον· αὐτὰ καὶ δ' ὀκνῶ
Λύσας, εἴχον ὅλας πρὸς μελὸς ὀρίμας.
Ταῦτ' αὖ φέγγει πάντες, ἵππει καὶ κοῦρους αὐτοῖς,
Κείνης τῆς ἀλουργῆς ὑπ' ἀδύτου τύχης.

VI.

Ex tit. Εἰς πόλεω.

Εἰς Τροίαν. pag. 98.

*Ὁ πόλε, πῇ εἰσέκεινα τὰ τεῖχη; πῇ πολυόλβιοι
 Ναοί; πῇ δὲ βῶν κρατὰ τιμωρομένων;
 Πῇ Παρις ἐλάσασα, καὶ ἡ παῦρ χυνοῖς ἱερῶν;
 Πῇ δὲ ἱερῶν δόκιμον ἐδάσκεις;
 Πᾶντα μῶδος, χροῖται τὴν χροῖς, καὶ μοῖρα κρατῶν
 Ἡρᾶσιν, ἀλλοίω ἀμφιβάλουσα τὸ γένος.
 Καὶ σὺ πόποι εἰ κενὸν βάρυν χροῖς; ἀλλ' ἀρα μῦθε.
 Οὐνομα σὺν πρόφαι καὶ κλέος καὶ δυνάμει.*

VII.

Εἰς τὸ αὐτό. pag. 99.

*Εἰ μὴ ἀπὸ Σπάρτης τίς ἦρος, εἴη, μὴ με γαλάσσῃ.
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ μόνῃ πάντ' ἐπὶ λανὲ τύχη.
 Εἰ δὲ τις ἐξ Ἀφῆς μὴ πῶθ'· Δαρδανίοις γὰρ
 Σκῆπτρος Ἀἰακῶν πᾶσα νεικέα πόλις.
 Εἰ δὲ θῶν ταμῖν καὶ τεύχεα καὶ παντῶς
 Ζυγλῆμων δῶν ἐξαινοῖσιν Ἀφῆς,
 Εἰ μὴ πάλιν βασιλῆα· σὺ δ' ὅπως ἄτρομα Ρωμῶν.
 Βάλλει καὶ ἑλλάνων σὺν ζυγῶν τύχη.*

VIII.

Εἰς τὸ αὐτό. ibid.

*Ἀδὲ πόθ' ἡ κλέος Περσῶν πόλις, ἀνὰ λαπαρῆαι
 Ἑλλάνων διεκτῶς ἐκ ἐπὶ λανὲ Ἀφῆς,
 Ἀμφαδόν, ἀλλ' ἐπὶ ποῦ κακὸν ἔχον αἶδα δ' Ἐπίου;
 Καὶ θᾶν σπῖρ τὴν ζῆν δουρατῶν παγίοις.
 Οὐ γὰρ αὖ Ἀτρεΐδην ὀφροκράτον ἀλγίμην ἔπει
 Οὐτὶν ἑὸν ἀντιτῶν λανὲν καὶ πῶμα.*

Γειμνύεις μοι λίσσον ἔν' ἰχθύσι, τὸν δ' ἰσίδωσα
 Εὐκτατος κινε θυμὸν ἱερὰν πόθῳ·
 Καί μιν ὅττι ταιώδον· ὁ δ' ἐκίστηεν πτερύχῳ
 Δίεστο πτερνίης ὄψιν ἀβυσσέης.
 Ἡ δὲ τύχη γλῶσσα παρῆεν, ὃ ποτὶ Κύπρῳ.
 Οὐ τὴν ὥς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἰμῶϊσιν, ἔρε.

XI.

Εἰς ἀρχαῖα πλουσιότατα. pag. 172.

Ἡρά γ' ἡ πικρὸν ὄφραγμα τὸ πάλαιον, οἷ ὃ πικρῶσι
 Πύθων οὐραϊκῆς ἀρχὴ πέποιε μάλας·
 Νῦν δ' ἡ εὐαὶ πόλος θυρᾷ ῥήτο· τίς ὀφείρει δὲ
 Οἱ ἀπείρῃ· κατὰ σὺ φασὶν ὅτι τὴν τύχην.
 Πολλὰ σοι κλυτοτέρη τύχη χάρις, ὡς ὁμοίως
 Πάτρως αἰὶ πατρὸς, αἰ εὖς τὶ τέταρτον.

XII.

Εἰς πέντη πλουσιότατα. ibid.

Εὐπ' τις ἐκ ποταμῶν πλῆνι τύχοι, πῶς καὶ ἀρχῆς,
 Οὐκ ἔστι γινώσκον τίς πῶλον ὀφείρει.
 Τῶν ποταμῶν φιλίᾳ ἀπαιτῶνται. ἀφροσύνη δὲ,
 Τίρῃν διὰ δὲ πρὸς ὃ δίδουκε τύχης.
 Ἡς ποτὶ δὲ πτωχὸς παλαμῶντος· καὶ ἰδίους δὲ,
 Αἰτίῃσιν ἀδύνατος, καὶ ἡ πρὸς ἀμείνων.
 Πάντα (φίλος) μισοῦνται ὑπερβύχῃ· εἰ δ' ἀπ' αἰτίας,
 Εμπάται ἀντίῳ, μαρτυρεῖται αὐτῶν τύχης.

XIII.

EX ANTHOLOGICÆ LIB. II.

Tit. Εἰς ἰατρῆς. pag. 150.

Κεῖται μὲν Αἰκίμενης κακὰ κωμικός ἐκ πυρετοῦ,
 Καὶ περὶ λάλου ἡ βραγὴ χαλάρωσιν.
 Νουσιμῶς τὸ πὲρ πλάσσει, ἀπὶ ἐξήκοντα ἀμυχθῶν,
 Καὶ ὅσα δυσκλῆδος ὁδῶσι πρὸς ἰατρῆς.
 Ἡλθι δὲ Καλλίγρητος ὁ Κώϊος, ἐκ πλατυλῆρας,
 Τὰς παλαιὰς ἐκ πλουσιότητος σφίγγας,
 Ἡδὲ σὺ χανὸν ἀργύριον ἐκ ἀλγίστου, ἀπὶ πρὸς αὐτῶν

Piscator quis laboriosam agebat vitam ex pisci-
 bus. Hunc invenit.
 Dicit puella animo laboravit amore,
 Et illum fuisse conjugium. Hoc vero ex vita pon-
 percula.
 Accipit varia cumulum superbia.
 Fortuna vero ridens affabat, Et ad Venereus:
 Non tuum hoc certamen, sed meum est, inquit.

XI.

In Principem dejectum.

Ubi nunc est superbia illa tanta? Et arrogantis
 Quo abierunt subito prope te incidentes adula-
 tores?
 Nunc enim procul a civitate exilar. Prius vero
 Miseris illum tuum calculum dedit fortuna.
 Magna tibi, o incipit opibus fortuna, grata,
 quod similis
 Omnes semper illudis, Et ab te aliquid dele-
 ramur.

XII.

Ejusdem.

Ubi quis ex paupertate dictis consecutus est,
 Et principatum,
 Non amplius cognoscit, quis fuerit prius.
 Nam veterem amicum recusat. Similis vero
 Delectationem habere non didicit fortune.
 Eius quondam enim invidiam miser, non tunc
 autem
 Cum vagaris frustra panti nunc alitis dare.
 Omnia, o amice, hominibus transiens. Si vero
 non crederet
 Rursus mendicans, restem te ipsum habere
 potestis.

XIII.

In Medicos.

Jacobs quidem Alcimenes male habens febre,
 Et circa gulam tace et sanctibus, ut recusat,
 loquatur.
 Percussus vero laus, tamquam gladio laceratus,
 Et crebro difficulte ambulator spiritus.
 Venit vero Calligenus Com. natus
 Proxima plenus sapientia:
 Omnem habens praesentem in dolentem, neque
 ulterius

Medicus quispiam mihi suum charum filium misit
 Ut disceret apud me hæc Grammatica.
 Cum vero, iram cane, & dolores mille fecit,
 Didicisti, & tertium huic sequentem ver-
 sum,
 Multas vero validas animas inferno misisti.
 Non amplius ipsum misisti ad me disciturum,
 Sed me videns pater tibi quidem gratia, di-
 ali amice:
 Sed parv ex me hæc discere potest.
 Etenim ego multas animas inferno mitto,
 Et ad hoc nihil Grammatico indigeo.

XV.

In Hellioues.

Nemo molaret videre sustinuit dentes:
 Vestros, ut tuas in ades appropriat.
 Si enim fontem magnam habes Erixiotus ip-
 su,
 Certe forte devorabit & amicum quem vocas.
 Verum tu ades me non accipitis: non enim
 ego
 Vadum ut a vestro ventre decorer.
 Si vero in tuam domum venero, non multum ef-
 fecit,
 Lævæ filius Scyllæ biatus occurrent:
 Sed ego multa plura perpetrat si te superabo,
 Cyclope horridulo nihilo mitto rem.

XVI.

Ejusdem.

Filius & pater licet contenti solum invicem ha-
 buerunt:
 Quis plus infansum fortiter omnem decoret:
 Et post devotionem saculatum proferat omnium,
 Postremo se invicem reliquum habent quod
 comedant.

Ἰσπὲρ τις ἰμοὶ τὸν ἐόντα λῶν ἔγωγε πέμψω,
 ὧς διὰ πᾶσι μαθεῖν παρ' ἐμοὶ πάντα τὰ γραμματικά.
 ὧς διὰ πᾶσι μαθεῖν ἀείδει, & ἄλλα μνησθήσω,
 Ἐγὼ δὲ, ἢ πῦρ τε τοῖς δ' ἀκόλῳδοις ποῶς,
 Πολλὰς δ' ἰσθρὶ μὲν ψυχὰς αἰεὶ ἀπορρίψω,
 Οὐκ ἔτι μιν πέμπω σφὸς με μαθησομένων,
 Ἀλλ' ἂν μ' ἰδὼν ὁ πατὴρ, σοὶ μὲν χάρις, ἑαυτῷ
 Αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ πάντα μαθεῖν διαμαται.
 Καὶ σὺ ἔγωγε πολλὰς ψυχὰς αἰεὶ ἀπορρίπτω,
 Καὶ σφὸς τὸν ὑδὲν γραμματικὴν διόμας,

XV.

Tit. Εἰς λαμπαρῶς. pag. 155.

Οὐτὶς ἀλοχτῆρας ἰδεῖν πέτληται ὀδύνας
 Τυμνίρης, ἔνα σοῦ ἐν μεγάροις πύλασθαι.
 Εἰ σὺ αἰεὶ βύβραρος ἐῖχες, ἔρποντι χυθὸς αὐτῷ,
 Ναὶ τὰ χαθάρτα λῆς ἢ φοῖλόν ὃ καλλιέης.
 Ἀλλ' ὡς σὺ οὐ μίλαδρα μὴ δέχεται, ὡς ἔγωγε
 Βισσὸν ὑπὸ ὑμῶν γαστρὶ λαμβάνουμιος.
 Εἰ δὲ ποτ' ἐς πόντον ἐλθῶ σμαί, ὡς μὲν ἀνέστης
 Λαοτιάδης σκύλλης χάσματι ἀνείσθας.
 Ἀλλ' ἴσονται πολὺν τλας τις ἔγωγε πλῆσι, εἴ σε περὶ σῶν
 Κύκλωπος κρηρῶν μὲν ἐλᾷ προπτόντων.

XVI.

Ex eodem tit. pag. 156.

Τὸς ἢ γαστὴρ δύνει φιλόδοξον ἰδύον,
 Τίς πλέον ἐκ παλαιῶν, κλῆρον ἅπαντα φάγοι.
 Καὶ μὴ τῷ βρασμῷ ἢ χηματαίῳ μάλα πᾶσις,
 Ἵσταντο ἀλλήλους λοιποὶ ἰχθυὶ φαγεῖν.

Γαστέρα μὲν στυλάκτο γέρονι δ' ἠδὲ βάρη

Οἰνοπίων, ἡμικῆς δ' ἡμ' ἀπιδυαὶ δίπας.

Ἀλλ' ἔτι δ' ἴδωμεν, ἰδὲ κατ' αἵματό χυρεῖ

Πεσὺν ἀπὸ κρητορῶν μὲν ἀνυσοαμίην.

Οἱ δὲ τίσις ῥ' ἔχουσι, ἡ δὲ διπλὴ ὠδ' ἀπ' ἀνδρῶν

Τῆς κύλικας γινώσκει παρὲς τὴν πομπήν.

Πῶς γέρον, ὁ δ' ἔστι· ματίν δ' ἀπ' αἵματος Ομηροῦ

Τετραδαί πολὺν ἐκ τὸν πομπήν.

XX.

EX III. LIB. ANTHOLOGIE.

Tit. Eijs ἀγασθὺς ἀνδρας. pag. 193.

Ἐπὶ Οσοδότην γαμῶν, ἐπ' ἔχθρῳ τετελεσ-
ταῖσι τ' ἰδίᾳς γαμῶν.

Ναὶ μὰ τὸν ὅτι γαίης πύματον δρόμον, ὅτι μ' ἀκοιτίς

Εὐγυν, ὅτι αὐτὸς Θεόδοτος δ' ἡμῶν.

Ἐχθρὸς ἐκὼν γαμῶν. ἀλλὰ φθόρος ἡνίκα ἄν

ἡμῶν εἰς τὸν ἡγῶν ἀμπλακίῳ.

Πῶς δ' ἐπὶ Μινυῶν καὶ φαρμάκων πρὸς δαμόνοτον,

ἀμφοτέρω δολιχῶς ψυχῶν ἰδίᾳς γαμῶν.

XXI.

Ex tit. Eijs ἀδελφές. pag. 196.

Ἀντὶς ὁ Παῦλος ἀδελφῶν ἀμφοτέρω

Ζωῶν μὲν βίοντι συγγενὴν ἰχίτιν,

Ζωῶν δὲ ἡμῶν λαχίτιν λῖνα, ὁ παρὰ δῖτα

Βασίλειον ζωῶν ἀμφεβαλόντο κοῖνι.

Οὐδὲ γὰρ ἀλλήλων ζωῶν ἀπᾶν δὲ ζωῶν

Ἀλλὰ ζωῶν ἰχίτιν ὁ παρὰ πρὸς τὸν

Χαίρειν, ὁ γὰρ ζωῶν ὁ μὲν πομπήν σῶματι δ' ὅμιον

Ὀρῶν ἰδίᾳς γαμῶν ὁ μὲν πομπήν.

Ventrem quidem impleverat senex bene fragrantis

Baccho,

Onesipion : sed tamen non deposuit poculum.

Sed adhuc sitiens propriam reprehendebat manum,

Ut quae e trattere nihil infunderet.

Juvenes vero strident, & non valent præ numero

Calices cognoscere, jam epoti

Bibere senex, & vixit; senex sane divitiis Ho-

merus

Veneri cantilem a juvenis dixit.

XX.

Super Theodorum generum qui
odio mortuus est proprie
uxoris;

Certe per in terra ultimum transiit, neque me

caujux

Odio habuit, neque ipsi Theodori generosus.

Hostis sponte factus sum. Verum invidia, aut

quodam calamitas

Nos in tantum deduxit peccatum.

Nunc ad Minorem per purum saltem transientes,

Utique albam calculum accepimus.

XXI.

In Fratres.

Latius & Paulus fratres duo existentes,

Communem vitam conjunctionem habebant,

Communem & facti sortiti sunt filia, & ad litus

Bosphorium communem ituri sunt pulchre.

Neque enim litivem vivere sine altero poterant,

Sed simul cucurrerunt & ad Presperium.

Salvete o dulces & concordetis; separatim vero vo-

strum

Debitis consilium ora concordia.

X XIII.

In Infantes.

Unicum neque fiant nuptie, neque virginales lecti,
Non enim partuum appareret causa.
Jam vero hac ter misera mulier poriens jacet,
Venti vero infelici puer mortuus inha-
ret.
Tres vero dici cursum absoluerunt, ex quo manet
Infans vana spe in lucem caluit.
Lecti tibi si ventis puer loco tumuli
Hic enim tescit, Et terra non indiget.

X XIV.

In Mulieres.

Veniens in Ephram, tumulum vidi ambivium
Laidis aut ipsa, ut inscriptis dicit.
Lacrymas vero profundens, salve mulier : ob
Tumam enim
Miseror te, dixi, quam prius non vidi.
O quantum juvenum mentem torfisti : sed vide,
obliviscem
Habitas, pulchritudinem in terra deponens.

X XV.

In propriam matrem jacentem in Byzantio.

- O hospes quid flet? b propter tuam mortem.
• nosse quae sum?
- Non certe, sed tamen miserabilem video
mortem.
- Quamvis es? b Periclea. • mulier cujus. b Viri
optimi
Ruberis ex Asia, nomine Memmanii.
- Quomodo autem te Bosporidis cohibet cinis? In-
terrata parcam
Quae mihi procul a patria hospitem dedist tumuli.
- Puerum reliquisti? b Triennem, qui in demibus
manens,
Excipit mammarum nostrarum guttam.
- Utinam pulchre vivas. b Certe, certe amice:
Opta ipsi.
- Ut mihi adulescenti lacrymas charas mittas.

X XII.

Ex tit. Eius βρίση. pag. 221.

Αβδάμ μὲν ἰγόντο γάμοι, μὴ σύμφια λήτρα.
Οὐ γὰρ αὖ αὖτις ἐξήσαντο ἀποφασίς.
Νῦν δ' ἢ μὴ τεταλάναι γυναικί πτωσα κάθεται,
Γαστρί δ' ἢ δυσκόλῳ περικόνῳ ἵκει τις.
Τεσσαρὶ δ' ἀμφιλόκῳ δέρονι ἄνθρωποι ἐξέοντο μέμνη
Τὸ βρίφος, ἀπρικταίς ἰπποισι τικτομήλον.
Κερῆσαι τὴν δόξαν ἄσπετον τίκος ἀπὸ κοίτης.
Αὐτὰρ γὰρ σέ φέρει, ἐχθροῦς ὡς χαίτης.

X XIV.

Tit. Eius γυναικας.

Eius Λαδσα. pag. 225.

Ερπυσίος Εφύρην, τὸ φόν ἱδρακον ἀμυγδαλίδων
Λαδσὸς ἀρχαίως, ὡς τὸ χαράγμα λίγει.
Δάκρυ δ' ἢ παλαιόσας, χαίροις γυναικί. ἐκ γὰρ ἀκοῆς
Οὐχ ὅπως σέ φέρει, ὡς παρὸς καὶ ἰδὼν.
Ὡ πόσος καὶ θῶρος πόντος ἔχει, ἀλλ' ἴδω, λείδω
Ναίεις, ἀγλαίης ἐκ χθονὶ καὶ θῶμιν.

X XV.

Ex eodem tit. pag. 228.

Επὶ τῇ δ' ἰσ μετὰ λαιμὴν ἐκ βουκαλίου.

- Πότῃ, τί κλάσεις; β ἡ δὲ σὸν μόρον • ἴδω τίς εἰμι;
• β Οὐ μὰ τὸν, οἶδ' ἔμπης, οὐκ ἐπὶ ὄρω τὸ τέλος.
• ἴσθι δὲ τίς; β Πτεκελμία; • γυνὴ τίς; β ἀνδρὸς ἀ-
ρίστου
Ρήτορος, ὃς Ἐσίων, ἄπομα Μιμνόνου.
- Πῶς δ' εἰς Βοσπορίν κατήκει κόπης, β ἔσθω μὲν μῆρας,
Ἡ μοι τὴν πάρος ἔξιστον ἰδέσθαι παρῶν.
- Παιδὴν δὲ τίς; β ἔσθω πρὸς ὅς ἐκ μεταφύσεως ἀλάνω,
Εκδύχεται μελῶν ἡμετέρων σάροντα.
- Αἴθ' ἐκ καλῶς ζῶσι. • καὶ ταὶ φίλος, δὲ τίς κείνη,
Ὀρρα μὲν ἡβίστας δάκρυ φίλων σπένδει.

XXVIII.

Ex tit. Εἰς Κιθαρῶδός. pag. 241.

Φῶς, φῶς, τῶν διατάλιν ἰλικυοῦδα, τῶν λυραοιδῶν
 Ρυμὸς ὁ Φαρίης, ἥδ' ἐκινυοῦ κόνης.
 Πλεονφορέγγων περιέσματα, λῆξαν ἀκούδαι,
 Παντοῖα πάντα συνολοβύματα.
 Καί περ χαρισμὸς ἱερατικῆς ἐστὶ μῦσαι,
 Τύμβον ἰωάννης ἀνδ' ἰλικυοῦς ἔχει.

XXIX.

Tit. Εἰς Μαίχους. pag. 244.

Ὅχ' ὁσίους λιχίασιν ἐπὶ πρὸς λατρεὺς ἀνδρ,
 Λέκτρον ὑπεκλίπεται ἀλλοτρίης ἀλόχου
 Εἰς ἀπίαν; δι' ὅσον ὁρῶν πίστις, πῶς δὲ κακουργί;
 Ἐσκαπτο ἀβελλοὺς εἰσὶτι μισογαίηνες.
 Ψυχή δ' ἀμφοτέρους κατ' ἑκατέρης, εἰς ἐνὶ δ' ἄμφω
 Κεῖνται, συζυγίης ὑλῆτι πᾶσι μῆλοι.

XXX.

Tit. Εἰς νέως.

Εἰς Ἀγαθότικον Θιμεροπόλιν. pag. 258.

Θεομοὶ μὲν μεμάλωνται συνήθως Ἀγαθόνικον,
 Μοῖρα δὲ δευμνίσαν ὑδιδάκκας νόμους.
 Ἀθά μιν ἀρπάξασα, σφοδρὰ νύκτιν Θιμερῶν,
 Οὐκ ὡς νομὶ μιν ἐμπλυνε ἰλικίης.
 Οἱ περ δ' ὑπὲρ τύμβου κατενόησαν ἐνταῦροι
 Κέρμηλον, ἢ διασπαι νόσμον ὁδορὸν μῆλον.
 Ἡ δὲ κόμην τίθισσα γοῶν πλεακτὶ στο μῆτρον,
 Αἶ, αἶ, πῶν λαγόνων μὲν χροῖται πτεσμήνιν.
 Ἐμπερὶ ὀδύβους ὅπως, ὅς ἐστιν ἐνταῦτοι μαρμαίρεις,
 Εὐφορὰ τῶν βύτων ὁ δῶτος ἀλτροσυλλῶν.

Agabias.

XXVIII.

In Citharcedos.

Heu, heu, decimam Musum lyra canentem
 Rome ex Pharia, hic tegit cinis.
 Perit cithara strepitus, cessavit cantus,
 Tanquam cum Johanna omnia uno perierint,
 Et prope legem iulerant dignam novem Musae,
 Tumulum Johanne pro Helicone habere.

XXIX.

In Adulteros.

Non senilis levis gaudet oculus vir,
 Lethum fatus alterius uxoris.
 Exemplo vero domi summitas cecidit, illis vero
 maleficus
 Oppressi ad invicem adhuc commixtos.
 Commune vero utrumque cohibet vetre, in uno
 vero ambo
 Jacenti, a conjunctione nondum cessantes

XXX.

In Juvenes & Puellas.

Leges quidem curae erant consuetudine agabonico,
 Fatum vero reformidare non didicisti leges;
 Sed ipsum sapientis sapientibus privavit iuribus,
 Nondum legitima plenum juvenute.
 Miserabiliter vero super tumulum lamentati sunt
 scilicet
 Jacentem sui chorii ornamentum deplorantes.
 Comam vero leniani fletu obstupuit mater,
 Huius bel ventris laborem sciens.
 Sed tamen infelix hic qui in juvenute exaravit,
 Et effugit vitia citius fuisse litam.

Non amplius misera scopolam exul perdidit,
 Tente tenuibus domus habet te vinctibus,
 Neque sub splendore juvenescit aurora,
 Summitatem extendens calidarum alarum.
 Tuum caput felix demersit: reliqua vero omnia
 Rapuit, & invidiam non satiavit manil-
 lam.
 Nunc vero te non levis segit pulvis, sed gra-
 vis,
 Ne quando tuas illa reliquias effodiat.

XX XIII.

Ejusdem.

Domo nata felix meam perdicem rapiens,
 Vitræ nostræ sperat in ædibus.
 Non te omica perdis mortuam sine munere relin-
 quam,
 Sed ob te occidem tuum hostem.
 Anima vero tua magis turbatur, donec fecero
 Quæcumque in Achillis Peribus fecit tumulto.

XX XIV.

In Eustorgium,

Nihil annuncies in Antiochiam, vltor,
 Ne rursus luceant flumina Cassalle.
 Quod subito Eustorgius reliquit musam,
 Legumque Ansoniarum spem frustraneam,
 Septimum & decimum consecutus annum. In vero
 cinerem
 Mutata est vatum flores juvenata.
 Et hanc quidem cohibet terræstris tumultus, pro
 illa mater
 Nomen & pictura colores cernimus.

Οὐκ ἐτι πικρὸν γέννημα σκοπιῶν μετασφραγίσαντα πύργους,
 Πλεκτὸς ἑταπλοῦς οὐδ' ἔχει σε λυγροίς,
 Οὐδ' ἄσπ' μαρμαρυγῶν θάλασσαν πιδὸς ἡλγυνείης,
 Ἀλκὰ παρὰ δύσσεις θαλπομένῃν πτερυγῶν.
 Σὺ κεφαλῶν αἰλῶρος ἀπὶ θύρας τὰ δακ' ἤματα
 ἤρπασε, ἢ θ' ὀφθαλμοὺς ἐκάρησε γένῳ.
 Νῦν δὲ σὺ μὲν κῶφον κρύπτει κείνης, ἐλὼν βαρύνει,
 Μήποτε σὺν κείνῃ λυγρῶν ἐξήρπασθαι.

XX XIII.

Eod. tit. Εἰς τὸ αὐτό. pag. eadem.

Οἱ κοινὴς αἰλῶρος ἐμὴν πύργον ἀνίστασθαι,
 Ζῶον ἡμετέροις ἔλκεται ἐν μηχαναῖς.
 Οὐ σιφίλῃ πύργον φθιμῶν ἀγάρησιν ἴσταν,
 Ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτενὸς τῶν στίχων ἀντίβλην.
 Τυχὴν δ' οὐ μάλλον οὐκ εἶται, εἴσεται ριζῶν
 Οὐκ ἐπ' Ἀχιλλῶος Πύργος ἰρξήσεται.

XX XIV.

Ex tit. Εἰς Ποικίλιν.

Εἰς Εὐστέργιον. pag. 281

Μηδὲν ἀπαργήλας εἰς Ἀντιόχειαν ὁδὸν τα,
 Μὴ πάλιν οἱ μῶτερ χυμῶν Κασαλίου.
 Οὐκ ἐν ἐξάπῃ τῇ Εὐστέργιος ἔλκεται μῶσας,
 Οὐ μὲν γ' Αὐτοῖσι καὶ ἐπὶ δαμάσφιδι λῶν,
 Ἐβδόματον δίκαστον τε λαχόντος, εἰς δὲ κοινῶν
 ἡμεῖς τὴν κοινῶν εὐσταχὲς ἡλικίαν.
 Καὶ τὸν μὲν κατέχει χθονὸς παρὸς, αὐτὸν δ' ἐκείνου,
 Οὐνομα καὶ γραφίδων χυμῶν ἐκρόμεθα.

Θωμάς παμβασιλῆος ἀμμήα καδύμωτα,
 Αρθουαν οἱ τὸ ρόν παγμα μετηρχώλη,
 Θιασῶνις ἀρχίς σιωωρόδος, σφραξί αὐτῇ
 Εἰκόνι χαρὰς ἐχ γένετα κοιρανίης.
 Αὐτῇ δὲ καὶ δόξος θροῦς ὕψωσι μελάθρου,
 Πλαστὴ ἀέξουσας, αἰδᾶ μετ' εὐσείνης.
 Εὐγνωμον τὸ πόνημα. τί γ' ἡ γράφει οἱ δὲν ὀπᾶσαι,
 Εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μενεῖν σφελωρίων;

XXXVII.

Tit. Εἰς εἰκόνας βακχῶν.

Εἰς βακχῶν τὸ Βαζαντίον. pag. 296.

Οὐ πῶ ἐπισαμένῳ πάχα κύμβαλα χερσὶ τανύξας,
 Βακχῶν αἰδομένῳ τῷ πατο λαοτύπος.
 Οὐτὼ ἀποτίδων' εὐκαί δι' αὐτὸ βωύσῃ,
 Εξέρτ, ἢ παπαγῶ, μεθῶνός ἐς αἰνῶν.

XXXVIII.

Tit. Εἰς εἰκόνας γυναικῶν. pag. 300.

Μαχλὰς ἐγὼ γνώμῳν Βαζαντίδος ἐνδοθὶ Ρώμης,
 Πρωτὶ φιλήνῳ πᾶσι χαλκῶματι.
 Εἰ μὴ δὲ Καλλιρὼν πολυδαίδαλος, λυῶν' ἱερὰς
 Οἱ σφραῖδες Θωμάς τῇ δ' ἴθνη γράφει,
 Διούκους ὅσων ἔχει πόδων ἐσφρασί' ἴσα γ' αὐτῇ
 Κερὰ τεκμερίῃ, πικταὶ οἱ κραδίη.

XXXIX.

Tit. Εἰς εἰκόνας ἀρχαίων ἢ πρώων τιμῶν.

Εἰς Ἰππολύτην διαλεγόμενον τῇ τροφῇ τῆς
 Φαιδρας. pag. 312.

Ἰππολύτης τῆς γῆρας ἐπ' ὕπτι νυκτὶ μύδων
 Φθιγγάται· ἀλλ' ἡμῖς ἡ διωκόμενα κλύουσιν.
 Οὐτὼ δ' ἐκ βλεπτάσῃ μεμνῶτος ἐστὶ νόστος
 Οὔτι παρυγχα μεκίτ' ἀδύρμα λόγων.

Thomam summi imperatoris irreprehensibilem
 procuratorem,
 Posuerunt qui novam cohortem ambiunt,
 Divinas prope imagines binas, ut et ipsa
 Imagine locuto habeat vicinum dominationi.
 Ipse enim sacra sedes exalt domus,
 Divitiis adaudivit, sed cum pituitate,
 Benivola statua. Quid enim penicillus novit
 probare,
 Si non bene memoriam debitam?

XXXVII.

In Imagines Baccharum.

Quæ nondum novit forte symbola manibus pulsare,
 Baccham terecundum posuit lapicida.
 Sic enim jussit: videtur vero, hoc proclamabit,
 Exite, et strepitum edo, nemine affante.

XXXVIII.

In Imagines Mulierum.

Scertum ego fueram Byzantia in Roma,
 Vendibilem amicitium omnibus indulgens.
 Sum vero Callistoque valde veris, quam ut amorem
 Infamia affuit Thomas hoc posuit pictura,
 Demonstrant quantum habet amorem animo.
 Aequaliter enim ipsi
 Cera liquefacta, liquefit ter ipsi.

XXXIX.

In Hippolytum colloquentem
 cum nutrice Phædræ

Hippolytus ancule in aures crudelem sermonem
 Dicit: sed nos non possumus audire.
 Quantum vero ex oculo præ dolore furis licet co-
 gnoscere
 Jubet non amplius illucina dicere.

*Communis mihi lauri sacra montis summitas,
extra mare
jacens agrestis pulchritudo deserti.
Eic Nympha arboræ, & quæ in pante
Nereides, communem possident conventum.
Ob me enim pugnant: Indici vero ceruleas crines
habeant.
Et me utriusque medium posuit terminum.*

XLII.

Inaliud in Byzantio habens
Venerem lavantem,

*Jam novi Venus, unde viceris certamen,
Prius Alexandri calculum auferenti,
Eic dum modestæ tuum corpus, invenisti mi con-
gruas
Junonem Inachidis fœdibus se abluentem.
Vixit vero balneum: videtur vero hoc clamabit
Pallas vixit est aquis, non Veneræ.*

XLIII.

In thermas Agamemnonias in
Smyrna.

*Locus ego Danais curæ fui, ubi entes
Pedalirii abscederunt artem.
Valnera enim post pugnam meis sanantur fluxu-
bus,
Barbaricæ hostæ spiculum auferentes.
Unde avellæ sum iedum habens: pro honore
autem,
Agamemnoniam invenit denominationem.*

XLIV.

In domum in culmine positam
in Byzantio.

*Virtutem sudorem dii ante posuerunt,
Dixit Asterius, domum hanc prædicans,*

*Εἶπον ἡμῶι δῆρ' ἐν ἱερῶν κλίτας, ἔκπ' οἱ πότιν
Κοίμῃον, ἀγρὰν καὶ πόλιν ἐρημοποιήσας.
Εὐδαίμων δὲ σέμειον δι' ἐνδότηδος, αἶτ' ἐν πότιν
Νηρείδης, ζυμῶν δὲ τὸ στυλινωσίῳ.
Ἀμφ' ἡμῶν μαρτυρῶ δὲ καὶ σὺ δὲ κακοχαίτης,
Καί με παρ' αἰμοφύτραις μέσσην ἴδαναι ὄρον.*

XLII.

Tit. Εἰς λίθους.

Εἰς βαλατέον ἐν Βυζαντίῳ ἔχον ἀπὸ δὲ τῶν
λαομαίνων. pag. 353.

*Νυν ἔχων Κυθέρεια πῶς δὲ νικῶντας ἀγῶνας,
Τῶν σπῖν' Ἀλκιμάχου ψῆφον ὑφάρμαγμα.
Εὐδαίμων δὲ τέγγεται πρὸς δὲ μας, ὁρῶνς ἐν ἡμέ-
ρῳ Ἰσχυρίοις χάμασι λυσαμένῳ.
Νίκωνται τὸ λοιπὸν· τοικαὶ δὲ πρὸς βοσῶν
Παλλὰς, ἐκ κήδων ὕδατιν, ὃ Παρὶς.*

XLIII.

Εἰς τὴν Σμύρναν πρὸς Ἀγαμέμνονα ἐν
Σμύρῃ. pag. 356.

*Χωρὸς ἔχων θαλάσσης μεμνημένος, εὐδαίμων δὲ
Τῶν ποδολαγῶν σὺν ἀλάστον τέχνης.
Ελπίαν δὲ πρὸς δὲ μὲν ἡμῶνς ἀκίαντον ῥήθους,
Βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπὸ σπῖν' ἡμῶν.
Εὐδὸν αἰετὶ δὲ πρὸς ῥήθους ἀπὸ δὲ τῶν,
Τῶν Ἀγαμέμνονος ὕδατιν ἐκ κήδων.*

XLIV.

Tit. Εἰς οἶκον.

Εἰς οἶκον ἐν ὕψει κοίμῃον ἐν Βυζαντίῳ.
pag. 358.

*Τῶν ἀρετῶν ἰδρῶν δὲ ἀπὸ παρῶν ἴδαναι,
Εὐπλοῦς Ἀσκαρῶν, δῶμα τοῦ δὲ σπορίαν.*

Πῶ το βροτὴν ἀπαλμα, ἢ ἢ πολυλόβος ἰδωδὴ,
 Εὐδαδί κεκομμένα, τῶν ἀπὸ ὀλοῦν χάρων.
 Οἱ δὲ φασγανῶσι τὴν χυθὺς, αἰδ' ὑπὲρ ἰγδιν
 Τελύεις, ἢ τὶ τὸ παλαιὸν ἀπαλμα,
 Γίνονται ἐν δαδί κόπος. Χωστούει δ' ἀρα γαστήρ
 Οπποῖα περικλινὲς ἔστι λαυκαρία.
 Οἱ δὲ δι' ἰγδιν ὀλοῦν, τὸν ἀπὸ μῆτιν αἰσῶν,
 Χρῶσι τὸν αἰσῶν τῶν κορίν πελάτι.

XLVII.

Ex eodem titulo.

Εἰς τὸ αὐτό. pag. 371.

Τί συνάχεις κεραλὺ λακακαμῆς; ἢ τί δι' πεκρά
 Οἰμῶδες, μὲν ἂν πάχυν βαρυνμένον;
 Εἰς τί δὲ γαστέρα σὸν ῥάπτισμασιν ἀμφοιπαύσεις,
 Θύλακα δούκων μάκαρος ἰγδιν;
 Μόχθων τὸν αἰσῶν ἢ σὺ χῆρος, εἰ παρα δαίτι
 Μὴ τὸ ἀσπῆλαιον πούλι παρὶν ἰγδιν.
 Αἰδ' ἐπὶ μῆτιν βιάσθης φρονίως μῆτιν, ἢ σῶμα τέρπεις
 Βρωμασιν, ἀντιχῆλαιον λαυκαρία.
 Εὐδαδί δ' ἀχλὺς. μῆτιν δ' ἀλγῶμα λαυκαρία
 ἢ γαστήρ τὴν πᾶσι λαυκαρία.

XLVIII.

Eodem titulo.

Εἰς τὸ αὐτό. pag. 372.

Εὐλα μάκαρ ἐλδομα γαστρί, σὺ βίος αἰδ'
 Μίμεις, ἢ σκαπάνης ἀλγῶν ἰγδιν.
 Αἰδ' ἐπὶ σὺν ἰγδιν, ἢ ἐλδομασιν καὶ δαίτι,
 Τῶν ἀπὸ ἰγδιν λαυκαρία ἀμφοιπαύσεις.
 Εὐλα δ' ἀπὸ ἰγδιν, ἢ ἐλδομασιν καὶ δαίτι,
 Αἰδ' ἐπὶ σὺν ἰγδιν, ἢ ἐλδομασιν καὶ δαίτι.
 Οὐδὲ λαυκαρία ἰγδιν, ἢ ἐλδομασιν καὶ δαίτι.
 Τῶν ἀπὸ ἰγδιν, ἢ ἐλδομασιν καὶ δαίτι.
 Τῶν ἀπὸ ἰγδιν, ἢ ἐλδομασιν καὶ δαίτι.
 Οἱς πᾶσι ἀπὸ ἰγδιν, ἢ ἐλδομασιν καὶ δαίτι.

Omnes mortaliū deliciae, & prothesia epula
 Hac collata priorem deperdidit graiam,
 Nam phobani & pises, & in mortaliū
 Palmentaria intrita, & tantum ciborum lenac-
 tium,
 Est hic finis. Ejicit sane venter
 Quaecumque esuriens accepit guttur
 Sero vero cognoscit aliquis quod sultum consilium
 incedenti,
 Auso tanto pulvere meris.

XLVII.

Ejusdem in idem.

Quid gemis capite laborans. Et ad quid acerbè
 Ejulas, membris omnino gravatis?
 Quid autem ventrem tuum istibus citrum undique
 pulsas,
 Exonerare volens gula opus?
 Tu laboribus tibi nihil opus, si in convulso
 Ultra necessitatem non multum queras.
 Sed in lecto quidem discumbens superbi, & os de-
 lectas
 Cibis. Felicitatem illud vates:
 In hac latrina doles. Solus vere sultitiam inglu-
 vici
 Venter punit sepius pulsatus.

XLIX.

Ejusdem in idem.

Utinam sella laboriose rursus tibi vita semper
 Maneret, & fossioni labores & paupertati.
 Tenuis vero tibi & convivia, & in lignis lectis
 dormis,
 Aqua impletus guttur insatiabile.
 Tamen integrit pedibus ei, & hic cum parum
 comederis,
 Statim ventrem tuum facis leviores.
 Neque cessas ei factum, neque senora quid.
 Pulsas sponte tuus elici abigenis.
 Miseri divites, qui cum ille videretur
 Quibus magis quam sanitas placere deli-
 cia.

*Tuam nobilem imaginem statuerunt Cheronensis
Plutarcho, fortium liberi Aufoniorum:
Quod respondentibus vixit Graeco optimes
Rome fortibus in bello conjunctis cum inhabi-
tatoribus.
Sed tua vixit respondentem vitam allam
Non tu scriberes: non enim similem habetis.*

LI.

In Imaginem Æsopi.

*Bene faciens Æsoppe senex Sicyonie puer,
Imaginem Æsopi posuisti Samii,
Ante scriptum sapientes. Postquam ipsi quidem neces-
sitate
Incertum, non persuasione suis sermonibus:
Hic vero, sapientibus fabulis et figmentis serie di-
ctis
Ludenti, serie persuadet recte sapere.
Fugienda vero aspera admonitis. Samii vero
Dulce fabula pulchram habet escam.*

LII.

In Bacchantes.

*Bacchis Euronomi in scopulis curcens, quæ quon-
dam taurorum
Mulas oblongum caput habentium cervicem inci-
dit.
Quæ multum videns leones occidentes ob virositas,
Ludicrum crudelis fera habens caput,
Vale Diomfi, tuas contempsi chercas,
Cypriidi insane potius citata sum.
Posui vero tibi has cleuas, precipiens vero bede-
ram,
Manum confringam auro cingente annulo.*

LIII.

Ejusdem.

*Porphylis Cnidia coronas, et duplicem thyrsum
Hinc lancea similem, et ornamentum circa
pedem,*

Σὺ ποικιλῆσαι τύπον ἔστησας Χιρωνῷ
Πλούταρχῳ, κρατῶν ἡμῶν Αἰσώπῳ,
Ὅττι παρακλῆσαι βίους Ἑλλήνας αἰέτως
Ρώμῃς ἐπέλιμοις ἡρώσας ἐπαίτας.
Ἀλλὰ πῶς βίοντι παρακλῆσαι βίον ἄλλον
Οὐδὲ σὺ, ὡ γράφεις· ὡ δὲ μοι οὐ χεῖς.

LI.

Eodem titulo.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπῳ. pag. 381.

Εὐχὴ ποῶν Λύσιππῳ γέρας Σικωνίῳ πλάσας,
Δεικνὺς Αἰσώπῳ πῶς αὖτ' Ἰσάμῳ,
Ἐπὶ σοφῶν ἐμφορῶν· ἐπεὶ κείνῳ μὴ ἀτάκτως
Ἐμβαλόντι περὶ τῶν ἐμῶν μασι τὰς σφαιρας·
Ὅς δὲ, σοφῶς μύθους ἐπὶ πλάσματι καίρια λέξας,
Παίξων, ἐκ αὐτοῦ πείθει ἐχθροῦς ἑαυτοῦ.
Φέχων δ' ἢ τραχέα παραινέσας, ἢ Σάμῳ δὲ
Τὸ γλυκὺ πῶς μῦθον καλὸν ἔχει δέσπασιν.

EX LIBRO SEXTO.

LII.

Tit. Από βακχισμῶν. pag. 417.

Βασίλεις Εὐρυκλῆμι σκοπιδοδόμος, ἢ ποτὶ πύρρον
Πολλὰ τετυκράων ἑρπετα γραφαίαν,
Ἡ μὲν γὰρ χαλκῶσα λισσοφόρος ἐστὶν ἰταίς,
Παίγμων ἀλγῶν ἑρπετῶν ἔχουσα κάρη,
Ἰταίς δὲ οὐνοσι, πῶς ἀμύλῳα χερσίν,
Κύπριδι βακχίῳ μάλῳ ἐπετρομῆν.
Θῆκα δὲ σοὶ τὰ δὲ ποτ' παρὰ τὴν ἑλκῶτα δὲ κινῶν,
Χίρῳ περισφίγγῳ χρυσόφρονι ἀσπίλῳ.

LIII.

Eodem titulo. pag. 417.

Πορφύρις ἢ Κνιδί ἢ τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ τὸ δὲ θυρσοῦ
Τῶν τὸ λογαζέσθαι, καὶ τὸ περισφίγγειν,

Οἷς

Καὶ τὴν τερροδὶ τὴν βόρρην πικρυοῖται,
 Καὶ βυτλαντὸν ἀκύναι, ἰχθυόληται τε γάρην
 Δοσι Καθάρτης ἀδύτου γαστρὶς,
 Τμήζας δ' ἀρότρη βάλαν ὀργάνος, εἰ δ' ἰπιδεῖς
 Τὸν σαχὴν κομίσαι, ἢ δριμύτιον κομίσαι,

LVI.

Eodem titulo. pag. 419.

Εἶδον ἰσὺ τὴν πτωκὰ καὶ δάμνην ἰγυρὶ σπύρκος
 Βακχίδος, πικρὴν βότρω αἰμυροῦ μόνον
 Ἀγροῦ μὲν δ' ἀγρότα, ἔϊδρακον ἀποδόξ δ' ἴ
 Εὐκαρλίον πλῆζας σβηκυλίσαι λίθον.
 Ἐπὶ δὲ ἢ χαίρων ὁ γαστρὸς, ἀτὰρ Βακχίον
 Λοιβας ἢ δύναι μιν τοῖς ἴδικα γάρας.

LVII.

Eodem titulo. pag. 419.

Ασπὸρ Πανὸν λαρὶ τὴν πύλιν Στρατόνικος ἀρότρη
 Ἀπὸ δὲ γαστρὶς ἀδύτου σοὶ τμήζας.
 Βότρη δ' ἴση χαίρων τὰ σά ποι μιν, ἢ σὺν χαίρων
 Διρκὸν τὴν χαλκὸν μιν ἐπὶ τμηομιν.
 Αἰσὶον ἀρότρη τὸ ἰπιδεῖον. Ἐπὶ δὲ γάρ σοι
 Ἡχὸν τμηομιν ἢ γαστρὶν ἐκτελίσαι.

LVIII.

Tit. Από Γωαικίων. pag. 423.

Τῇ Παρίῳ σπύρκος, τῇ Παλιδί τὴν πλοκαμίδα,
 Ἀρτιμίδι Ζοῖνι ἀδύτου Καθάρτης.
 Εὐροπὸν δὲ μιν τὴν πύλιν, ἢ λαχὸν ἢ βάλαν
 Ζωφροτὰ, ἢ τὴν ἀρὸν ἰπιδεῖον γάρας.

LIX.

Tit. Ερωτικῶν. pag. 425.

Ασπὸρ καὶ βίβλιν Ἀγαθὸν σπύρκος ἰπιδεῖον
 Ἀγαθὸν.

Καμὸρ ἀρότρη, γλοβὸν φραντὸν, ἠνεαλὸν
 προσφινδεντὸν,
 Εἰ ταυρὸν ἴσαν κοῖτον super humerale,
 Εἰ βαρὺν περσικεντὸν stimulum, arantemque cla-
 tum
 Ceteri Callimenes posuit agricola,
 Proflandus bene asabilli colliculi latius. Si vo-
 ra aduult
 Spicas legere, Et falcem adferam.

LVI.

Ejusdem.

Vidi ego seperem jacentem prope fructum vitis
 Bacchicæ multam uvam decerpentem,
 Agricola vero dicit, & vidi, Non provisiu vero
 Cerebrum percussit cosuisti lapide,
 Dixit vero gaudens rusticus, eris Baccho
 Damni & vixit mixtum dedi munus.

L VII.

Ejusdem.

Semine coreni Pan collibus gaudens hac Stratonis.
 cui arator
 Pro beneficio posuit tibi fenum.
 Pisce vero dixit latius tua armenta, & tuum fun-
 dum
 Vide aratro mundum profectum.
 Fenum inventes villam. Hoc enim tibi
 Eubo delectata, & nuptias perficit.

L VIII.

De Mulicribus.

Paphia coronae, & Palladi comae,
 Aricimidi Zonam posuit Callistrabos;
 Invenit vero prorum quem volebat, & confu-
 ta est atalem
 Prudentem, & liberorum masculum genui ge-
 nui.

LIX.

Amatoriorum.

Daphniacorum librorum Agathii epigramma sum:
 T

*Tibi hunc capillos litoreum ad speculum
Bircum ex duplici adducit venatione
Tibi enim canum lateratus & trimacra cuspis
Placuit, & velox operta leporum ocellonibus
Retiaque in alto expansa, & piscator
Calamus, & laboriose funis iactus lagena.
Posuit vero Ciconicus, postquam & marinam pi-
scationem.
Perfecti, & lepores sapius perterriti fecit.*

LXII.

De Pastoribus

*Bicipiti bicornem, pilosus tibiis habenti densum
pili
Salsanem, velox silvestrem in silvis agentis
Pani copulas gaudens villosa in vertice Ciceritica
Albidum barbaturum hunc posuit bircum.*

LXIII:

De Opificibus.

*Si amas, ne omnino Animum fractum remittas
Animum lubrica plenum supplicatione.
Sed aliquid sapias arduis, ut ne defendas
Oculos, haec ut intuerere parvo oculo.
Mox enim mulieribus supra modum superbus negli-
gete.
Et elato cachino o bridere nimis fracto; animo
ille vero est optimus amator qui hac misceat,
Miserationem habens modice iunctam cum f. su.*

LXIV.

Eiusdem in idem.

*Severum Polemonem, & ad pulpsita Menandri
Ta adentem suaves conjugi capillos
Jun. an Polemo imitatus est, & Rhodanchi
C. pillos valde audacibus manibus praeclatus est.
Et Tragicis ludibus comitum opus peremptum,
I sagittarum iacta membra femina.
Zelotypia insaniens panna. Quid enim tantum deli-
quit puella*

*Σοὶ μάκαρ αἰγίκαμ, παράκτωις περὶ παῖτα
Τὸν Ἑσῶν ἐκ δίωκας ἀγνοῦ θρονοῦρας.
Σοὶ δὲ καπορίδω ὕλακα ἢ τείτομος αἰχμᾶ
Εὐαδί, ἔπαχυνξ ἱργαλαροσθαγίς
Δίπνυα τ' ἐν βοδίοις ἀπλάμῳ, ἢ καλαμῶτις
Κάμωι, ἢ μυρῶνι πῖσμα σαλυνβόλως.
Λιδοίτο δὲ Κλονίεας, ἡκοί ἢ πόττοι ἀγρῶς
Λυο, ἢ πῶκας πολλὰς ἐξήρβει.*

LXVII.

Tit. Από ποιμένων. pag. 410.

*Διακρίνῃ διαίτα, διαυκαίνῃ θεοῦ χαίτων
Ἰζαλόν, διακάρθῃν λόχῳ, ὕλαβατῃ
Παι φίλοσκαπῇ, λάστον παρὰ σπῶν χαρκαλῇ
Κρακόν ὕπνῳ τὰ δ' αἰδῆται τράγος.*

EX ANTHOLOGIAE. LIB. VII.

LXIII.

Tit. Εργασίᾳ ἱρατῇ. pag. 432.

*Εἰ φίλος, μὴ πάμπαν ἀπαλαθῇ χαλάρῃς
Θυμὸν οὐδὲ παρὲς ἱμῶν ἡσυχίας
Ἀλλὰ τι ἤσποντος ἐναυαγῶν, ὅσον ἱρόσται
Οὐρύας, ὅσον ἰδεῖν βλῆμμι φαιδόμεν.
Εργῶν γὰρ τι ζωαίειν ὑπερφιάλως ἀδελφῶν,
Καὶ κατακαυχᾶται τῷ θῶκῳ ἀκροῦτος.
Κεῖνος δ' εἰς ἄρκους ἱρατῆς, ὅς τ' αἰδῆται
Οἶπτον ἡσυχῇ ζωὴν ἀγλαίαν.*

LXI V.

Pagina 453.

*Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, τὸν ἐν θυμῷ Μενάνδρου
Κεῖραται γλυκερῶς ἢ ἀλόχῳ πλοκάμῳ,
Οπλὸς πρὸς Πολέμω μίμνησται, ἢ τὰ Ροδάδης
Βότρυχα παυτόλῳις χαρῇ ἐν ἡλίσσῳ.
Καὶ τραγῳδαίᾳ ἀγῶνι τὸ καμικὸν ἔργον ἀμείψας,
Μετρίετο βροῦχῳ ἀφῆκε θῶκον.
Συλομῶτις τὸ κόλασμα. τί δὲ ποῦν ἔλατ ἡνῶν*

Εἰς Ἀριάδνην κιθαρῳδίῳα.

Εἴ ποτ' αἰετάρης ἐπαύσατο πλάκτρων ἔχουσα
Κέρη, Τροφῆχορος ἀντιμύλῃς μίμοις.
Εἴ ποτ' ὅ τρεπτοῦρος ἑμῆσι φέρετο φωνῶν,
Αὐτῆς Μελπομένης βέμβον ἀπὸν λᾶσαν.
Εἰ δὲ ἢ σγλαίης κρῖσις ἴσατο, μάλῃσι δ' αὐτῇ
Κομῆς ἐκείνη, καὶ ἰδὲ καὶ Πάρις.
Σὺ γὰρ ἔφ' ἔμεινεν, ἴσα μὴ Διονύσος ἀκυσας,
Τῶν Ἀριάδνης ἑλπίδι χροὺ λαχῶν.

LXVII. Pag. 461.

Πᾶσαν ἰδὼν ἢ νύκτα κενόρουμαί' ὧς δ' ἐπὶ λῶν
Ορδρος, ἰδανύσαι μικρὰ χαλκίζοντας.
Ἀμφιπεπρωμένοι χελιδόνες, ἴς δὲ με δάκρυ
Βάλλουσι, γλυκίον καίμα παρυσάλλουμαι.
Ὡ φθοῖραι παύσασι λαλῶντιν' ἢ ᾧ ἴσως
Τῶν Φιλομυελῶν γλῶσσας ἀπὸ θροναίμων.
Ἀλλ' Ἰνδοὶ ἐλαίσιν κατ' ὕδα, ἔχουσιν
Εἰς αἶσος, κραναὴ αὐλὴν ἠνέχουμαι.
Βασίῃσι κωσσοῖμαι. ἴσως δὲ τίς ᾤονεν ἄλλος
Ὅς με Ροδάμειος περὶ χροὺ ἀμφιβαλῶι.

LXVIII. Pag. 461.

Σῶ'ω, σοὶ μύλλων ἐπέπην, παλίστρον ἰώλῳ
Ἀφ' ἀναστροφῆς, ἢ πάλιν ἀρχήμην.
Σὺ δὲ ᾧ δ' ἀσπῶντα ἔγχεσσιν, οἷά τε περὶ
Νύκτα καταπύσσων τῶν Ἀχροντιῶδα.
Ἡμεῖσι δ' οὐ φηγας ὁμοίαν. ἀλλὰ τὸ μὲν πᾶς,
Ἀφ' οὗ γὰρ' σὺ δὲ μοι ἢ λάλημα φέρεις.
Κεῖνο, τὸ σερμύων γλυκαίτηρον. ὥπτι πάσαι
Εἰσὶν ἱμῶς ψυχρῆς ἰδπιδος ταχυμῆς.

LXIX. Pag. 462.

Εἰμὶ μὲν ἢ φιλόδοξος· ὅταν δ' ἰδῶ ἢ με μύθοις,
Πρῶτα σὺ γνωμῆνι σφύσσει, ἢ δὲ χροῖμα.
Εἰ δ' ἐπιφαιδῶν τις χρίλῃσι, κατὰ τῶν
Ἀγῶν.

Ut Ariadnem citharistiam.

Quando citharam attingit plestrum habens
Puella, Trophæchoræ acinix nervos:
Si vero Tragicæ stridore capti vocem,
Ipsius Melpomene bombum effudit.
Si vero de pulchritudine judicium statuitur, po-
tius in ipsa
Veniis videtur, licet et iudicet Paris.
Silentium sit in nobis, ne Bacchos audiamus.
Ariadneum emulationem habet lectionem.

LXVII.

Omnen ego noctem lamento. Cum vero veniat
Maturum tempus sopori parum indulgenti,
Circumstrepant hirundines. In vera me lacrima
Concitant, suavem sonum auferentes.
O iuvēda quiescite torquarū. Non enim ego
Philomela linguam abscedi.
Sed Ilyium deserte in membris, & iugere
Alto loco in aspero domicilio infidemetes:
Parum ut dormiam. Forte aliquis veniet sum-
mus
Quæ me Rodambeiis alnis amplectetur.

LXVIII.

Sis salva, tibi velle dicere, retrogradam vocem
Scilicet retrabo, & rursus prope maneo.
Tuam enim ego grovem dijudicationem, ut acer-
bam
Necem reformido ad Achæronem.
Dicit enim tua lux est similis. Sed dies quidem,
Sine voce tu vera mihi ē sermone proferta:
Illum, qui Sirenarum dulcor, in quo amans
Sunt mea anima spes dependentes.

LXIX.

Sum quidem amans vini: quando vero vis me
inebriare,
Præ te gustans asper, & accipio:
Si enim tangeris tuis labiis, non amplius sobrius
esse
T ij

Communi jacebam vidi in lecto decubantem.
 Speras te consecutum? Certe, certe, et amice-
 aperite vero
 Non quaro iocundum, sed oculum.
 Legitimas potius fugis nuptias? Vere cognovi
 quod in optum nullum ipse desideravi.
 Cognovisti, non amas mentis est Quomodo potest
 enim
 Anima insanire velle rationantem?

LXXII.

Duorum mulierum unus in medio jacebam.
 Hanc quidem desideravi, alteri vero gratifi-
 cavi.
 Traxit verorum amantem. Rursus vero ut aliquis
 fuit.
 Labio parcente aliam osculabar.
 Emulationem evitans vicinam, cuius reprehensi-
 onem
 Et solationis amoris timebam nuntium.
 Indignandum vere dixi, Mihi sane et amari,
 Et amare grave est qui tibi puniat.

LXXIII.

Primi ob pulchritudinem superba, capillas
 Quotiens petos, et infusa,
 Et magnum ipsiana ob nostris dolores,
 Mammi jam rugos contrarias habet, et priorem
 perdidit gratiam.
 Mammae deprimuntur, considerant supercilia,
 oculus tubefactus est,
 Labra balbutiunt loquela sentili.
 Cantilem voco Nemesin amoris, quod iudicat
 iusta, superbit citius superveniens.

LXXIV.

Ipse mihi Venus, et desiderabilis amoris.
 Tubefactus vacuum dolore efficitur cor,
 Virescisse jam amare aliquando, neque tunc compar-
 cito.
 Neque dilabar ad majora crimina:
 Sufficiunt femina peccata, illa sequar.
 Relinquam vero pueros pulso Pittelace.

LXXV.

An et tu Philinna feras amorem. An et ipsa
 Labovae fuisse oculis contabescita?
 An vero tu quidem somnum habes dulcissimum, no-
 stra vero

Παθὼ μὲν ἡσυχίαν, ὅτι καὶ ποτὶ δύναντι πρὸς αὐτὴν
 ταύτῃ κυλισμένῳ ὄραοντες ἐστῆσθαι.
 Ἐλπίσεις ὅτι τοῖς; ὦ παῖδες, φίλος ἀμπαδίῳ δὲ
 οὐ ζῆτο φίλῳ, ἀλλ' ὑποκλιπόμενῳ.
 Τὸν νομίζοντα μάλας φελέγεις γάμοις; ἀφ' αἰνέσεως
 ὅτι γὰρ ἡ ἀπαύσις πάλῳ τοῦ λυσιτελεῖν.
 Ἐγὼ δὲ οὐ φίλῳ ἐκείνῳ. πᾶς δὲ αὖτις ὅτι
 τοῦ ἰσχυροῦ ὁρᾷ λαχέμεναι;

LXXII. Pag. eadem.

Δύο μὲν ἑταίρας μὲν ποτὶ μέσῳ καθέμεν,
 τῆς μὲν ἱερμεύον, τῇ δὲ χαλεπώμεν.
 Εἰλαί δέ μ' ἐφίλεισα. πάλιν δ' ἐγὼ οἶα π' ἐξ ἑσφῶ,
 Χέλει φειδομένη τῷ ἐπὶ φίλῳ.
 Ζῆλος ἀπαλίστων περ ἐπ' αὐτῇ, ὅς ποτε ἄλγος
 καὶ πᾶς λυσιτελεῖν ἱερμὸς ἀγγέλλας.
 Ὁ γὰρ ὅστις δ' ἀρακίπῳ ἡμῶν τίμα, ὅτι τοῦ φίλου,
 ὅς τοι φίλῳ, χαλεπὸς διατὰ κόλπον ἔσται.

LXXIII. Pag. 463.

Ἡ πάρος ἀγλαΐσσι μνηστῆρος, ἡ πλάκα μὲν ἔσται
 Σκορπίου πεπταῖς, ὅτι σοβαροῦ μιν.
 Ἡ μετὰ λυσιτελεῖσα κατ' ἡμῶν ἐκλεπόμεν,
 Χείρας ἐκλεπόμεν, τῷ ἑσφί τ' ἀφ' αἰνέσεως.
 Μαλ' ὅς ποτε ἡμῶν, πᾶσι τοῖς ὄφρ' ὅστις πεπταῖς,
 Χέλει βαμβαίνει φθιγγατοῦ κραδί.
 Τῷ πολέμῳ, καλῶς Νίμωσι πᾶσι, ὅτι δικλῆς
 ἔσται, τῶν σοβαρῶν δ' ἀπορροῖς περὶ χεῖρας.

LXXIV. Pag. 463.

Αὐτῇ μοι Κυθίρεα ὅτι ἡμῶν τῆς ἱερμῆς
 τῆς ὅτι καὶ ἡμῶν ἀχθόμενοι πρὸς αὐτὴν
 Ἀρσενας ἐπ' αὐτῇ φίλῳ ποτὶ τοῦ ἑσφί.
 Μὴ ἐπὶ πολὺ τῷ μὲν ὅτι ἀμπαλίνας.
 Ἀρκία ἑταίρας ἀλγέμενα, κῶνα κομίσσῃ
 Καθῆται ὅτι τῶν ἀρσενῶν περὶ χεῖρας.

LXXV. Pag. eadem.

Ἡ δὲ γὰρ ὅτι ὅτι φίλῳ φέρων πρὸς αὐτὴν
 ἑμῶν ἀμπαλίνας ὅτι ἀμπαλίνας.
 Ἡ δὲ μὲν ὅτι ὅτι γὰρ ἀμπαλίνας, ἡμῶν τῆς

Βιογραφίης ἐξήλθεν τινὰ ποιητὴν· μί μιν δὲ ἄνθρωπος,
 Λέων, κεντρὸν μῆτις ἵχθησά πεδῶν.
 Ἡ δὲ μίγαντος ἄνθρωπος, ἐξ ἡλίου, ἐξ τοῦ ἀφροσύνης
 Πλάττει, ἐξ ἀπλίκτου βόθρου ἱερῆς κομῆς.
 Καὶ μιν μέντοι ἐκείνου· ἵνα δὲ τις αὖθις βραδυνεύσας,
 Οὐραμί· θροῦται μὲν ἐν καταδύσει μῆτις.
 Οὐδὲν ὅς περ ἔστιν ἡμῖν· πρὸς μὲν αὖθις ἀνέσται,
 Πάτρυν ἐν μίγαλιν τῶν διδωκὰ χαλῶν.

LXXVIII. Pag. eadem.

Εὐδαί μιν γὰρ ἔσται τιθασὶν βῆλος ὀρέμεν,
 Φυλάκας δὲ κάρπου πᾶσαν ἰδιότης χαλῶν.
 Εὐδαί δὲ ἐλπίσιν ὑπὸ σκηνῆς Κυπριαλαίας
 Ορείδης, ὁρῶντι κεντρὸν ὀρεαλίων,
 Καὶ λιγυρὰ βρομίδι· σιν ἀκασιδὶς· ἡδὲ ὀλελυτῶν
 Τρίων, ἔγκυλλας ἐνδιήγους βασιλῆς.
 Ἀλλὰ τί μοι ἔτι ἦδος; ἵππῃ σίω μῦθον ἀκούων
 Ἡδὲ δὲ καὶ ἄλλος κρυμνὰ δυνάμειδος.
 Καὶ μοι διστὸς ἱρὰς περιμύδι παταί· ἐισορᾶν γὰρ
 Καὶ σὶ μάκαρ ποδῶν, ἐξ ὀλελυτῶν δαμάσιν,
 Ἡς μιν περὶ μιν γὰρ μιλῶντος· ἀλλὰ μιν ἴσθαι,
 Εἰργασίαν ῥαδινὴν τῶν διδωκὰ χαλῶν.

LXXIX. Pag. 465.

Ἡ δὲ τίς ἐστι τὸς πόντος ἀπὸ πόντος ἡμῖν
 Ταῖς ἀπλοφύχας ἱερὰς θαλυτῆρας.
 Τοῖς μιν γὰρ πᾶσι σιν ὀρεαλίων, οἷς τὰ μὲν ἡμῖν
 Ἀλγὰ μιν μιν τὸν φθίγγατι θροῦται ἀφροσύνης
 Πλάττει τὰ ἀφροσύνης πᾶσι γὰρ, ἐκ τῶν ἀφροσύνης
 Πλάττειται, γὰρ δὲ μιν πᾶσι γὰρ, ἐκ τῶν ἀφροσύνης
 Ἡμῖν δ' ἐπὶ φῶς λῆσεν θῆμις, ἀλλὰ μιν δὲ φῶς
 Κροτῶν μιν, ζοφραῖς φροτῆσι τῶν μιν.

LXXX. Pag. eadem.

Μεθὲν ἄνθρωπος, σφῶς ἔπινεν ἵνα γὰρ τις ὡς ἱππῆρας,
 ὡς καλὸς, ἱππῶν ταῖς μιν ἀφροσύνης.
 Καὶ γὰρ ταῖς δυνάμεις ὀλελυτῶν χαλῶν ἡμῖν
 Κεῖται τῶν κῆρας τῶν πᾶσι γὰρ ἀφροσύνης.
 Ἡ δ' ὑπὸ τῶν πᾶσι γὰρ, ἐκ τῶν ἀφροσύνης ὀφρῶν,
 ὀφρῶν τῶν ἀφροσύνης τῶν μιν μιν.
 Καὶ τῶν δὲ βλοσυρῶν, ὁ χαλῶν, ὁ βραδυνεύσας,

Experiens per simulatione terram. Mane vero
 Mo in hospitium quamdam terram. Mane vero
 parit,
 Dicam, postea recedat innotat habent amari.
 Nec vero multum legemul, & salutar, & faciem
 Percusse, & bene composita uiam decerpsi
 comae.
 Et me manere supplicabit. Ego vero uelut aggre
 persusui,
 Oculis fractis annui me mansurum.
 Felix ob amorem sum, quod uolebam innotat perficere,
 Omnium in magnam hoc dedi gratiam.

LXXVIII.

Hec quidem uicinis florenti gleba tamulo.
 Felis fluctibus emmen offendit gratiam.
 Nec clauum sub umbrosis Cypridis
 Auet, uisidam matris impluuium pul
 lerum,
 Et fusciter cantillant carduelis, & acedula
 Scribit, horridis habitant in cardui.
 Sed quid mihi horum suauitas & postquam suum
 sermonem audire
 Potius quam cibare pulsus Apollinis.
 Et mihi duplex amor circumspargitur. Intueri
 enim
 Et se beate cupio, & seruem Damalis,
 Cuius me tenent cura: sed me leges
 Cohibent tenera precul a Doracide.

LXXIX.

Juuenibus non est tantus amor qualis nobis
 Pufflantibus adest mulieribus.
 Hi enim adsum equales, quibus curarum
 Dolores dicunt sermone conficunt:
 Ludicque circumflant solatis, & circa uicini
 Errant tabularum piuitis vagabundi,
 Nobis uero neque lucem uidere fas est, sed sedi
 bus
 Absconditur, tenebreque cursu contabescit.

LXXX.

Nihil nimium sapiens dicit: ego uero ut in
 amore,
 Tamquam pulcher clatus fui superbia,
 Et animam putabam totam in manibus meis
 Sitam puellis lucrese & dolose.
 Hec uero clata est: falsasque exivit frontem,
 Tamquam prioribus moribus reprehensa.
 Et nunc affectu immunit, ferrum, & dissellit
 persusit,

T iij

Et odit commissum concubitum. Habens vero reli-
quias pudoris,
Verum nuptiarum solutrices vadit dilaciones,
Si vero miscerari propria ancilla, perferet ipse
Servus alternatim serva fieri.
Si vero cum externa, tunc tibi lenit turpitudinem
Inuret.
Connuelliam perscrutans corporis alieni:
Omnia sane Diogenes effugit hæc: nuptias verò
Perfecit dextra, Latet nihil opus habens.

καὶ οὐ γὰρ τὸ κοινὸν ἔχει μετὰ τὴν πόρνην,
ἀλλ' ἐπὶ λυσισταμὸς χαλκῶνται ἀμβροσίας.
Ὦν δὲ μυχῆς ἰδίῃ θυραπαιίδι, τὴν δὲ ὡς αὐτὸς
Διδοὺς ἐπαδ' ἀγέδῳ δμῶϊ δὲ γιγνόμενος.
Εἰ δ' ὡς ὁ Στρώη, ποτὶ σοι νόμος αἰχρὸς ἀνέψες,
Ἵβραϊστὶ χερσὶν σπέρματος ἀποσπῇ.
Πάτρ' ἄρα Διουγίης ἵσχυον παθεῖν σὺν δ' ὕμνιστον
Ἡερὸν παλαμῇ, Λαλίδος ἢ χαπύῃα.

T E A O 2.

Ludibrium invalidis nam pudes esse viris.

Εἰς τὸν ἐν ἰλίου πύλοις Ἀδριαῶς,

Cujus initium Πάριος πολῦχος, &c.

*Præter ditæ sævæ angustæ tuæ nomina templa
Troja, prout fas est, fœculi misera.
At tu me exponis præda, malumque ob adeptum
Ullacj mæri proteris omne decus.
Morte satis fuerat lucreti si Passor iniquum
Judicium; culpa est non patriæ, at Paridis.*

Εἰς Σάσατον,

Cujus initium Τὸν θάνατον τι φοβέσθαι, &c.

*Cur metuis mortem causam materque quietis,
Que perimit morbos, pauperismque necat?
Una semel lethi calcanda est semita cuavidis.
Nec cuiquam omnino mori iterata venit.
Morborum multiæ necesse variæque figura
Nunc bor, nunc illos; ipsi alii ex aliis.*

Εἰς ναυτιλίαν,

Cujus initium Εὐδία μὲν πόρτος παρρύρα),
&c.

*Purpureum placide jacet æquor, nullaque ventis
Uti spemant fluctus vis animosa facit.*

Cujus initium Σὺς πόρος Ἀγγέλως, &c.

*Virtus Anchises, cujus Venas ita calore
Littus ad Idæam currere sæpe solet:
Nunc vix temporibus crinem juvenis ut fœcit
atrum,
Atque hunc reliquias floridioris habe.
At dea (nam potes) vel forem reddo juvenem;
Aut adama canos ut juvenilis decus.*

Vel ita.

*En tuus Anchises, cujus te litus ad Idæ
Sæpe olim properam Cypria traxit amor:
Vix modo de cano nigrum hunc sœco vertice cri-
nem,
Quem de ævo reliquum floridioris dico.
At dea (nam potes) vel me florentibus annis
Reddito, vel canum blanda fore ut juvenem.*

Vel ita.

*Anchises, cujus juvenis te Cypri frequenter
Jussu ad Idæam currit litus amor;
Nunc ægre juveni nigricentem vertice crinem,
Reliquias ævi quem tibi de viriditate
At me annis, potes ut, dea reddo prioribus,
aut si
Grata hæc cantiles ut juvenilis bonos.*

QUISQUIS amas, caveis deiectione peiora fra-
gus.

Supplicibus solvas febilibi ora modis.
Prepositi solus tibi cura sit, & tibi consenti
Lumina contrahe parca supercilio.
Nam nimis elatus contemnis formosa fassus,
Et nimis abiectione ridet amica virum.
Ille peritus erit, quicumque hac miset, amator:
Et modico in fassu peiora frastu gerit.

LXIV.

Τὸν σοβαρὸν πολέμωτα,

Quod Polemo ille fecit, Glyceri qui confugit ausert
In Thyemela crines, dole Menandre, tu
Hoc novus insulit Polemo meus. Ille Rhodantes
Audaci cultas absulit ungue comas.
Criminibus Tragici mutavit Comica gesta.
Insulit tenera verbera sacra cuti.
Ab scelus indignum! Nostro miserata dolores
Quod tantum admisti turpe puella nefas?
Probat dolus. Exculpitque oculos radicitus ambo
Invadit infernas ducit in ore natus.
Sed tamen is fuerit Mismachus: affert contra
Desolator, aspicient nec Perithonem.

LXV.

Εἰ ἀγῶν πόδῃ.

Quamvis cana aetas jam te tepe fecit, & in te
Ille cupidineti macro furoris debet:
Deberet juvenum curas misere ferre, eorum
Experius viri cum, Cleobule, facies,
Nec super essetis: summi tibi rebus, honestum
Femine capiti nec popule aetas.
Ergo momento nunc illi versus in hostem et,
Quae te olim puit parvi amare loco.

LXVI.

Εἴ ποτε μὴν κλέψῃς.

Plethragere, clibana telegi si fila canora,
Amula Trepichores orsa casti solibus,
Grandiloquam Tragico vocem sumpti blatu,
Melpomene bombos exprimit ore graeco.
Si mota est forma: lili de certamine, viliam

LXVII.

Πᾶσας γὰρ τῶν ἄνθρωπων.

Tota mihi in gemitu non vertitur. Ass ubi venit
Datur minimum mihi lux prima quiete sui,
Circum perque strepente citamur hirundine. Somnos
Abrumpit, lucernas integrat illi mihi.
Quid mihi vobiscum est? obstitite gerulis tuas.
Non, Philomela, mihi lingua refusa tua est.
Flete Ulyon duris in montibus, atque sedete,
Scruposam caeteri quae dabit alta domum,
Dormire ut liceat. Surrepent, forte Rhodantes.
Amplexanda mihi brachia, Somne, dabis.

LXVIII.

Σὺ δ' αὖ, σοὶ μέλλω ἐνέπτεσθαι.

Disertus tibi, Vita, vale, vocemque citatam
Reservo, rursus sustineoque gradum.
Utque olim niger ille dies deherentis amari
Sic mihi dissidi causa tremenda tui est.
Vultus enim tuus est lux altera. Lux tamen omnia
Voce caeteri contra, tu mihi verba referes
Dulcis Sirenum verbis magis, e quibus omnis
Pendula spes anima statque caditque mea.

LXIX.

Εἰ μὴ μὴν φιλόδοτος.

Non sum vinosus: vin' me deponere vino?
Hac, si tu libes pocula, lege bibam.
Admorsu tua labra, ne quibo sobrius esse:
Nec fas temetio posse carere mihi.
Nam transmissa tui ad me feri fuerula labris
Ille calix, narrans dona superba sua.

LXX.

Μή ποτε λύχνην μείκτεται φέρος.

Ne quis concrevis tibi sanguis convocat imbres:
Vir venit: ducit nullas nece, lucerna, moras.
Nulla facies Veneri. Nam cum condixerat Hera
Lecandro, ab, anime, caetera parce loqui.
Vulcano servas. Hinc, ne advenseris herili
Curæ, tu Veneri semper inique, puto, et.

LXXI.

Illam ardebitam, hanc qua lacerare cetero potuit.
 Neque trabebat amari: ego furi huius ad. isti
 Non casti labris oscula parca dabam:
 Alterius fallens atque scilicet, ejus
 Dissidia causas amula verba timent.
 Ingenti, dixique simul: Fortassis amari
 Undique supplicium par, & amare mihi est.

LXXIII.

H πάρος ἀγλαῖας μνησθήσε.

Ille prius assu turgens, jactare capillos
 Sucta prius, pennis illa superba comit,
 Sucta meti desideris illudere, segundam
 Perdidit: hinc digitos tace sensilli arat.
 Ubera subditi, occidit frons, lumina marcescit,
 Annoso strobant balba labella sono.
 Canicem vindex voco nomen Amoris: & aequum
 Judicat, & tamidi strenua penna venit.

LXXIV.

Αὐτῷ μὲν Κυδippe.

Ei Cythera potens, & Amorum candida turba
 In tabem solvens jam cor inane mihi.
 Non patior, pueros prope se stultus amare,
 Et culpa, qua non turpis ulla, cadam.
 Una sit in culpam mulier satis: hac ego peccem,
 Pittalate. At puero, stulte, relinquo tibi.

LXXV.

H ῥάγῃ καὶ σὺ Φιλίνα.

An desiderio mea tangeris ergo Philina?
 Languet exhaustus labida luminibus?
 An placidos carpi somnos, & nullas Amoris
 Respectsant te secum vices, seipsumque videtis
 Inimice per indignas usque cadente genas.
 In multis Venus est varium & mutabile. Solo huc
 Eximio: clausi semper iniqua salt.

LXXVI.

H ῥαδὸν Μυλῶν.

Nondum etiam senti sub limine, puberis aevi
 Interit, Mellis, gratia prima tui.
 ἄγχιλα

Εὐδαμὶ μὲν χλόανονα.

Nec eger amproso ratorum tegmine vernans
 Frustrare frondis explicat omne decus.
 Nec clangit versus cupressorum inter opacos
 Pallorum mater rancia cubore laevi,
 Nec fringuntur Acumbis, & hic acrecula quessus
 Legem nans inter de qua tubeta fides.
 Quis mihi ludas in his, cum vos audire loquentes
 Melum, quam Phoebo quae sonat ista chelys?
 Atqui me duplex exciret cura; videre
 Nem volo, summe virum, te, Damalimque meam,
 Qua cales: sed me juris tutela piusque
 Doriglide a tenera tam procul arce bonas.

LXXIX.

Hi θῖός ἡ καὶ ἔτι πόρος λόγος.

Non tantos patitur juvenum natura labores,
 Quante imbelles nos muliere fecit.
 Aequales illi adjunt, curaque dolores
 Intrepida scilicet pandere voce licet.
 Nec desunt, mentem quae pascant, ludicra: oikos
 Perreptans; animum pillata tabella caput.
 Nobis nec fas est celi convexa tueri,
 Inclusis curis sed domus atra coquit.

LXXX.

Μυδὸς ἄγας, σὸρος ἔπην.

Prudenti scitum est: Ne quid nimis. Ass ego festus
 Inducere, quasi sal, aut mihi forma foret.
 Credideram unius, neque ea est sine fraude, puel-
 le
 Totam animum in manibus semper habere meis.
 Hec, quasi penitrat morum, vitaeque prioris,
 Intus elato vana supercillo.
 Sic prius ille ferox, ille aevus, ille ego tarde
 Credulus, ac tangens astra, repente tuo.
 Nam vertere vices, & supplex clamo: Ncentes
 Quis vultis, parer puella, sumus.

LXXXI.

Πῶον τίς ἀπὸς ἱρώνας τοι τελέθον.

Quodnam iter infissas in amoribus? ecce petas
 In triviti launi non patere lupas.
 V

Mos oculi somnum pellit hirundo suo.
*Parce argutatrix, parce livida: non ego linguam
 Germanæ vincat præscuisse tuae.*
Elorjvatus natum? mones? pete. & avia: per te.
Pavillum ut famos luminis fissa levem;
 3) vel sic placitis recreet me amplexibus ægrum,
 Fortæ. Ida refertur: Morpheus ora mea.

L X V I I I.

Σάτο, οὐκ μᾶλλον ἐρίων

Diffusa tibi, p̄ta, vale, vox defuit ori,
Equæ fuga reducem me tibi s̄bit Amor.
Damnate nec sic inamena silentia noſcit,
Diffidat horrefco, quam, mea d̄va, tuum.
Auroe nam lux similis tua; mata fr̄t illa,
Conjuncta eſt ſue blanda loquela tuæ.
Spernam illa ſua ſuperans dulcedine nect̄ar,
De qua tota meæ pendula ſpes animæ eſt.

L X I X.

Εἰ μὴ πρὸς ὃ φιλόστονος,

Haud meri ego cupidus: madidum ſed reddere fr̄vis,
Perge mihi ante labris pocula tæda tui.

Μέμνη δὲ γὰρ μῦκτα φέροις.

Parce tui ab ſpectu lumbes prædicere fungis,
Nec remore juveni ſi nova cauſa meo.
Amula tu uſque quidem Veneri: mihi teſtis d̄ydi
Et ſeſti juvenis, cetera miſto queri.
Lemai opus eſt, Veneri hinc credo adverſari, horilem
Dum placare iram hac te juvat livida.

L X X I I.

Τὶς ἐν ἄλλοις; φιδύα.

Suſpiri quæ cauſa? urit me virgo. at amari
Digna? regas? certe digna ea viſa mihi.
At quo viſa loco primam hæc tibi? conſtingam beſpes.
In cæna ſc̄d̄o ſuſi, habui quæ meo
Sp̄ſus poti autem hac? quid niſi ſed Cyprin apertam
Non amo: ſurſito ſi fruor igne, ſat eſt.
Ergo domum non viſe hanc ducere? nolo. quid? abſ-
que
Doce uxor, potlar, deum ut illa mihi?
ſam ſc̄lo; mentiris: nec amas, nec enim pote dici
Vere amor hic, niſi qui ratione poteſt.

Agathie oculum non habentem gerunt franci, 26.
 Agathie ledumne Franci, frigore vegetantur, 116d.
 Agathias Alexandrie Legibus operam dedit, 37.
 Perficis archivis multa transiisse, 99.
 poetice studiosius, 6. varia scriptis poemata, 116d.
 Agathie de Anatolio terramotum extrinseco judicium, 103.
 de Arcadii Imp. facto iudicium, contra Procopium, 96.
 de longa & brevi vita iudicium, 103.
 iudicium de Mariæ fabula, 93.
 de Terramotu opinio, 38.
 Agathie historie argumentum, 7.
 ejus locus elegans, 75.
 occupationes forenses, 51.
 Agathie patria, genus & ars, 7.
 Alemani vates, 31.
 Alemannorum & Francorum strages, 23.
 Alemannorum religio, 13.
 eorum rapina, 26.
 Alexander Medicus, 104.
 Alexander Polyhistor, 45.
 Alexandri Magni laus, 46.
 Alexandria terramotu concussa, 37.
 Alexandria legibus operam dedit Agathias, 116d.
 Aligernus Gothus, frater Teja Gothorum dux, 15.
 ejus robur, 116d.
 Cuman Natiſci tradit ad Romanos transiit, 16.
 Aliman, 13.
 Amphitheatrum prope Parmam, 13.
 Ardeorum sive Mansiones quid sint, 42.
 Anacletus vir consularis terramotu perit, 102.
 vulgi iudicia de ejus aenacta vita, 103.
 Ansonium sive telorum quibus Alemanni utuntur, descriptio, 29.
 Anthemius insignis Mathematicus, 104.
 ejus & Zenonis consensio, 104.
 fulgura arte imitatur, 103.
 Terramotum naturalem aene imitatur, 116d.
 Antrum Sibyllæ apud Cumas, 15.
 Apologice oratio interfectionum Gubazæ, 81.
 Apparatus iudicii publici, 76.
 Aplilii Lazorum subditi, 65.
 Arcadius Ildigerens Persarum regem Theodosio curatore instituit, 96.
 Archæopolis, 40.
 Argumentum historie Agathie, 7.
 Arimanes, 44.
 Aristotelis sententia de causa terræ motuum, 104.
 Armatura Dillimianum, 46.
 Armatura Francorum, 29.
 Arrogantia Nachoraganis in turpem fugam desinit, 74.
 suis extioſa, 75.
 Ars militaris, 88.
 Artaxares quot annis regnarit, 93.
 Artaxerxes quot annis regnarit, 93.
 Asiam primi occupant Aſyrii, 45.
 Aſinus Quadratus scriptis de rebus Germanicis, 13.
 Aſyrii primi Asiam occupant, 45.
 Astrorum cæteræ revolutiones quæ mala adferant, 107.
 Athyas fluvius, 110.
 Auctoritas ducis quantum in bello præſtat, 88.

beatus pro patria mortuus, 116d.
 Berytus Romanorum Legum Schola, 37.
 pulcherrima Phœnicie urbs terramotu corruit, 116d.
 Bion historicus, 45.
 Bubali descriptio, 12.
 Bubonum pestilentiam descriptio, 107.
 Burgundi Hunnica natio, 108.
 Burgiones Gotthica natio, 116.
 Basilinus & Leutharis fratres, 13.
 societatem cum Gotthis ineunt, 116d.
 Byzantii ingens terramotus factus, 101.
 Byzantii nullus locus ædificis vacuus, 102.

C

Cædes Gubazæ in iudicium vocata, 77.
 Cædes Hunnorum a Belliaro facta, 116.
 Callipolis urbs, 105.
 Calumnias fidem etiam non plenam præbet Iustinianum, 101.
 Imperator, 545.
 Cancellarius usus & etymon, 26.
 Capitalis sententia in Gubazæ interfectores lata, 84.
 Capitalis supplicii apud Romanos forma, 116d.
 Captivos Romanorum ab Hunnis redimit Iustinianus Imperator, 118.
 Casullus fluvius, 23.
 Cavades Persarum rex, Romanis infestissimus, 96.
 ejus lex de promiscuo concubitu, 97.
 regno liberos a subdolis, 116d.
 a Persis capſus ad Hunnos fugit, 116d.
 ejus varia fortuna, 116d.
 regno suo per Hunnos reſtitutus, 116d.
 Cerniceas cum duxit Varanens Persarum rex, 93.
 Cheremonius ruffici inſigne amoris in patriam exemplum, 39.
 Tralles inſtaurat, 116d.
 Chanaranges Armeniæ, 30.
 Cherſoneſi Thraciæ descriptio, 108.
 urbes, 116d.
 Cherſoneſo excedunt Hunni, 118.
 Chosroes Persarum rex rebus gestis omnes superavit, 97.
 falsa eruditionis fama clatus, 47.
 Nachoraganum vivum excoſari jubet, 93.
 ejus ad Iustinianum legatio, 99.
 Chosrois mors viæ non reſpondit, 98.
 Xorſephan sive Ollaria, 41.
 Clades Sabirorum, 86.
 Claffici descriptio, 73.
 Clotharius Francorum rex, 37.
 Clotomerus a Burgionibus caſus, 11.
 Colchi Aegyptiorum colonia, 40.
 Colchi veteres navigationis & mercaturæ ignari, 55.
 Colchorum maxima natio, & opulentissima, 55.
 cumulus ob credem Gubazæ, 58.
 accuſatio adſerius interfectores Gubazæ, 77.
 Concio Aetæ Colchi, 18.
 Belliarum ad milites, 113.
 Phartazæ ad Colchos, 61.
 Concubitus promiscui apud Persas, 44.
 a Cavade Persis lege permiſſi, 97.
 Conſtantinopolis peſtilentia infeſtata, 107.
 Conſtitutiones Novellæ Iustiniani, 101.
 Controversias principum suorum quo pacto compo-

Dilinitur Romanorum circumvenit . 30.
 Diliniturum , bellioſiſſime nationis , armata . 30.
 66. caſes . 67.
 Dionodorus Siculus . 67.
 Dionyſius Nonni Panopolite . 70.
 Diocorus Medicus . 104.
 Diſputationes de rebus divinis periculoſe . 48. 49.
 Divina vindicta . 90. lento gradu procedit . 93.
 Doconus & Phafis fluvii & Caucaſo ſuentes . 42. 43.
 Ducis auctoritas quantum efficit in bello . 28.

E

Eulatus Hunnorum . 115.
 Elephas Perſarum laſus magno ſuoſ malo afficit . 74.
 Epigramma de clade Francorum . 34. in Chremone . 39.
 Epitola Juſtiniani Imperatoris . 77. ad Sandilichum Hunnorum ducem . 118.
 Epithes Nepiani . 30.
 Error in Religionem commiſſione potius quam odio dignus . 74.
 Erulorum clades . 33.
 Empiro Romanorum in Perſas . 73.
 Exercitia militaria . 26.
 Expeditio Romanorum in Miſimianos . 81.
 Expeditiones hieme non ſuſcipiunt Perſe . 87.

F

Facinus ſtrenuam Ognari . 74.
 Fame etiam inanis viſ . 71.
 Ferreum propugnaculum , alias Zachar dictum . 88.
 Feſtum apud Perſas , Magophonia dictum . 47.
 Forma ſupplicii capitalis apud poſteriores Romanos . 84.
 Fortuna Perſi & Rom. collata . 97. 98.
 Franci Italice concernunt . 10. aſtu laeduntur , frigore veſtantur . 26. hieme libentius quam æſtate bellicum gerunt . *Ibid.* olim Germani dicti 20. quo poſto controversias ſuorum principum componant . *Ibid.*
 Franci Romanorum legibus & moribus utuntur . 20.
 Francorum acies cuneata & ſuis caput præſeferens . 32. eorum armatura . 29. eorum auxilia impiorum Gothi . 12. eorum & Alemannorum ſtrages . 33.
 Francorum inter ſe de ſucceſſione regni diſcordia . 37. eorum juſtitia , & concordia inter ſe , 6a. origo . 20.
 Francorum repes inſoni . 11. regnum quo pacto ad Clotharium devolutum ſit . 37. regum ſucceſſio . 11.
 Fraudes varum in rebus adverſis . 103.
 Frigore veſtantur Franci , aſtu laeduntur . 26.
 Fuſa Perſarum . 37. ex inani metu nata . 73.
 Fuſa Romanorum turpis . 23.
 Fulceris Erulorum dux . 22. ejus cædes . 23.
 Fulgura artificialia . 105.
 Forum ſupplicium apud veteres . 82.

Hiſtoria non eſt dura narratio . 14. diſivum donum . 5.
 Hiſtorie cum Civili Philoſophia comparatio . 36.
 cum poetica ſmiſitas . 6.
 Hiſtorie Agathie argumentum . 7.
 Hiſtorie Procopii argumentum . 8.
 Hiſtoriarum vitia . 7.
 Hominum in publicis malis ficta pietas . 104.
 Honos alit artes . 115.
 Hormisdates . 43.
 Hormisdates Narſetis filius Perſarum rex . 94.
 quomodo regnarit . *Ibid.*
 Hoſtis quiſque dicens . 81.
 Hunni olim Onoguri dicti . 35. quæ loca habitant . 107. quo pacto in Europam tranſierint . 108. ſuſcipientes retroverſum pugnant . 115. Cheriſſonnoſo excedunt . 118. cum Juſtiniano de abitu ſuo pacifcentur . *Ibid.* mutis cladibus ſeſe aterunt . 97.
 Hunni Cavadem regno ſuo reſtitunt . 97.
 Hunnorum gentes varie . 94. ad Iſtrum flumen adventus . 108. ſervitia & libido . 109. audax & temerarius facinus . 109. ſtrages a Beſitario facta . 115. luctus & ejulatus . *Ibid.*
 Hunnorum etiam nomen delecur . 119.
 Hunnorum in Cavadem regno ejeſtum humanitas . 97.
 Hydrus urbs . 26.

I

Ilhus Iſturus . 89.
 Imperitia rei militaris . 88.
 Inſidiam ab Alemannis Fulcari & Erulis ſtruunt . 23.
 Inſignia regia non faciunt regem , ſed juſtitie cultus . 81.
 Inſignia regis Lazorum . 64.
 Inſtituta Perſarum olim optima . 49.
 Ioannes Dacnaſ Cappafox , Romanorum dux . 88.
 Ioannes & Ruſticus mandato Juſtiniani Imperatoris . 64. ſupplicio aſſecti . 84.
 Ioannis euſidam Aſſi impoſitæ . 91.
 Iocus Agathie elegans . 75.
 Iovianus Imper. Rom. Niſibin uſum Perſis tradidit . 95. quo pacto Juliano Imperat. ſucceſſerit . *Ibid.*
 turpes cum Perſis paſſiones init . *Ibid.*
 Iſidgerdes Perſarum rex , curator Theodoſii ab Alexandro inſtitutus 95. quot annis regnarit . *Ibid.*
 Iſidgerdes Varanæ F. Perſi. rex . 96.
 Iſidorus fabricarum ſtructor . 106.
 Iudicii publici apparatus . 76.
 Iudicium vulgi non accuratum 34. ineptum . 118.
 Juſtiniani Imp. patria . 116. prudentia . 119. Novellæ Conſtitutiones . 101. literæ ſiſtitæ . 71. epitola . 77. epitola ad Sandilichum Hunnorum ducem . 118.
 Juſtinianus Imp. calumniis fidem , eſti non plenam , præbet 34. Lazos adverſus Perſas tuetur . 40.
 templa inſtaurat . 106. ſenex bellicus res replectit . 110. cum Hunnis pacifcitur de Iſpſorum abitu & ditione Romanorum 118. capti vos Romanos ab Hunis ſedmit . *Ibid.* providentiſſimo conſilio

Leutharis & Buillius fratres, genere Alemanni i. g.
societatem cum Gotthis ineunt. 1.
Lethes castellum. 97.
Libido Hunnorum. 109.
Litteræ Imperatoris scilicet. 71.
Luce s. Narseti dedit. 26.
Lucus Hunnorum. 113.

M

M Agi de rebus futuris consule. 95.
Magophonia, festum Perfarum. 47.
Magorum apud Perfas auctoritas. 104.
Manichæi cum Persis in religione conveniunt. 412.
Manichæorum opinio de Deo. 43. variz opiniones. 104.
Manfiones fere *Ave* *Arctus* quid sint. 42.
Marfæ ob certamen cum Apolline initium, crude-
le supplicium. 91.
Martini & Rustici in Gubazen odium, ejusque cau-
sa. 53.
Martini strata pæva. 71.
Martinus præfectura subnotus. 91.
Maffilia Roma colonia. 10.
Mauritius Pauli F. Orientalium lediorum præfectus.
98. Chosroem in æstivis agentem incautum oppri-
mit. 104.
Mechilta oppidum. 104.
Mercaturæ ignari Colchi veteres. 53.
Mermerio Perfarum ducis expeditio. 40. strage-
mæ adversus Romanos. 41. laus. 43. mors. 104.
Metrodorus Grammaticus insignis. 104.
Militaris ars. 88.
Militiæ mercenariæ vituperatio. 27.
Ministri & bajuli Perfarum casti. 74.
Mifimiani Lazorum subditi. 65. Soterichum occi-
dunt. 66. ad Perfas defcendunt. 85. legatos Ro-
manorum trucidant. 87. cum Romanis in gratiam
redeunt. 91.
Morus ex nimio multi potu. 29.
Mores ac vita Perfarum corrupti. 50.
Mortuos non fepehant Perfæ. 43.
Motus Gothicærum reliquiarum. 36.
Machirifus & Cotæfium propugnacula. 40.
Multitudinis judicium non accuratum. 34.
Murus ad duo maria perincens. 101.
Mufli nimis ulus Alemannis & Francis perniciosus.
29.

N

N Achorgan virus a Chosroë excoriari juffus.
93.
Nachoraganis fulta arrogantia. 71. in turpem fu-
gam delinit. 75. fuif exitiofa. 75.
Narratio mris de quodam apud Perfas insepulto. 50.
Narfes Perfarum rex.
Narfes aciem inftruit. 31. Romanos milites alloqui-
tur. 34. Cumas recipit. 27. milites Vere exercet.
26.
Narfetis laus. 14. 17. 24. iuftitia & pietas. 31.

Onogoris, alias, Propugnaculum S. Stephani. 55.
ejus obfidio. 56. unde ita dictum. 55.
Onoguri olim dicti, qui postea Hunni. 55.
Opinione diffidentiam nunquam firma aut fida fo-
cietas. 62.
Oppugnatio Phafidis urbis. 71.
Oratio Ætæ Colchi. 58.
Oratio apologetica interfectorum Gubazæ. 81.
Oratio Narfetis ad Romanos milites. 24.
e victoria ad oclum vergentes. 35.
Oratio Phartazæ ad Colchos. 61.
Oratio Stephani. 23.

P

P Abecus, & Safanus. 57.
Panicus pavor. 17. 73.
Parafangæ quot ftadus conflens. 42.
Paritatis libido. 44.
Paulus Cyrus Florus templum Conftantiniopolita-
num veribus defcripfit. 106.
Parvum mare dictus Lacus prope Phafidem. 69.
Pavoris communis in *Terræ motu* defcriptio. 102.
Peccatorum in hac vita pœnæ. 103.
Pereginatio Philofophorum Romanorum in Per-
fiam. 60.
Perofes Perfarum rex 96. ab Hunnis occifus. 104.
Perfæ Cavadem regno fubmovent. 96. concubita
promifcua mutant. 44. cum Manichæis in reli-
gione conveniunt. 45.
Perfæ & Romani certis conditionibus arma depo-
nunt. 99.
Perfæ fugati Romanos fugant. 57. hieme expeditio-
nes non fufcipiunt. 87. fluvium Phafidem ponte
ex fcapis juncto trajiciunt. 68. Zoroaftri difci-
plinam fequuntur. 99.
Perfarum barbarus ritus. 44. clades. 74. feftum. 5.
Magophonia dictum. 47. frequentia cum Roma-
nis bella. 39. fuga. 57. fuga ex inani metu nata. 73.
inftituta olim optima. 49. mos in victos 94.
religionem veterem mutavit Zoroafter. 45. ritus
in fepehendo. 43. vita ac mores corrupti. 43.
Perfarum & Romanorum fortunæ comparatio. 97.
98.
Perficis archivis ufus. Agathas. 99.
Perficorum regum Genealogia. 99.
Pefilentia ingens Conftantinopoli. 107.
Pefilentia inter Alemannos ingens. 25.
Pefilentie caufa. 107.
Pefilentiarum bubonum defcriptio. 107.
Pharanes Colchus, Romanorum dux. 85.
Phartazæ oratio ad Colchas, diffuadens defectio-
nem ad Perfas. 61.
Phafidem fluvium Perfæ ponte ex fcapis juncto
trajiciunt. 68.
Phafidem urbem maritimam qua pæto Romani
munierint. 68. ejus oppugnatio. 72.
Phafis & Doconus fluvii & Caucafo fluvent. 42.
Phafis fluvius in Euxinum Pontum ferat. 68.
Phafis urbs Summi cognominis, ejusque fitus. 104.
Phalimuth Eulorum dux. 16.

Reigionem Persarum mutavit Zoroaster, 45.
 Reliquiarum Gothicarum moros, hae Nasfeti fe de-
 dunt, 37.
 Revolutiones certe astrorum quae mala adferant,
 107.
 Rhodopolis urbs Colchica a Romanis recepta, 86.
 Romanorum legum Schola in Phoenicia, 37.
 Romani a Zanis in fugam acti, 100. a Dillimnia
 circumventi, 70. Mermerolis stratagemate cir-
 cumventi, 42. Persis antea se fugatis turpiter ter-
 ge verunt, 57. Phasidem muniunt, *ibid.*
 Romani & Persae certis conditionibus arma depo-
 nunt, 59.
 Romanorum clades, 57. cum Zanis pugna, 101.
 102. in saemina & pueros Mithrianorum crudeli-
 tas, 90. e Phaside in Persas eruptio, 73. frequen-
 tia cum Persis bella, 39. fuga, 42. 57. in Miti-
 mianis expeditio, 81.
 Romanorum & Persarum fortuna comparatio, 97.
 98.
 Romanorum natalia convivia, 101.
 Romanorum vires per totum Imperium, 109.
 Rulici quæstoris auctoritas, 53.
 Rulici & Martini in Gubazem odium, 53.
 Rulicus & Joannes mandato Justiniani Imp. capiti
 64. supplicio affecti, 84.

S

Sabiri mercenarii, 85. Dillimnia cedunt, 67.
 cæsi, 86.
 Sacrilegia Alemannorum, 26.
 Sacrilegiorum ultio divina, 27.
 Savitia Hunnorum, 109.
 Sandilichus Hunnus, Romanorum amicus, *ibid.* in
 Zamergan Hunnum movet, 119.
 Sapores maximis claudibus Romanos afflicti, 94.
 quot annis regnari, *ibid.* ejus immanitas, 93. Va-
 lerianum Rom. Imperat. exoriat, 94.
 Sapores secundus, Persarum rex, 91.
 Sapores tertius, Persarum Rex, 91.
 Salanus & Pabecus, 47.
 Satellites regii Scribonis dicti, 64.
 Scholarii milites qui, 112.
 Scribones, regii Satellites, 64.
 Seganias, seu Vararanes tertius, Persarum rex,
 94. curia dictus, *ibid.*
 Semiramidis inaudita libido, 44.
 Sententia capitalis in Gubazæ interfecit otes lata, 84.
 Sepeliendi mors apud Persas, 43.
 Sergius petitiſſimus Persicæ linguae interpres, 99.
 Sestus urbs Leandri amore nobilis, 108.
 Sibylæ antrum apud Cumas, 25.
 Sindulæ Erulorum dux, 31.
 Societas opinione dissidentium numquam firma est,
 aut fida, 62.
 Sogrichi mirus casus, 65. ejus & filiorum exedes, 66.

Terræmotum causa, ex Aristotele, 104.
 Theodibaldus Francorum rex, 22. ejus mors, 37.
 Theodibertus Francorum rex, 21. ejus mors, 12.
 Theodorius Zanonum urbs, 100.
 Theodorus Zanus, 42. in Zanosis missus, 100.
 Therſites Homericus, 48.
 Tullidinis machinæ bellicæ descriptio, 16.
 Thraciæ Cherſonnesi descriptio, 108.
 Tibellum propugnaculum, 87.
 Tyalles terræmotus subversus, 39. eas instaurat Che-
 rſemon nullius, 39. 40.
 Tumultus Colchorum, ob eandem Gubazæ, 98.
 Tzates regno Lazorum inauguratur, 64.

V.

Valerianus Rom. Imp. a Sapore exoriat, 94.
 Varanæ Persarum reges tres, 94.
 Vararanes Cermasas dictus, 95.
 Vararanes Ildigerdæ filius rex Persarum, 98.
 Vararanes tertius Seganias dictus, 94.
 Vates Alemanni, 102.
 Vatum in rebus adversis fraudes, 103.
 Victoriz a Deo pendent, 72.
 Vindicta divina, 90. lento gradu procedit, 93.
 ejus varia exempla, 33.
 Vires Romanorum per totum Imperium, 109.
 Vita ac mores Persarum corrupti, 50.
 de Vita longa aut brevi iudicium, 31.
 Uranius pseudophilosophus, 48. Therſitæ Homeri-
 co comparatus, *ibid.*
 Vulgus sua natura est novitatis studiosum, 60.
 Vulgi ineptum iudicium, 118.

W.

W Afrisæ magister equitum apud Persas, 75.

X.

X Erxis clades, 33 34.

Z.

Z Achar, Ferreum propugnaculum dictum, 82.
 Zamalphes Persarum rex, 97.
 Zamergan Cotriguorum Hunnorum dux, 108.
 Constantinopolitanum agrum vastat, 109.
 Zani tumultuantur, 100. Romanos fugant, 100.
 Romanis domiti, *ibid.* ex focis Romanorum ve-
 stigales tacti, *ibid.*
 Zeno Iſaurus, Rom. Imp. notatur, 112. ejus for-
 tuna, 98.
 Zeno Rhetor Byzantinus, 105. ejus & Anthemii
 contentio, *ibid.*
 Zich Persarum ad Justinianum Imp. orator, 99.
 Zoroaster quis fuerit, 44. veterem Persarum religio-
 nem mutavit, 45.
 Zoroastri disciplinam sequuntur Persæ, *ibid.*

<i>Artenocles Assyriorum Medorumque res</i>	13.	<i>Priscianus Lydius Philofophus.</i>	49.
<i>gestas fcriptis.</i>	45.	<i>Procopius Rhetor</i>	8. 40. 86. 96.
<i>Berosus Babylonius.</i>	45.		97. 98. 99.
<i>Bion hiftoricus.</i>	45.	<i>Pyrrho.</i>	49.
<i>Ctesias Cnidius hiftoricus.</i>	46.	<i>Sergius Perficus lingue in Græcam inter-</i>	
<i>Damascius Syrus Philof.</i>	49.	<i>pres.</i>	99.
<i>Diodorus Siculus.</i>	40. 46.	<i>Sextus Empiricus.</i>	49.
<i>Diogenes Philof. Phœnix.</i>	49.	<i>Simplicius Cilix Philof.</i>	49.
<i>Diofcorus Medicus.</i>	104.	<i>Symonachus Affyrica & Medica fcrip-</i>	
<i>Eulamius Phryx, Philofophus.</i>	49.	<i>fit.</i>	45.
<i>Eutychianus junior.</i>	6.	<i>Uranius Syrus Pseudophilofophus.</i>	48.
<i>Hermias Phœnix Philof.</i>	49.	<i>Xenophon.</i>	42.
<i>Herodotus.</i>	42.	<i>Zeno Rhetor.</i>	104.
<i>Ifidorus Gazaus Philof.</i>	49.	<i>Zoroafter Oromafdas.</i>	44.

SIMOCATTÆ
HISTORIARUM
LIBRI VIII.

